

W. T. R. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. ^{Ref.}
Ser. 424a

Title: Nimanika Zettana
Shikha

PH-5

निरुक्त उत्तर षट्कः

424
a

:	Nirukta	Uttara	Shatka	:	Title
:	:	:	:	:	Author
:	:	:	:	:	Editor
:	:	:	:	:	Year, Vols.
:	:	:	:	:	Publisher
:	:	:	:	:	Remarks
424	a	:	:	:	:

अथनिरुक्तउत्तरषट्कप्रारंभः

नै. ३. ९

२

तुधानो अस्मि ॥ अधासवीरैर्दशभिर्वियूया इत्यथापिकस्य चिद्भाव
स्याचिरव्यासा ॥ नमृत्युरासीदमृतं न तर्हि ॥ तम आसीत्तमसा गूळ
मग्रे ॥ अथापि परिदेवना कस्माच्चिद्भावात् ॥ स देवो अद्य प्रपत
दनादृत ॥ न विजानामि यदि वेदमस्मीत्यथापि निंदा प्रशंसे ॥
केवलाद्यो भवति केवलादी ॥ भोजस्येदं पुष्करिणी वेत्रमेत्येवमक्ष
सूक्ते द्यूत निंदा च कृषि प्रशंसा चैव मुञ्चा वचैरभिप्रायै र्षीणां मि
त्रदृष्ट्यो भवन्ति ॥ ३ ॥ तद्येनादिष्ट देवता मंत्रास्तेषु देवतोपपरी
क्षाय देवतः स यज्ञो वा यज्ञांगं वा तद्देवता भवंत्यथान्यत्र यज्ञाजापत्या २
इति याज्ञिकानां राशं सा इति नैरुक्ता अपि वासा काम देवता स्यात्प्रा

यो देवता वा स्ति ह्याचारो बद्धलं लोके देवदेवत्यं मतिथि देवत्यं पितृ देव
त्यं याज्ञ देवतो मंत्र इत्यपि ह्यदेवता देवता बद्धं यं ते यथाश्व प्रफटतीन्यो
षधि पर्यंतान्यथाप्यष्टौ द्वंद्वानि स न मन्येता गंतूनि वार्थं देवतानां प्र
त्यक्षदृश्यमेतद्भवति माहाभाग्या देवताया एक आत्मा बद्धा स्त
यत एक स्यात् मनो न्ये देवाः प्रत्यंगानि भवंत्यपि च सत्वानां प्रकृति भू
मभि र्षयः स्तवंतीत्याहुः प्रकृतिसार्वनाम्या चितरेतरजन्मानो
भवन्तीतरेतर प्रकृतयः कर्मजन्मान आत्मजन्मान आत्मैवैषां रथो
भवत्यात्माश्वा आत्मा युधमात्मे षव आत्मा सर्व देवस्य देवस्य ४
तिस्त्र एव देवता इति नैरुक्ता अग्निः पृथिवी स्थानो वायुर्वेदो वांतरिक्ष

नि. ३. १

३

स्थानः सूर्येद्युःस्थानस्तासां माहाभाग्यादिकैकस्या अपि बहूनि नामधेया
निभवंत्यपि वाकर्मपृथक् क्वाद्यथा होता ध्वर्युर्ब्रह्मोद्गातेत्येकस्य सतो
पि वा पृथगेव स्युः ४ अग्निस्तुतयो भवंति तथा मिधानानि यथो एत
त्कर्मपृथक् क्वादिति बहवोपि विभज्य कर्माणि कुर्युस्तत्र सस्थानेकत्वं सं
भोगैकत्वं चोपेक्षितं यथा पृथिव्यां मनुष्याः पशवो देवा इति स्थानेक
त्वं संभोगैकत्वं च दृश्यते यथा पृथिव्याः पर्जन्येन च वाय्वादित्याभ्यां च सं
भोगोऽग्निना चैतरेत्येकस्य तत्रैतन्नरराष्ट्रमिव ॥ ५ ॥ अथाकार
चिंतनं देवतानां पुरुषविधाः स्युरित्येकं चेतनावद्ब्रह्मस्तुतयो भवंति तथा ३
मिधानान्यथापि पौरुषविधिकैरंगैः संस्तूयन्ते ॥ सधा तद्विदुः खविरस्य

बाह्वयत्संगभ्यामघवन्काशिरित्ते ॥ अथापि पौरुषविधिकैर्द्रव्यसंयोगैः ॥
आद्वाभ्यां हरिभ्यामिंद्रयाहि ॥ कल्याणीर्जीयास्तरणंगदेते ॥ अथापि
पौरुषविधिकैः कर्मभिः ॥ अद्दीदिंद्रपि बचप्रस्थितस्याश्रुत्कर्णश्रुधीह
व ॥ अपुरुषविधा स्युरित्यपरमपितु यदृश्यते ॥ ६ ॥ अपुरुषविधं तद्य
थाग्निर्वायुरादित्यः पृथिवी चंद्रमा इति यथो एतच्चेतनावद्ब्रह्मस्तुत
यो भवंतीत्यचेतनान्यप्येवंस्तूयन्ते यथाक्षप्रभृतीन्योषधिपर्यंतानि यथो
एतौ पुरुषविधिकैरंगैः संस्तूयन्त इत्यचेतनेष्वप्येतद्भवस्य भिन्नं दंति हरिते
भिरासभिरिति ग्रावस्तुतिर्यथो एतस्योषैरुविधिकैर्द्रव्यसंयोगैरित्ये
तदपि तादृशमिव सुखं रथं युयुजे सिंधु रश्मि नमिति नदीस्तुतिर्यथो एतस्यो

नि. ३. ९
४

रुषविधिकैः कर्मभिरित्येतदपितादृशमेव होतुश्चित्पूर्वे हविरद्यमाशतेति
ग्रावस्तुतिरेवापि बोभयविधाः स्युरपि वापुरुषविधानामेव सतां कर्मात्मा
न एते स्युर्यथा यज्ञो यजमानस्यैष चारव्या न समर्थः ॥ ७ ॥ तिस्र एव दे
वता इत्थं पुरस्तात्तासां भक्तिसाहचर्यं व्याख्यास्यामोऽथैतान्यग्निभक्ती
न्ययं लोकः प्रातः सवनं वसंतो गायत्री विरुत्तो मोरश्चंतरं सामये च देव
गणाः समाम्नाताः प्रथमे स्थाने गायत्री पृथिवी केति स्त्रियोथास्य कर्मव
हनं च हविषामावाहनं च देवतानां यच्च किंचिद्वाहिविषयिकं मेव तदथा
स्य संस्तविका देवा इन्द्रः सोमो वरुणः पर्जन्यः क्रतव आग्नावैष्णवं हविर्न त्व
कं संस्तविकी दशतयीषु विद्यतेऽथाप्याग्नापौ हविर्न तु संस्तवस्तत्रै

मधिक
४

तां विभक्तिस्तुतिमृचमुदाहरंति ॥ ८ ॥ पूषा त्वेत्प्रव्यावयतु प्रविद्धा
न नष्टपशुर्भुवनस्य गोपाः ॥ स त्वैतेभ्यः परिददत्सितृभ्योऽग्निर्देवेभ्यः
सुविदत्रियेभ्यः ॥ पूषा त्वेत्प्रव्यावयतु विद्वाननष्टपशुर्भुवनस्य गोपा
इत्येष हि सर्वेषां भूतानां गोपायितादित्यः स त्वैतेभ्यः परिददत्सितृभ्य
इति सांशयिकस्तृतीयः पादः पूषा पुरस्तात्तस्यान्वादेश इत्येकमग्नि
रुपरिष्ठात्तस्य प्रकीर्तनेत्यपरं ॥ अग्निर्देवेभ्यः सुविदत्रियेभ्यः ॥ सु
विदत्रं धनं भवति विंदते वै कोपसर्गाद्ददाते वा स्याद्दुपसर्गात् ॥ ९ ॥
अथैतानां इभक्तीन्यंतरिक्षलोकोमाध्यंदिनं सवनं ग्रीष्मस्त्रिष्टुप्यं च
दशस्तोमो ह त्सामये च देवगणाः समाम्नाता मध्यमे स्थाने याश्च स्त्रि

नि. ३. ९

५

योथास्यकर्मरसानुप्रदानं वत्रवधोयाचकाचबलकतिरिंद्रकर्मैवतद
थास्यसंस्तविकादेवाग्निः सोमोवरुणः पूषाबृहस्पतिर्ब्रह्मणस्पतिः
पर्वतः कुत्सो विष्णुर्वायुरथापिभिन्नोवरुणेन संस्तव्यते पूषारुदेण च सो
मोग्निना च पूषावातेन च पर्जन्यः ॥ १० ॥ अथैतान्यादित्यभक्तीन्यसो
लोकस्तृतीयसवनं वर्षाजगती सप्तदशस्तोमो वै रूपं सामं ये च देवग
णाः समाम्नाता उत्तमे स्थाने याचस्त्रिंथास्यकर्मरसादानं रश्मिभि
श्चरसाधारणं यच्च किंचित्स्रवल्हितमादित्यकर्मैवत चंद्रमसावायु
नासंवत्सरेणेति संस्तव एते धेवस्थानव्यहृष्टतुल्यः स्तोमः पृष्ठस्यभ
क्तिशेषमनुकल्पयति शरदनुष्टुबेकविंशस्तोमो वै राजंसामेति पृथि

५

व्यायतनानि हेमंतः पंक्तिस्त्रिंशवस्तोमः शाकुरंसामेति त्रिंशद्व्यायतनानि शि
शिरोतिष्ठंदास्त्रिंशस्तोमो वै वतंसामेति द्युभक्तीनि ॥ ११ ॥ मंत्राम
ननाच्छंदासिच्छादनास्तोमस्तवनाद्यजुर्यजतेः सामसंमितमृचास्यतेर्वर्चा
समं मे न इति नैदाना गायत्री गायतेः स्तुतिकर्मणस्त्रिंशमनावाविपरीता
गायतो मुखौदपतदिति च ब्राह्मणमुष्टिगुत्नात्ता भवति स्निह्यते वीस्या
त्कांतिकर्मण उष्ट्रीषिणी वेत्योपमिकमुष्णीषं स्नायतेः ककुपककुभिनी
भवति ककुपचकुञ्जकुजतेर्वीजतेर्वानुष्टुबनुशेभनाज्ञायत्रीमेव त्रिप
दां सती चतुर्थेन पादेनानुष्टोभवतीति च ब्राह्मणं बृहतीपरिबर्हणात्यक्तिः
पंचपदा त्रिष्टुप्स्तोमसुत्तरपदाकातुत्रितास्यातीर्णतमं चंदस्त्रिद्वजस्त

नि. ३. १६ स्यस्तोभनीतिवायत्रिरस्तोभत्तत्रिष्टुभंस्त्रिष्टुप्रत्तमिति विज्ञायते ॥ १२ ॥
 जगतीगततमं छंदो जलचरगतिर्वाजलाल्पमानोऽसृजदिति च ब्राह्मणं वि
 राड्विराजनाद्वा विराधनाद्वा विप्रापणाद्वा विराजनात्संपूर्णाक्षरा विराध
 नादूनाक्षरा विप्रापणादधिकाक्षरापि पीलिकमध्ये यौपमिकं पि पीलिका
 पेलतेर्गतिकर्मण इतीमा देवता अनुक्रांताः सूक्तभाजो हविर्भाजं क्रगभा
 जश्च भूयिष्ठाः काश्चिन्निपातभाजो थोताभिधानैः संयुज्य हविश्चोदयती
 द्रायवृत्रघ्न इन्द्राय वृत्रतुर इन्द्रायां होमुच इति तान्यप्येके समामनंति भूयां
 सितुसमाम्नानाद्यत्तु संविज्ञानं भूतं स्यात्साधान्यस्तु तत्समामनंति भूयां
 कर्मभिर्षधिर्देवतास्तौति वृत्रहा पुरंदर इति तान्यप्येके समामनंति भूयांसि

तुसमाम्नानाद्वा जनमात्रं तु तत्तस्याभिधानस्य भवति यथा ब्राह्मणाय बु
 भुक्षितायौदनं देहि स्नातायानुलेपनं पिपासते पानीयमिति ॥ १३ ॥ अ
 थातोनुक्रमिष्यामोऽग्निः पृथिवीस्थानः स्तं प्रथमं व्याख्यास्यामोऽग्निः कस्माद
 ग्रणीर्भवत्यग्रं यज्ञेषु प्रणीयते गंनयति संनममानोऽक्रोपनो भवतीति स्थैला
 छीविर्नक्रोपयति न स्नेहयति त्रिभ्य आख्यातेभ्यो जायत इति शकृष्टिणि रि
 तादक्ताद्गंधाद्धानीत्सिखत्वेते रकारमादत्ते गकारमनत्तेर्वा दहते र्वानीः पर
 स्तस्येषा भवति ॥ १४ ॥ अग्निमीके पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजं ॥ होतारं र
 त्नुधातमं ॥ अग्निमीके गिन्या चामीकिरध्येषणा कर्मोऽज्ञा कर्मावापुरो
 हितो व्याख्यातो यज्ञं देवो दानाद्वा दीपनाद्वा द्योतनाद्वा बुस्थनो भवतीति वा

नि. ३. ९

७

यो देवः सा देवता होतारं क्रातारं जुहोते हेति त्वोर्णवाभोरत्नधातमं रम
णीयानां धनानां दातृ तमंतस्यैषा परा भवति ॥ १५ ॥ अग्निः पूर्वे ऋषि
र्ऋषिभिरीड्यो नूतनैरुत ॥ स देवा इं एह वक्षति ॥ अग्निर्यः पूर्वे ऋषिभि
रीकृतव्यो वंदितव्योऽस्माभिश्च नवतरैः स देवानि हावहत्विति स नम
न्येताय मेवाग्निरित्यप्येते उत्तरे ज्योतिषी अग्नी उच्येते ततो नु मध्यमः
॥ १६ ॥ अभिजवंतु समने वयोषाः कल्याण्यः १ स्मयमाना सो अग्निं
॥ घृतस्य धाराः समिधो न संतुता जुषाणो हर्यति जातवेदाः ॥ अभिनवं
तु समनस इव योषाः समनं समननाद्वा संमाननाद्वा कल्याण्यः स्मयमाना
सो अग्निमित्यौपमिकं घृतस्य धारा उदकस्य धाराः समिधो न संतुत न सति

७

राप्नोति कर्मावानमतिकर्मावा ॥ ता जुषाणो हर्यति जातवेदाः ॥ हर्यतिः प्रेसा
कर्मा विहर्यतीति समुद्राद्दुर्मिर्मधुमा उदारदिर्यादित्यमुक्तं मन्यते समुद्रा
ध्येषोऽद्भ्य उदेतीति ब्राह्मणमथापि ब्राह्मणं भवत्यग्निः सर्वा देवता इति त
स्यात्तरा मूर्यसे निर्वचनाय ॥ १७ ॥ इंद्रं मित्रं वरुणमग्निमादुरथो दि
व्यः स सुपुणो गुरुत्मान् ॥ एकं स द्विषा वद्धुधा वदं त्यग्निं युमं मातरिश्वा न
मादुः ॥ इममेवाग्निं महान्तात्मानं मेकमात्मानं बद्धुधामेधा विनो वदं
तींद्रं मित्रं वरुणमग्निं दिव्यं च गुरुत्मतं दिव्यो दिवि जोगुरुत्मान् गणवान्गु
र्वात्मा महामेति वायस्तु स्तं भजते यस्मै हविर्निरुप्यते ॥ यमेव सोऽग्निर्न
पातमेवैते उत्तरे ज्योतिषी एते न नाम धेये न भजते ॥ १८ ॥ जातवेदाः कस्मा

नि. ३. ९
८

ज्जातानिवेदजातानिवैनंविदुर्जातेजातेविद्यतइतिवाजातवित्तोवाजातध
नोजातविद्योवाजातप्रज्ञानोयत्तज्जातःपशून्विंदतेतितज्जातवेदसोजा
तवेदस्त्वामितिब्राह्मणंतस्मात्सर्वानृतन्यशवोग्निमभिसर्पंतीतिचतस्ये
षाभवति ॥ १९ ॥ प्रनूनंजातवेदसुमश्वंहिनोतवाजिनं ॥ इदंनोबर्हिः
सदे ॥ अहिणुतजातवेदसंकर्मभिः समश्नुवानमपिवोपमार्थस्यादश्वमि
वजातवेदसमितिदंनोबर्हिःसीदत्वितितदेतदेकमेवजातवेदसंगायत्रं
तच्चंदशतपीषुविद्यतेयत्तुकिंचिदाग्नेयंतज्जातवेदसानांस्थानेयुज्यते
सनमन्येतायमेवाग्निरित्यप्येतेउत्तरेज्योतिषाजातवेदसीउच्येतततो
नुमध्यमः ॥ अभिप्रवंतसमनेवयोषाइतितत्पुरस्ताद्धारव्यातमथासा

वादित्यउडुत्यंजातवेदसमितितडपरिष्ठाद्धारव्यास्यामोयस्तस्तत्तंभज
तेयस्मैहविर्निरुप्यतेऽयमेवसोऽग्निर्जातवेदानिपातमेवैतेउत्तरेज्योतिषा
एतेननामधेयेनमजेते ॥ २० ॥ वैश्वानरःकर्माद्विश्वानरानयतिविश्व
एनंनरानयंतीतिवाऽपिवाविश्वानरएवस्यात्प्रत्युतःसर्वाणिभूतानि
तस्यवैश्वानरस्तस्यैषाभवति ॥ २१ ॥ वैश्वानरस्यसमृतौस्यामराजा
हिकुंभुवनानामभिप्रीः ॥ इतोजातोविश्वमिदंविचष्टेवैश्वानरोयततेसूर्येण ॥ इतोजातःसर्वमिदमभिविपश्यतिवैश्वानरःसंयततेसूर्येणरा
जायःसर्वेषांभूतानामभिभ्रयणीयस्तस्यवयंवैश्वानरस्यकल्याण्यां
मतौस्यामेतितत्कोवैश्वानरोमध्यमइत्याचायविर्षकर्मणाह्येनंस्तौति ॥ २२ ॥

नि. ३. १

९

अनूर्महितं च षुभस्य वोचं यं पूरवो वृत्रहणं सचंते ॥ वैश्वानरो दस्युमुग्नि
जघ्नुवाऽअधूना काष्ठा अवृत्रं वरं भेत ॥ प्रब्रवीमितन्महत्वं माहाभा
ग्यं वृषभस्य वर्षितुरपां यं पूरवः पूरयितव्यामनुष्या वृत्रहणं मेघह
नं सचंते सेवंते वर्षकामादस्युर्दस्यतेः क्षयाथाऽपदस्यं त्यस्मिन् स
उपदासयतिकर्माणि तमग्निर्वैश्वानरो धनं वाधूना दपः काष्ठा अ
ग्निनच्छं वरं मेघमथासावादित्य इति पूर्वयाज्ञिका एषां लोकानां रोहेण
सवनानां रोह आम्नातो रोहास्त्यवरो हश्चिकीर्षितस्तामनु कृतिं हो
ताग्निमारुते शस्त्रैर्वैश्वानरीयेण सूक्तेन प्रतिपद्यते सोऽपि नस्तोत्रि
यमादियेताग्नेयो हि भवति तत आगच्छति मध्यस्थाना देवता रुद्रं च म

९

रुतश्च ततोऽग्निमिह स्थानं मन्त्रैव स्तोत्रियं शंसत्यथापि वैश्वानरीयोद्वाद
शकपालो भवत्येतस्य हि द्वादशविधं कर्माथापि ब्राह्मणं भवत्यसौ वा आ
दित्योऽग्निर्वैश्वानर इत्यथापि निवित्तसौर्यवैश्वानरी भवत्यायोद्यां भात्याष्ट
थिवीमित्येष हि द्यावापृथिव्यावाभासयत्यथापि च्छंदोमिकं सूक्तं सौर्य
वैश्वानरं भवति दिविष्ट हो अरोचते त्येष हि दिविष्ट हो अरोचते त्यथापि ह
विष्वांतीयं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं भवत्ययमेवाग्निर्वैश्वानर इति शाकपूणि
विश्वानरा विलप्येते उत्तरे ज्योतिषी वैश्वानरो यं यन्ताभ्यां जायते कथं न
यमेताभ्यां जायत इति यत्र वैद्यतः शरणमभिहंति यावदनुपान्तो न
वति मध्यमधर्मैव तावद्भवत्युदकं धनः शरीरोपशमन उपादीयमान ए

नि. ३. ९
१०

वायंसंपद्यत उदकोपशमनः शरीरदीप्तिरथादित्यादुदी चिप्रथमसमावृत्त
आदित्येकं संवामणिं वापरिमृज्य प्रतिस्वरेयत्र शुकगोमयमसंस्पर्शयं
धारयति तत्प्रदीप्यते सोयमेव संपद्यतेथाप्याह वैश्वानरो यतते सूर्येणेति
नच पुनरात्मनात्मानं संयतते न्येनैवान्यः संयततश्च इममादधात्यमुतोमु
थ्यरश्मयः प्रादुर्भवन्तीतो स्यात्विषस्तयोर्मासोः संसंगं दध्वैवमवक्ष्यदथया
न्येतान्यौत्तमिकानि सूक्तानि भागानि वासा वित्राणि वा सौर्याणि वा पौ
ष्ण्यानि वा वैष्णवानि वा वैश्वदेव्यानि वा तेषु वैश्वानरीयाः प्रवादा अभवि
ष्यन्नादित्यकर्मणा चैनमस्तौष्यन्ति त्वेक्षीत्यस्तमेषीति विपर्येषीत्यामे
ये धेवहि सूक्तेषु वैश्वानरीयाः प्रवादा भवन्त्यग्निकर्मणा चैनंस्तौतीति वहसी

१०

तिपचसीति दहसीति यथो एतद्वर्षकर्मणा ह्येनंस्तौतीत्यस्मिन्नप्येतदुपपद्य
ते ॥ समानमेतदुदकमुच्चैत्यवचाह निः ॥ भूमिं पर्जन्या जिन्वति दिवं जिन्वत्य
ग्नयः ॥ इति सानिगदव्याख्याता ॥ २३ ॥ कृष्णं नियानुं हरयः सप्तर्णा अ
पोवसाना दिवमुत्पतति ॥ त आर्ववृत्तं स दनादृत स्यादिद्वुतेन पृथिवी व्यु
द्यते ॥ कृष्णं निरयणं रात्रिरादित्यस्य हरयः सप्तर्णा हरणा आदित्यरश्म
यस्ते यदामुतोर्वाचः पर्यावर्तते सहस्रानादुदकस्यादित्यादथ घृतेनोद
केन पृथिवी व्युद्यते घृतमित्युदकनाम जिघर्तेः सिंचतिकर्मणोथा पिब्राह्म
णं भवत्यग्निर्वा इतो वृष्टिं समीरयति धामच्छदिवरबलुवे भूत्वा वर्षति मरुतः
सृष्ट्वा वृष्टिं नयति यदा बलुवा असावादित्यो न्यङ् रश्मिभिः पर्यावर्ततेऽथ व

नि. ३. ९
१९

र्षतीति यथो एतद्गोहात्प्रत्यवरोहश्चिकीर्षित इत्याम्नायवचनादेतद्भवति
यथो एतद्देवानरीयोद्वादशकपालोभवतीत्यनिर्वचनं कपालानि भवंत्यस्ति
हि सौर्य एककपालः पंचकपालश्च यथो एतद्ब्राह्मणं भवतीति बद्धभक्ति
वादीनि हि ब्राह्मणानि भवंति पृथिवी वैश्वानरः संवत्सरो वैश्वानरो ब्राह्म
णो वैश्वानर इति यथो एतन्निवित्तसौर्यवैश्वानरी भवतीत्यस्यैव सा भवति
यो विद्मो मानुषीभ्यो दीदेदित्येष हि विद्मो मानुषीभ्यो दीयते यथो एतच्छा
दो भिकं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं भवतीत्यस्यैव तद्भवति जमदग्निमिराकृत इति
जमदग्नयः प्रजमिताग्नयो वा प्रज्वलिताग्नयो वा तैरभिद्धतो भवति यथो १९
एतद्द्विष्पांतीयं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं भवतीत्यस्यैव तद्भवति ॥ २४ ॥

हविष्पांतं मुजरं स्वर्विदिदिविस्पृश्याकृतं जुष्टं मुनौ ॥ तस्य भर्मणे भुवना
यदेवा धर्मणे कं स्वधया प्रथंत ॥ हविष्पानीयं मुजरं सूर्यविदिदिविस्पृश्यं च
भिद्धतं जुष्टं मुनौ तस्य भरणाय च भावनाय च धारणाय च तेभ्यः सर्वेभ्यः
कर्मभ्यो देवा इमं भग्निमं नेनापप्रथंताथाप्याह ॥ २५ ॥ अपामुपस्थे
हिषा अग्रभणतु विशो राजानुमुपतस्थुर्गमियं ॥ आहूतो अग्निमं भरद्वा
वस्वतो वैश्वानरं मातुरिष्वापरावतः ॥ अपामुपस्थ उपस्थाने महत्यंतरि
क्षलोक आसीनामहांत इति वाग्लुणत माध्यमिका देवगणा विशा इवरा
जानमुपतस्थुर्गमियं मृगं तमिति वार्चनीयमिति वा पूजनीयमिति वा
हरद्यं हूतो देवानां विवस्वत आदित्यादिवस्वान्विवासनवान्प्रेरितवतः परा

नि. ३. ९

९२

गताहोपि वास्याग्नेर्वैश्वानरस्य मातरि श्वानमाहर्तारमाह मातरि श्वावायुर्मा
तर्यतरिक्षे श्वसिति मातर्याश्वनितीति वाथेन मेताभ्यां सर्वाणि स्थानान्यभ्यापा
दंस्तौति ॥ २६ ॥ मूर्धाभुवोर्भवति नक्तमग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्यन् ॥
मायामृतयुजित्यानामेतामपो यत्तूर्णिश्चरति प्रजानन् ॥ मूर्धामृतमस्मि
न्धीयते मूर्धायः सर्वेषां भूतानां भवति नक्तमग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्य
न्त्स एव प्रज्ञांतेतामन्यं ते यजित्यानां देवानां यज्ञसंपादिनामपो यत्कर्म चरति
प्रजानन्त्सर्वाणि स्थानान्यनुसंचरति त्वरमाणस्तस्योत्तराभूयसे निर्वच
नाय ॥ २७ ॥ स्तोमेन हि दिवि देवा सोऽग्निमजीजनं छक्तिभीरो दसि प्रां ॥
तमू अकृण्वन्नेधाभुवेकं स ओषधीः पचति विश्वरूपाः ॥ स्तोमेन यं हि दिवि दे

९२

वासोऽग्निमज नयं छक्तिभिः कर्मभिर्द्यवापृथिव्योरापूरणं तमकुर्व
न्नेधाभावाय पृथिव्यामंतरिक्षे दिवीति शकृर्णिर्यदस्य दिवित्तीयं तदसा
वादित्य इति हि ब्राह्मणं तदग्नीकृत्यस्तौत्येन मेतयादित्यीकृत्यस्तौति २८
यदेदेनमदधुर्युजित्या सोऽदिवि देवाः सूर्यमादितेयं ॥ यदा चरिच्छूमिथुना
वभूतामादित्प्रापश्यन्भुवनानि विश्वा ॥ यदेनमदधुर्युजित्याः सर्वे दिवि दे
वाः सूर्यमादितेयमदितेः पुत्रं यदा चरिच्छूमिथुनो प्रादुरभूतां सर्वदा सह
चारिणां बुधाश्चादित्यश्च मिथुनो कस्मान्मिनोति श्रयतिकर्माथु इति ना
मकरणं स्कारो वानयतिः परो वनिर्वी समाश्रिता वन्योन्यं नयतो वनुतो वा
मनुष्यमिथुना वप्येतस्मादेव मेथंता वन्योन्यं वनुत इति वाथेन मेतयाग्नी

नि. ५९
१३

कृत्यस्तौति ॥ २९ ॥ यत्रावदेते अवरोः परश्च यज्ञन्योः कतरो नौ विवेद ॥ आशे
कुरित्ति धुमादं सर्वा यो न क्षेत यज्ञं कइद विवेचत ॥ यत्र विवेदेते दैव्यो होतारो वयं
वाग्निरसौ च मध्यमः कतरो नौ यज्ञे भूयो वेदेत्याशक्रुवन्ति तत्सह मदं समाना
ख्यानास्तत्तिजस्तेषां यज्ञं समश्नुवानानां को न इदं विवक्ष्यतीति तस्योतरा
भूयसे निर्वचनाय ॥ ३० ॥ यावन्मात्रमुषसो न प्रतीकं सुपूज्यो ॥ वसते मा
तरि श्वः ॥ तावद्वात्युपयुज्जमायन्ब्राह्मणो होतुरवरो निषीदन् ॥ यावन्मा
त्रमुषसः प्रत्यक्तं भवति प्रतिदर्शनमिति वाऽस्त्युपमानस्य संप्रत्यर्थे प्रयोग
इहे वनिधे हीति यथा स्फुप्यः स्फुपतना एतारात्रयो वसते मातरि श्वं ज्योति
र्वर्णस्य तावदुपदधाति यज्ञमागच्छन्ब्राह्मणो होताऽस्याग्नेर्होतुरवरो निषीदन्तो

१३

म

तजपस्त्वनग्निर्वैश्वानरीयो भवति देवसवितरे तं त्वावृणोते गिं होत्राय सह पित्रा
वैश्वानरेणेतीममेवाग्निं सवितारमाह सर्वस्य प्रसवितारं मध्यमं वोत्तमं वापि
तरं यस्तु सक्तं भजते यस्मै हविर्निरुप्यते यमेव सोऽग्निर्वैश्वानरो निपातमेव
ते उत्तरे ज्योतिषी एते न नाम धेयेन भजेते भजेते ॥ ३१ ॥ अथातो देवतामि
डा दिवः परोक्षकृतास्तद्येति सोऽथाकारचिंतनमपुरुषविधं तत्तिस्व एव
देवता इत्युक्तं पूषा त्वाथैतानीदृभक्ती न्यथैतान्यादित्यभक्ती निमंत्रामनना
ज्जगती गततमयातो नुक्रमिष्यामोऽग्निमीळे ग्निः पूर्वेभिरभिप्रवन्ते इमित्रं जात
वेदाः कस्मात्पुनर्न जातवेदसं वैश्वानरः कस्माद्वैश्वानरस्य प्रनूमा हितं कृष्णं निया
नं हविष्यातमपामुपस्ते मूर्ध्ना भुवस्तोमिन हियदे देनं यत्रावदेते यावन्मात्र
मेकत्रिंशत् ॥ ॥ इति निरुक्ते उत्तरपट्टे प्रथमोऽध्यायः ॥

नि. उ. २
१४

॥ॐ इविणोदाः कस्माद्वनं इविणमुच्यते यदेनदभिद्वंति बलं वा इविणं यदे
नेनाभिद्वंति तस्य दाता इविणोदास्तस्यैषा भवति ॥ १ ॥ इविणोदा इविणसो
यावहस्ता सो अध्वरे ॥ यज्ञेषु देवमीकते ॥ इविणोदायस्त्वं इविणस इति इ
विणसादिन इति वा इविणसानि न इति वा इविणसस्तस्मात्पिबत्विति वा ॥
यज्ञेषु देवमीकते ॥ याचंति स्तुवंति वर्धयंति पूजयंतीति वा तत्क्रोदविणोदा इदं
इति क्रौष्टुकिः सबलधनयोर्दातुं तमस्तस्य च सर्वा बलकृतिरोजसो जातमुत
मन्य एनमिति चाह ॥ अथ पिबतु इविणोदसमाहैष पुनरेतस्माज्जायते ॥
यो अश्मनोरंतरग्निं जजानेत्यपि निगमो भवत्यथाप्युत्तुयाजेषु इविणोद
साः प्रवादा भवंति तेषां पुनः पात्रस्येदं पानमिति भवत्यथाप्येनं सोमपानेन स्तो

राम
१४

त्यथाप्याह इविणोदाः पिबतु इविणोदस इत्यथ मेवाग्निर्इविणोदा इति वा
कपूणि राग्नेयेष्वेव हि स्तुतेषु इविणोदसाः प्रवादा भवंति ॥ देवा अग्निं धारयं
इविणोदामित्यपि निगमो भवति यथो एतत्सबलधनयोर्दातुं तम इति सर्वा
स्तु देवतास्त्वैश्वर्यं विद्यते यथो एतदोजसो जातमुत मन्य एनमिति चाहैष य
मप्यग्निरोजसा बलेन मथ्यमानो जायते तस्मादेनमाह सहसस्पुत्रं सहसः
स्तुनं सहसो यज्ञं यथो एतदग्निं इविणोदसमाहैत्युत्तिजोत्र इविणोदस उ
च्यंते हविषो दातास्ते चैनं जनयंति ॥ सषीणां पुत्रो अधिराज एष इत्यपि नि
गमो भवति यथो एतत्तेषां पुनः पात्रस्येदं पानमिति भवतीति भक्तिमात्रं
तद्भवति यथा वायव्यानीति सर्वेषां सोमपात्राणां यथो एतत्सोमपानेनैव स्तो

नि. ३. २
९५

तीत्यस्मिन्प्येतदुपपद्यते ॥ सोमं पिबमंदसानोगणश्चिभिरित्यपिनिगमो
भवति यथो एतद्विणोदाः पिबतुदाविणोदसइत्यस्यैवतद्ववति ॥ २ ॥
मेद्यंतुतेवक्त्रेयैमिरीयुसोरिषण्यन्वीक्यस्वावनस्पते ॥ आयूयाधृष्टो अ
भिगूर्यात्वंनेष्टास्मोमंदविणोदः पिबस्तुभिः ॥ मेद्यंतुतेवक्त्रेयोवोढारोये
योस्यरिष्यन्ट्ठीभवायूयधृष्टो अभिगूर्यात्वंनेष्टीयात्विष्माद्विष्णोयाधि
षण्योधिषणाभवोधिषणावाग्धिषेर्दधात्यर्थेधीसादिनी ॥ वाधीसानि
नीतिवावनस्पतइत्येनमाहैषहिवनानांपातावापालयितावावनंवनोतेः
पिपतुभिः कालैः ॥ ३ ॥ अथातआप्रियआप्रियः कस्मादामोतेः प्रीणातेर्वा
प्रीभिराप्रीणातीतिचब्राह्मणंतासामिधमः प्रथमागामीभवतीधमः समिध

९५

नात्तस्यैषाभवति ॥ ४ ॥ समिद्धो अद्यमनुषोदुरोणेदेवोदेवान्यजसिजातवे
दः ॥ आचवहमित्रमहश्चिक्त्वात्वंदूतः कविरसिप्रचेताः ॥ समिद्धो अद्यम
नुष्यस्यमनुष्यस्यगृहेदेवोदेवान्यजसिजातवेदः आचवहमित्रमहश्चि
क्त्वात्वंनेतनावात्वंदूतः कविरसिप्रचेताः प्रष्टुचेतायज्ञेधमइतिकात्थक्यो
ग्निरितिशाकपूणिस्तनूनपादाज्यंभवतिनपादित्यनंतरायाः प्रजायाना
मधेयंनिर्णततमाभवतिगौरवतनूरुच्येततताअस्यांभोगास्तस्याः प्र
योजायतेपयसआज्यंजायतेग्निरितिशाकपूणि रापोवतन्वउच्येततता
अंतरिक्षेताभ्यओषधिवनस्पतयोजायंतओषधिवनस्पतिभ्यएषजा
यतेतस्यैषाभवति ॥ ५ ॥ तनूनपात्पृथस्तस्ययानान्मध्वासमंजन्त्स्वदया

नि. ३. २
९६

सुजिह्व ॥ मन्मानिधी भिरुतयुजमृधं देवत्राचकणुह्यध्वरं नः ॥ तनूनपात्य
थस्तस्ययानान्यस्तस्ययानान्मधुना समं जन्तुस्वदयत्कल्याणजिह्वमनना
निचनोधी भिर्यस्तंच समर्धय देवान्नोयस्तंगमय नराशंसोयस्तइतिकात्यक्यो
नराअस्मिन्नासीनाः शंसंत्यग्निरितिशाकपूणिर्नरैः प्रशस्योभवतितस्यै
षाभवति ॥ ६ ॥ नराशंसस्यमहिमानमेषामुपस्तोषामयजुतस्ययुजैः ॥
येसुकर्तवः शुचयोधियंधाः स्वदतिदेवाउभयानिहव्या ॥ नराशंसस्यमहि
मानमेषामुपस्तुमोयजियस्ययुजैर्येसुकर्माणः शुचयोधियंधारयितारः
स्वदयंतुदेवाउभयानिहवीषिसोमंचेतराणिचेतिवातांवाणिचावापिका
निचेतिवेळईदेः स्तुतिकर्मणइधतेर्वास्तस्यैषाभवति ॥ ७ ॥ आजुह्वान

९६

ईज्योबंधश्चायाह्यग्नेवसुभिः सजोषाः ॥ त्वंदेवानामसियद्गृहोतासएनान्यक्षीषि
तोयजीयान् ॥ आहूयमानईकितव्योवंदितव्यश्चायाह्यग्नेवसुभिः सजोषणस्त्वं ह
देवानामसियद्गृहोतायद्गृहइतिमहतोनामधेयंयातश्चहूतश्चभवति ॥ सएना
न्यक्षीषितोयजीयान् ॥ इषितः प्रेषितइतिवाधीष्टइतिवायजीयान्यष्टतरेबर्हिः
परिबर्हणात्तस्यैषाभवति ॥ ८ ॥ प्राचीनंबर्हिः प्रदिशाष्टथिव्यावस्तोरस्या
वृज्यतेअग्रेअङ्गां ॥ व्युप्रथतेवितरं वरीयोदेवेभ्योअदितयेस्योनं ॥ प्राचीनंब
र्हिः प्रदिशाष्टथिव्यावसनायास्याः प्रवृज्यतेग्रेङ्गांबर्हिः पूर्वाह्णतद्विप्रथतेवि
तरंवितीर्णतरमितिवाविस्तीर्णतरमितिवावरीयोवरतरमुरुतरं वादेवेभ्यश्चा
दितयेचस्योनं स्योनमितिस्वरुनामस्यतेरवस्यंत्येतत्सेवितव्यंभवतीतिवाद्वा

नि. ३. २
९७

रोजवतेर्वाद्रवतेर्वावारयतेर्वातासामेषाभवति ॥ ९ ॥ व्यचस्वतीरुर्वियाविश्र
यंतांपतिभ्योनजनयः शुभमानाः ॥ देवीर्होरोबृहतीर्विश्वमिन्वादेवेभ्योभवत
सुप्राथुणाः ॥ व्यचनवत्यउरुत्वेनविश्रयंतांपतिभ्यइवजायाऊरुमेथुनेधर्मे
रुशोभिषमाणावरतममंगमूरुदेव्योहोरोबृहत्योमहत्योविश्वमिन्वावि
श्वमाभिरेतियज्ञेगृहद्वारइतिकात्यक्योग्निरितिशाकपूणिरोषासानक्तो
षाश्वनक्ताचोषाव्याख्यातानक्तेतिरात्रिनामानक्तिभूतान्यवश्यायेनाधि
वानक्ताव्यक्तवर्णातयोरेषाभवति ॥ १० ॥ आसूषयंतीयजतेउपकिउषा
सानक्तासदंतानियोनौ ॥ दिव्येयोषणेबृहतीसूरुक्मेअधिश्चियंशुक्रपि
शुद्धधाने ॥ सैष्ण्यमाणेइतिवास्वधापयंत्यावितिवासीदतामितिवास्यासी

९७

दतामितिवायजित्येउपक्रांतेदिव्येयोषणेबृहत्योमहत्योसूरुक्मेसुरोच
नेअधिदधानेशुक्रपेशसंश्चियंशुक्रंशोचतेज्वलतिकर्मणःपेशइतिरूप
नामपिंशतेर्विपिशितंभवतिदैव्याहोतारादैव्योहोतारावयंचाग्निरसो
चमध्यमस्तयोरेषाभवति ॥ ११ ॥ दैव्याहोताराप्रथमासुवाचामिमा
नायज्ञंमनुषोयजध्वै ॥ प्रचोदयंताविदधेधुकारुप्राचीनंज्योतिःप्रदि
शादिशंता ॥ दैव्योहोतारोप्रथमोस्ववाचौनिर्मिमानौयज्ञंमनुष्यस्यमनु
ष्यस्ययज ॥ नार्यप्रचोदयमानौयज्ञेपुकर्तारौपूर्वस्यादिशियष्टव्यमिति
प्रदिशंतौतिस्रोदेवीस्तिस्रोदेव्यस्तासामेषाभवति ॥ १२ ॥ आनोयज्ञंभा
रतीत्यमेविकामनुषादिहचेतयंती ॥ तिस्रोदेवीर्बर्हिरेदंस्यानंसरस्वती

नि. ३. २
१८

स्वपंसः सदंतु ॥ ऐतुनोयजं भारती क्षिप्रं भरत आदित्यस्तस्य भाइडाचमनु
व्यवदिह चेतयमानातिस्त्रोदिव्योवर्हि रिदं स्वरं सरस्वती च सकर्माण आ
सीदंतु त्वष्टा तूर्णमश्रुत इति नैरुक्ता स्तिषेर्वा स्याद्दीप्तिकर्मणस्तक्षते
र्वा स्यात्करोतिकर्मणस्तस्यैषा भवति ॥ १३ ॥ इयमेद्यावा पृथिवी जनित्री
रूपैरपि शङ्खुवनानि विश्वा ॥ तमद्य होत रिषितो यजीयां देवं त्वष्टारमिह
यक्षि विद्वान् ॥ य इमेद्यावा पृथिव्यो जनयित्र्यो रूपैरकरोद्भूतानि च सर्वा
णि तमद्य होत रिषितो यजीयन् देवं त्वष्टारमिह यज विद्वान्माध्यमिकस्त्व
ष्ट्या ऊर्मध्यमे च स्थाने समाम्नातो ग्निरिति शाकपूणिस्तस्यैषा परा भ
वति ॥ १४ ॥ आविष्टो वर्धते चारु रासु जिह्मनामूर्ध्वः स्वयशा उपसे ॥

१८

उभे त्वष्टुर्विभ्यतुर्जायमाना त्रितीची सिंहं प्रतिजोषयेते ॥ आविरावेदनात्तस्यो
वर्धते चारु रासु चारु चरते जिह्मं जिहीते रूर्ध्व उद्धितो भवति स्वयशा आत्मय
शा उपसे उपस्थानं उभे त्वष्टुर्विभ्यतुर्जायमाना त्रितीची सिंहं प्रतिजोषयेते
॥ द्यावा पृथिव्या विति वहिरात्रे इति वारणी इति वा प्रत्यक्ते सिं सहनं प्रत्यसे
वेते ॥ १५ ॥ वनस्पतिर्व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ १६ ॥ उपावसृजुत्सुन्या
समंजं देवानां पार्थक्र तुथा हवींषि ॥ वनस्पतिः शमिता देवो अग्निः स्वदं
तु हव्यं मधुना घृतेन ॥ उपावसृजात्मानात्मानं समंजं देवानां मेन भूता वृतो
हवींषि काले काले वनस्पतिः शमिता देवो अग्निरित्येते त्रयः स्वदयंतु ह
व्यं मधुना च घृतेन च तत्को वनस्पतिर्यूप इति कात्यक्यो ग्निरिति शाकपूणि

नि. ३. २
१९

स्तस्यैषापराभवति ॥ १७ ॥ अंजंति त्वामध्वरे देवयंतो वनस्पते मधुना दैव्ये
न ॥ यद्दूर्ध्वं स्तिष्ठाद् विणे हर्धं ताद्यद्वा क्षयो मातुरस्या उपस्थे ॥ अंजंति त्वामध्व
रे देवान् कामयमाना वनस्पते मधुना दैव्ये न च घृते न च यद्दूर्ध्वः स्थास्य सिद्धि
णानि च नो दास्यसि यद्वा ते कृतः क्षयो मातुरस्या उपस्थ उपस्थाने ग्निरिति
शाकपूणि स्तस्यैषापराभवति ॥ १८ ॥ देवेभ्यो वनस्पते हवींषि हिरण्यप
र्णप्रदिवस्ते अर्थ ॥ प्रदक्षिणं दृशन् यानि यूयं कृतस्य वह्नि पृथिभी रजिष्ठैः ॥
देवेभ्यो वनस्पते हवींषि हिरण्यपर्णं कृतपर्णापि वोपमार्थस्य द्विरण्यवर्ण
पर्णेति प्रदिवस्ते अर्थ ॥ पुराणस्ते सोमो यं ते प्रब्रूमीत्यज्ञस्य वह्नि पृथिभी रजि
ष्ठैर्ऋजुतमै रजस्व लतमैस्तप्र पिष्टतमै रिति वा तस्यैषापराभवति ॥ १९ ॥

१९

वनस्पते रश्नयानि यूयं पिष्टतमया वयुना निविद्धान् ॥ वह्नि देवत्रादधिषो हवीं
षि प्रचदातारममृतेषु वोचः ॥ वनस्पते रश्नयानि यूयं सुप्ततमया वयुना
निविद्धान् प्रज्ञानानि प्रजानन्वह देवान्यज्ञे दातुर्हवींषि प्रब्रूहि च दातारममृ
तेषु देवेषु स्वाहा कृतयः स्वाहेत्येतत्स्व आहेति वा स्वावागाहेति वा स्वं प्राहे
ति वा स्वाहुतं हविर्जुहोतीति वा ता सामेषा भवति ॥ २० ॥ सद्योजातो व्य
मिमीत यज्ञमग्निर्देवानां भवत्युरोगाः ॥ अस्य होतुः प्रदिश्यतस्य वाचि
स्वाहा कृतं हविरदंतु देवाः ॥ सद्योजायमानो निरमिमीत यज्ञमग्निर्देवा
नां भवत्युरोगाम्यस्य होतुः प्रदिश्यतस्य वाच्यास्य स्वाहा कृतं हविरदंतु
देवा इति यजंतीति मा आग्नी देवता अनुक्रांता अथ किं देवताः प्रयाजानुया

नि. ३. २
२०

जा आग्नेया इत्येके ॥ २१ ॥ प्रयाजान्मे अनुयाजोऽश्वकेवलान् ऊर्जस्वतो हविषो दत्तमागं ॥ घृतं चापां पुरुषं चोषधीनामग्नेश्च दीर्घमायुरस्तु देवाः ॥ तव प्रयाजा अनुयाजाऽश्वकेवल ऊर्जस्वतो हविषः संतु मागाः ॥ तवाग्नेयस्योऽयमस्तु सर्वस्तु भयं नमंतां प्रदिशुश्च तस्रः ॥ आग्नेया वै प्रयाजा आग्नेया अनुयाजा इति च ब्राह्मणं कं दौ देवता इत्यपरं कं दांसि वै प्रयाजाऽऽहं दांस्यनुयाजा इति च ब्राह्मणं मृतु देवता इत्यपरं मृतवो वै प्रयाजाऽऽस्तवोऽनुयाजा इति च ब्राह्मणं पशु देवता इत्यपरं पशवो वै प्रयाजाऽऽपशवोऽनुयाजा इति च ब्राह्मणं प्राण देवता इत्यपरं प्राणा वै प्रयाजाऽऽप्राणा वा अनुयाजा इति च ब्राह्मणं मात्स देवता इत्यपरं मात्मा वै प्रयाजाऽऽमात्मा वा अनुयाजा इति च ब्राह्म २०

त

णमाग्नेया इति तु स्थितिर्मक्तिमात्रमितरं किमर्थं पुनरिदमुच्यते यस्यै देवतायै हविर्गृहीतं स्यात्तां मनसा ध्यायेद्दृषद्वक्त्रिष्यन्निति हविं ज्ञायते तान्येतान्येकादशाग्नीस्तूक्तानि तेषां वासिष्ठमात्रेण वाध्यं गार्त्तमदमिति नाराशं संवर्ति मेधातिथं दैर्घ्यं तमसं प्रैषिकमित्युभयवन्त्यतो न्यानि तनूनपात्वंति तनूनपात्वंति ॥ २२ ॥ इविणोदाः कस्माद् इविणोदा इविणसो मेध्यं तु तेषां त आप्रियः समिद्धो अद्य नूनपां नाराशं सस्या जुह्वानः प्राचीनं व्यचखत् तारा सुषयं ती देव्या होतारो नो यज्ञं य इमे आ विध्यो वनस्पतिरुपावसृजं जंति देव्यो वनस्पते वनस्पते रशनायासद्यो जातः प्रयाजान्मे द्वाविंशतिः ॥ इति नैरुक्ते उत्तर षट्के द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

नि. ३. ३
२१

॥ॐ अथयानिष्टथिव्यायतनानि सत्वानि स्फुटितं लभंते तान्यतो नुक्रमिथा
मस्तेषामश्वः प्रथमागामी भवत्यश्वो व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ १ ॥
अश्वो वोष्हा सुखं रथं हसनामुपमं त्रिणः ॥ शोपो रोमण्वंतौ भेदौ वारि
न्मूढूक इच्छतींद्रिये दोपरि स्रव ॥ अश्वो वोष्हा सुखं वोष्हा रथं वोष्हा सु
खमिति कल्याणनाम कल्याणं पुण्यं सहितं भवति सहितं गम्यतीति वा
हसैतावापातावापालयितावाशेषमृच्छतीति वारिवारयति मानो व्या
ख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ २ ॥ मानो मित्रो अर्यमायुरिंद्रं क्रभुक्ष्यामुरुतः
परिरव्यन् ॥ यद्वाजिनो देवैर्जातस्य सप्तेः प्रवक्ष्यामो विदथे वीर्याणि ॥ यद्वा
जिनो देवैर्जातस्य सप्तेः सरणस्य प्रवक्ष्यामो यज्ञे विदथे वीर्याणि मानस्त्वं

२१

मित्रश्च वरुणश्च अर्यमाचायुश्च वायुरयन इंद्रश्चोरुक्षयणं स भूणां राजेति
वामरुतश्च परिरव्यन् च कुनिः शक्रोऽत्युन्नेतुमात्मानं शक्रोति नदितुमिति वा
शक्रोति तकि तुमिति वा सर्वतः शं करोस्त्विति वा शक्रोतेर्वा तस्यैषा भवति ३
कनिं क्रदज्जनुषं प्रबुवाण इयति वाचमरिते वनावं ॥ सुमंगलं च शकुने भ
वाप्तिमात्वा काचिदभिभाविश्या विदत् ॥ न्यक्रंदीज्जन्म प्रबुवाणो यथास्य
शब्दस्तथानामे रयति वाचमीरयिते वनावं सुमंगलं च शकुने भवकल्याण
मंगलं मंगलं गिरते र्गणात्यर्थं गिरत्यनर्थानिति वांगलं मंगवन्मज्जयति
पापकमिति नैरुक्ता मागच्छत्विति वा माचत्वा काचिदभिभूतिः सर्वतो विद
इत्समदमर्थमभ्युथितं कपिं जले भिववाशे तदभिवादिन्येष भवति ॥ ४ ॥

नि. ३. ३
२२

भृङ्गवददक्षिणतोभृङ्गमुत्तरतोवद ॥ भृङ्गपुरस्तान्नोवदभृङ्गपश्चात्कृपिंज
रु ॥ इतिसानिगदव्याख्यातागृत्समदोगृत्समदनोगृत्सइतिमेधाविना
मगृणातेस्तुतिकर्मणोमंडूकामज्जकामज्जनान्मदतेर्वामोदतिकर्म
णोमंदतेर्वातृष्टिकर्मणोमंडयतेरितिवैयाकरणांमंडएषामोकइतिवा
मंडोमदेर्वामुदेर्वातेषामेधाभवति ॥ ५ ॥ संवत्सरंशशयानाब्राह्मणा
व्रतचारिणः ॥ वाचंपूर्जन्यजिन्वितांप्रमंडूकाअवादिषुः ॥ संवत्सरशिरया
नाब्राह्मणाव्रतचारिणोब्रुवाणाअपिवोपमार्थस्याद्ब्राह्मणाइवव्रतचा
रिणइतिवाचंपूर्जन्यप्रीतोप्रावादिषुर्मंडूकावसिष्ठोवर्षकामः पर्जन्यंतुष्टा २२
वतंमंडूकाअन्वमोदंतसमंडूकाननुमोदमानान्दृष्ट्वातुष्टावतदभिव

दिन्येषगर्भवति ॥ ६ ॥ उपप्लवदमंडूकिवर्षमावदताडरि ॥ मध्येद्भृष्ट्यदेह
वस्यनिगृह्यचतुरः परः ॥ इतिसानिगदव्याख्याताक्ष्माज्जश्रुवतएनानिति
वाभ्यश्रुवतएभिरितिवतेषामेधाभवति ॥ ७ ॥ प्रावेपामाबृहतोमाद
यंतिप्रावातेजाइरिणेवर्तमानाः ॥ सोमस्येवमौजवतस्यमक्षोविभीदको
जागृविर्मह्यमच्छान् ॥ प्रवेपिणोमामहतोविभीदकस्यफलानिमादयंति
प्रवातेजाः प्रवणेजाइरिणेवर्तमानाइरिणंनिर्क्षेणमृणातेरपाणंभवत्य
परताअस्मादोषधयइतिवा ॥ सोमस्येवमौजवतस्यमक्षः ॥ मौजवतो
मूजवतिजातोमूजवान्पर्वतोमुंजवान्मुंजोविमुच्यतइषीकयेषीकेषतेर्ग
तिकर्मणइयमपीतरेषीकेतस्मादेवविभीदकोविभेदनाज्जागृविर्जागर

नि. ३. ३
२३

णान्मह्यमचक्षुदसुरांसत्येनान्प्रथमया निंदत्युत्तराभिर्ऋषेरक्षपरिद्यू
नस्यैतदार्षवेदयंते ग्रावाणो हंते वाग्गणाते वाग्गृह्णाते वाग्गृह्णाते वाग्गृह्णाते वाग्गृह्णाते
॥ प्रैते वदंतु प्रवयं वदामु ग्रावभ्यो वाचं वदता वदद्भ्यः ॥ यदद्भ्यः पर्वताः
साकमाश्रवः श्लोकं धो धुं मरुत्ये द्राय सोमिनः ॥ प्रवदंते ते प्रवदामवयं ग्रा
वभ्यो वाचं वदत वदद्भ्यो यदद्भ्यः पर्वता अदरणीयाः सहसो ममाश्रवः
क्षिप्रकारिणः श्लोकः शृणोते र्घोषो धुष्यते सोमिनो यूयं स्तेति वा सोमिनो
गृहे धिति वा येन नराः प्रशस्यंते स नाराशंसो मंत्रस्तस्यैषा भवति ॥ ९ ॥
अमंदान्तस्तोमान् प्रमरेमनीषा सिंधावधि क्षियतो भाव्यस्य ॥ यो मे सहस्र
ममिमीत सवानुतूतो राजा श्रवद्भुमानः ॥ अमंदान्तस्तोमान् बालिशानन

२३

ल्पान् बालो बलवर्ती भर्तव्यो भवत्यं बास्मा अलं भवतीति वां बास्मै बलं
भवतीति वा बलो वा प्रतिषेधव्यहितः प्रमरेमनीषा यामनस ईषयास्तत्या प्र
जया वा सिंधावधि निवसतो भाव्यव्यस्य राज्ञो यो मे सहस्रं निरमिमीत
सवा ॥ नतूतो राजा तूर्ण इति वा त्वरमाण इति वा प्रशंसा मिच्छमानः ॥ १० ॥
यज्ञसंयोगाद्वा जास्तु तिलमेत राजसंयोगाद्युधोपकरणानि तेषां स्थः
प्रथमा गामी भवति रथो रंहते गतिकर्मणः स्थिरते वा स्याद्विपरीतस्य र
भमाणो सिंस्तिष्ठतीति वा रपते वा रसते वा तस्यैषा भवति ॥ ११ ॥
वनस्पते वीङ्गो हि भूया अस्मत्सखा प्रतरणः सुवीरः ॥ गोप्तिः संनद्धो
असि वीक्ष्य स्वास्थाता ते जयतु जेतानि ॥ वनस्पते दृढांगो हि भवति स्मत्स

नि. ३. ३
२४

खाप्रतरणः सुवीरः कल्याणवीरोगोभिः संनस्थो असिवीक्यस्वेति संस्तु
भस्वास्थाताते जयतु जेतव्यानि दुंदुभिरिति शब्दानुकरणं दुमेभिर्न इति
वा दुंदुभ्यतेर्वास्याच्छब्दकर्मणस्तस्यैषा भवति ॥ १२ ॥ उपश्वासय पृथि
वीमुतद्यां पुरुचाते मनुतां विष्ठितं जगत् ॥ स दुंदुमे स जूरिं देण देवैर्दूराद्
वीयो अपसे धरात्रून् ॥ उपश्वासय पृथिवीं च दिवं च बद्धधाते घोषं मन्य
तां विष्ठितं स्थावरं जंगमं च यत्स दुंदुमे सह जोषं देण च देवैश्च दूराद्
रतरमपसे धरात्रून् निषुधिरिषूणां निधानं तस्यैषा भवति ॥ १३ ॥ बद्धी
नां पिता बद्धरस्य पुत्रश्चिश्चाकृणोति समनावगत्य ॥ इषुधिः संकाः पृ २४
तनाश्च सर्वाः पृष्ठे निनद्धो जयति प्रसूतः ॥ बहूनां पिता बद्धरस्य पुत्र इ

तीष्ठन्निप्रेत्य प्रसूयत इवापात्रिथमाणः शब्दानुकरणं वा संकाः सचतेः
संपूर्वाद्वा किरतेः पृष्ठे निनद्धो जयति प्रसूत इति व्याख्यातं हस्तघ्नो हस्ते ह
न्यते तस्यैषा भवति ॥ १४ ॥ अहिरिव भोगैः पर्येति बाहुं ज्याया हेति प
रिबाधमानः ॥ हस्तघ्ने विश्वावयुना निविहान्पुमान्पुमांसं परिपातु विश्व
तः ॥ अहिरिव भोगैः परिवेष्टयति बाहुं ज्याया वधात्परि त्रायमाणो ह
स्तघ्नः सर्वाणि प्रज्ञानानि प्रजान्पुमान्पुरुमना भवति पुंसतेर्वाभीश
वो व्याख्याता स्तेषामेषा भवति ॥ १५ ॥ रथेति घ्नयति वाजिनः पुरो
यत्र यत्र कामयते स पारथिः ॥ अभीष्टानां महिमानं पनायत मनः पश्चा
दनुयच्छति रथमयः ॥ रथेति घ्नयति वाजिनः पुरस्तात्सतो यत्र यत्र काम

नि. ३. ३
२५

यते सुषारथिः कल्याणसारथि रभीशूनां महिमानं पूजयामि मनः पश्चात्संतो
नुयच्छति रश्मयो धनुर्धन्वतेर्गतिकर्मणो वधकर्मणो वधन्वत्यस्मादिष्वस्तस्यै
षा भवति ॥ १६ ॥ धन्वना गाधन्वना जिजयेम धन्वना तीव्राः समदोजयेम ॥
धनुः शत्रोरपकामं कृणोति धन्वना सर्वाः प्रदिशोजयेम ॥ इति सानिगदव्या
ख्याता समदः समदो वार्तेः संमंदो वामदतेर्ज्या जयते र्वा जिनाते र्वा प्रजावय
तीष्णि निति वा तस्या एषा भवति ॥ १७ ॥ वक्ष्यंती वेदाग्नी गंतिकर्णं प्रियं स
खायं परिष्वजाना ॥ येषे वशिंक्ते वितताधि धन्वज्या इयं समने पारयंती
॥ वक्ष्यंती वागच्छतिकर्णं प्रियमिव सरवायमिषुं परिष्वजमाना येषे वशिंक्ते
शङ्करोति वितताधि धनुषि ज्येयं समने संग्रामे पारयंती पारं नयंती पुरिष

२५

तेर्गतिकर्मणो वधकर्मणो वा तस्यैषा भवति ॥ १८ ॥ सुपूर्णं वस्ते मृगो अस्या
दंतो गोभिः संनस्थापतति प्रसूता ॥ यत्रानरः संच विचुड्वंति तत्रास्मभ्यमि
षवः शर्मयंसन् ॥ सुपूर्णं वस्ति इति वा जानमि प्रेत्य मृगभयो स्यादंतो मृग
यते र्वा गोभिः संनस्थापतति प्रसूतेति व्याख्यातं यत्रानराः संच वंति च विड्वं
ति च तत्रास्मभ्यमिषवः शर्मयच्छंतु शरणं संग्रामेष्वजानी कशे स्याद्भिः कुशा
प्रकाशयति भयमश्वाय कृष्यते र्वाणूपावाद्वा कपुनः प्रकाशयत्यथान्व
शया क्रोशते र्वा श्वकशाद्या एषा भवति ॥ १९ ॥ आजंघंति सान्विषां जंघनां
उपजिघ्रते ॥ अश्वानि प्रचेतु सोश्वान्तु मस्कचोदय ॥ आघ्नंति सानूयेषां
सरणानि सक्थीनि सक्थि सचते रासक्तोस्मिन्काये जघनानि चोपघ्नति ज

नि. ३. ३
२७

द्वापितुरित्यत्र नामपातेर्वापिबतेर्वाप्यायतेर्वातस्यैषामभवति ॥ २४ ॥ पितुं नु
स्तोत्रं महो धर्माणं तविषी ॥ यस्य त्रितो व्योजसा वृत्रं विपर्वमर्दयत् ॥ तं पितुं
स्तोमि महतो धारयितारं बलस्य तविषीति बलनाम तवतेर्वावृद्धि कर्मणा
यस्य त्रित ओजसा बलेन त्रितस्त्रिस्थान इंदो वृत्रं विपर्वणं व्यर्दयति नद्यो
व्याख्यातस्तिसामेषामभवति ॥ २५ ॥ इमं मे गंगेय मुने सरस्वति श्रुतुं दि
स्तोमं स च ता परुष्ण्या ॥ असिन्नया मरुद्वधे वितस्तया जश्कीये शृणु ह्यासु
षोमया इमं मे गंगेय मुने सरस्वति श्रुतुं दि परुष्णिस्तोममासेव ध्वमसिन्नया
च सह मरुद्वधे वितस्तया चाजश्कीय आशृणु हि स्तुषोमया चेति समस्ता
र्थे थैकपद निरुक्तं गंगा गमनाद्यमुना प्रयुवती गच्छतीति वा प्रवियुतं गच्छ

२७

तीति वा सरस्वती सर इत्युदकनाम स तैस्तद्वती श्रुतुं दीशुद्राविणी क्षिप्रद्रावि
ण्या श्रुतुं नेव द्रवतीति वैरावती परुष्णीत्याहुः पर्ववती भास्वती कुटिलगामि
न्यसिन्नयश्रुक्तासितासितमिति वर्णनाम तत्प्रतिषेधो सितं मरुद्वधाः
सर्वानद्यो मरुत एनावर्धयंति वितस्ता विदग्धा विवृद्धा महाकूला जश्कीया
विपाळित्याहुः र्जुक् प्रभवावर्जुगामिनी वा विपाड् विपाटनाद्वा विपाश
नाद्वा विप्रापणाद्वा पाशा अस्यां व्यपाशयंत वसिष्ठस्य मुमूर्षु तस्तस्माद्विपा
कुच्यते पूर्वमासीदु रंजिरा सुषोमा सिंधुर्यदेनामभिप्रसवंति नद्यः सिंधुः
स्यंदनादाप आप्रोतेस्तिसामेषामभवति ॥ २६ ॥ आपो हिष्ठाभयो भुवस्ता
नर्जुर्जेदधातन ॥ महेरणा यचक्षसे ॥ आपो हिस्सुख भुवस्तानो न्नाय

नि. ३. ३
२८

धत्तमहतेचनोरणाचरमणीयायचदर्शनयौषधयओषधयंतीतिवौषये
नाधयंतीतिवाद्दोषं धयंतीतिवातासामेषामवति ॥ २७ ॥ याओषधीःपूर्वा
जातादेवेभ्यस्त्रियुगंपुरा ॥ मनैनुबभूणामहंशतंधामानिससच ॥ याओ
षधयःपूर्वाजातादेवेभ्यस्त्रीणियुगानिपुरामन्येनुतद्वभूणामहंबभू
वर्णानांहरणानांभरणानामितिवाशतंधामानिससचेतिधामानि
त्रयाणिभवन्तिस्थानानिनामानिजन्मानीतिजन्मान्यत्राभिप्रेतानिसस
शतंपुरुषस्यमर्मणांतिष्ठेनादधतीतिवारात्रिव्यारख्यातातस्याएषाभवति
॥ २८ ॥ आरात्रिपार्थिवंरजःपितरःप्रायुधामभिः ॥ दिवःसदांसिबृह
तीवितिष्ठसुआत्वेषंवर्ततेतमः ॥ आपूपुरस्त्वंरात्रिपार्थिवंरजःस्थानैर्मध्य

२८

मस्यदिवःसदांसिबृहतीमहतीवितिष्ठसुआवर्ततेत्वेषंतमोरजोरण्यान्य
रण्यस्यपत्न्यरण्यमपाणीग्रामादरमणंभवतीतिवातस्याएषाभवति ॥ २९ ॥
अरण्यान्यरण्यान्यसौयात्रेवुनश्यसि ॥ कथाग्रामंनष्टसिनत्वाभीरि
वविंदती ॥ अरण्यानीत्येनामामंत्रयतेयासावरण्यानिवनानिपराची
वनश्यसिकेथंग्रामंनष्टसिनत्वाभीविंदतीवेतीवःपरिभयार्थेवाश्रद्धा
ह्वानातस्याएषाभवति ॥ ३० ॥ श्रद्धयाग्निःसमिध्यतेश्रद्धयाह्वयतेहविः ॥
श्रद्धाभगस्यमूर्द्धनिवचुसावेदयामसि ॥ श्रद्धयाग्निःसाधुसमिध्यतेश्र
द्धयाहविःसाधुह्वयतेश्रद्धाभगस्यभागधेयस्यमूर्द्धनिप्रधानांगेवचनेना
वेदयामःपृथिवीव्यारख्यातातस्याएषाभवति ॥ ३१ ॥ स्योनाष्टथिविभ

नि. ३३ वानृक्षरानिवेशनी ॥ यच्छानुः शर्मसप्रथः ॥ सुरवानः पृथिविभवानृक्षरानि
 २९ वेशन्युक्षरः कंटकच्छतेः कंटकः कंतपोवाकंततेवाकंततेवास्याङ्गति कर्मण
 उद्गततमोभवतियच्छनः शर्मयच्छंतुशरणं सर्वतः पृथ्व्याव्याख्यातति
 स्याएषाभवति ॥ ३२ ॥ अमीषांचित्तं प्रतिलोभयंती गृहाणांगान्यधे
 परेहि ॥ अग्निप्रेहिनिर्दहहृत्कशोकैरंधेना मित्रास्तमसासंवेतां ॥ अमी
 षांचित्तानि प्रज्ञानानि प्रतिलोभयमाना गृहाणांगान्यधे परेह्यग्निप्रे
 हिनिर्दहैषां हृदयानि शोकैरंधेना मित्रास्तमसासंसेव्यंतामग्नाग्नेः
 पत्नीति स्याएषाभवति ॥ ३३ ॥ इहेंद्राणीमुपक्षयेवरुणांनीस्वस्तये ॥
 अनायीसोमपीतये ॥ इतिसानिगदव्याख्याता ॥ ३४ ॥ अथातोद्यौद्वंद्वान्यु

२९

लूरवलमुसले उलूरवलं व्याख्यातं मुसलं मुहुः सरंतयोरेषाभवति ३५
 आयुजीवाजुसालमाताद्यु १ चाविजभृतः ॥ हरीइवांधांसिबभ्रता ॥ आयु
 पृथ्व्ये अन्नानांसिभक्ततमे तेह्यचैर्विद्रियेतेहरीइवान्नानिभुजानेहविधा
 नेहविषान्निधानेतयोरेषाभवति ॥ ३६ ॥ आवामुपस्थमद्रुहादेवाः सी
 दंतुयज्ञियाः ॥ इहाद्यसोमपीतये ॥ आसीदंतुवामुपस्थमुपस्थानमद्रो
 ग्धव्ये इति वायज्ञियादेवायज्ञसंपादिन इहाद्यसोमपानायद्यावापृथि
 व्यौव्याख्यातैतयोरेषाभवति ॥ ३७ ॥ द्यावानपृथिवी इमंसिध्रमद्यदिवि
 स्पर्श ॥ यज्ञंदेवेषु यच्छतां ॥ द्यावापृथिव्योन इमंसाधनमद्यदिविस्पर्शं
 संदेवेषु नियच्छतां विपाट्शुतुड्यौव्याख्यातैतयोरेषाभवति ॥ ३८ ॥

निउ३
३०

प्रपर्वतानामुशालीउपस्थादश्वेइवविषितेहासमाने॥ गावेवसुक्नेमातरारि
हाणेविपादशुतुह्रीपयसाजवेते॥ पर्वतानामुपस्थादुपस्थानाडिशत्यो
कामयमानेअश्वेइवविमुक्तेइतिवाविषण्णेइतिवाहासमानेहासति
स्पर्धायांहर्षमाणेवागावाविवशुभ्रेशोभनेमातरौसंरिहाणेविपादच्छतु
द्रौपयसात्रजवेतेआल३अर्तन्योवारण्योवारिषण्योवातयोरेषाभवति
॥ ३९ ॥ तेआचरंतीसमनेवयोषामातेवपुत्रंविभ्रतामुपस्ते॥ अपुश
त्रूविध्यतांसंविदानेआल३इमेविष्फुरंतीअमित्रान्॥ तेआचरंत्योसम
नसाविवयोषेमातेवपुत्रंविभ्रतामुपस्तेउपस्थानेपविध्यतांशत्रूंसंवि
दानेआर्त्याविमेविघ्नत्यावमित्रान्छुनासीरौशुनोवायुःशुएत्यंतरिह्येसी

३०

सि
नि

रआदित्यःसरणात्तयोरेषाभवति॥ ४० ॥ शुनासीविमांवाचंजुषेथांयदि
विचक्रथुःपयः॥ तेनेमामुपसिंचतं॥ इतिसानिगदव्याख्यातादेवीजो
ष्ट्रीदेव्योजोषयित्र्यौद्यावापृथिव्यावितिवाहोरात्रेइतिवासस्यंचसमाचेति
काथक्यस्तयोरेषसंप्रैषोभवति॥ ४१ ॥ देवीजोष्ट्रीवस्तुधित्तीययोरन्या
द्याद्वेषांयुयवदान्यावस्तुवस्वार्थापिजमानायवस्तुवस्वधेयस्य
वीतांयज॥ देवीजोष्ट्रीदेव्योजोषयित्र्यौवस्तुधित्तीयवस्तुधान्यौययोरन्या
द्याद्वेषांस्यवयावयत्यावहत्यन्यावस्तुनिवरणीयानियजमानायवस्तु
वननायववस्तुधानायववीतांपिवेतांकामयेतांवायजेतिसंप्रैषोदेवी
उर्जाऊतीदेव्याऊर्जाकान्यौद्यावापृथिव्यावितिवाहोरात्रेइतिवासस्य

नि. ३२
३९

चसमाचेतिकात्यक्यस्तयोरेषसंप्रैषोभवति ॥ ४२ ॥ देवीर्जुङ्गतीइष
मूर्जमन्यावस्तुसिद्धिं सपीतिमन्यानवेनपूर्वदयमानास्यामपुराणेनन
वंतामूर्जमूर्जुङ्गतीर्जयमानेअधातांवसुवनैवसुधेयस्यवीतांयज
॥ देवीर्जुङ्गतीदेव्याऊर्जाक्कान्यावनंचरसंचावहत्यावहत्यन्यासह
जग्धिंचसहपीतिंचान्यानवेनपूर्वदयमानास्यामपुराणेननवंतामू
र्जमूर्जुङ्गतीर्जयमानेअधातांवसुवननायचवसुधानायचवीतां पि
बेतांकामयेतांवायजेतिसंप्रैषोयजेतिसंप्रैषः ॥ ४३ ॥ अधयान्यश्वो
वोब्धमानोमित्रः कनिकदङ्गद्वंदसंवत्सरमुपलवदप्रावेपाः प्रैतवद
त्वमदान्यस्तसंयोगाद्नस्पतउपश्वासयवक्त्रीनामहिरिवभोगैरथे ३९

लिष्ठंधन्वागावक्ष्यंतीवसुपणंवस्तुआजंघंतियच्चिद्वित्वं वृषभोन्यक्रंदय
न्निमंतपितुं निमंतमआपोहियाओषधीराराच्यरण्यानिश्रद्धयास्योनामी
षामिहेंडाणीमथातोष्टावायजीआवामुपसंछावानः प्रपर्वतानांतेआ
चरंतीशुनासीरौदेवीजोष्टीदेवीर्जुङ्गतीत्रिचत्वारिंशत् ॥ इतिनैरु
क्तेउत्तरषट्केतृतीयोध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॐ अथातोमध्यस्थानादे
वतास्तासांवायुः प्रथमागामीभवतिवायुर्वातेर्वेतेर्वास्याद्गतिकर्मण
एतेरितिस्थौलाष्ठीविरनर्थकोवकारस्तस्यषाभवति ॥ ९ ॥ वायुवाया
हिदर्शतेमेसोमाअरंक्ताः ॥ तेषांपाहिश्रुधीहवं ॥ वायवायाहिदर्शनी
र्यमेसोमाअरंक्ताअलंक्तास्तेषांपिबशृणुनोक्कानमितिकमन्यंम

नि.उ.४

32

नि. ३. ४ ध्यमादेवमवस्थितस्यैषा पुरा भवति ॥ २ ॥ आसस्त्राणांसः शवसानमच्छे
इंसुचक्रैरथ्यासो अश्वाः ॥ अभिप्रवृत्तज्यंतो वहैर्युर्नचिन्नुवायोरमृतं वि
दस्येत् ॥ आसस्त्रवांसो भिबलायमानमिंदं कल्याणचक्रैरथे योगार्थरथ्या
अश्वारथस्य वोढारं क्रज्यंत क्रजुगामिनौ नमभि वहेर्युर्नवं च पुराणं
च प्रवृत्त्यन्ननामश्चूयत इति स तौ वायोश्चास्य भक्षो यथानविदस्ये
दिति इ प्रधाने त्येकै नैघं दुकं वायुकं भौभय प्रधाने त्यपरं वरुणो वृणोति
ति स तस्तस्यैषा भवति ॥ ३ ॥ नीचीनं वारं वरुणः कवं धं प्रसंसर्जरोदसी
अंतरिक्षं ॥ तेन विश्वस्य भुवनस्य राजाय वं न वृष्टिर्व्युनक्ति भूम् ॥ नीचीन
द्वारं वरुणः कवं धं मेघं कवनमुदकं भवति तदस्मिं धीयत उदकमपि कवं ध

32

मुच्यते बंधिरनिष्ठ तत्वे कमनिभृतं च प्रसृजतिद्यावाष्ट्रिव्योचांतरिक्षं
च महत्वेन तेन सर्वस्य भुवनस्य राजायवमिव वृष्टिर्व्युनक्ति भूमितस्यैषा
पराभवति ॥ ४ ॥ तमूषु समुना गिरापितृणां च मनमभिः ॥ नाभाकस्य
प्रशस्तिमिर्यः सिंधूनामुपोदये सप्तस्वसा समध्यमोनभंतामन्यके समे ॥
तं स्वमिष्टौमिसमानया गिरागीत्यास्त्यापितृणां च मननीये स्तो
मैर्नाभाकस्य प्रशस्तिभिर्ऋषिर्नाभाको बभूव यः स्यंदमानानाभासाम
पामुपोदये सप्तस्वसारमेनमाहवाग्भिः समध्यम इति निरुच्यते थै
षः एव भवति नभंतामन्यके समे ॥ माभूवं नन्यके सर्वे येनोद्विषंति दु
र्धियः पापधियः पापसंकल्पारुद्रौ रौतीति सतो रोरूयमाणोऽवतीति

नि. ३. ४
३३

वीरोदयतेवीयदरुदत्तदुइस्यरुद्रत्वमितिकाठकंयदरोदीत्तदुइस्यरुद्रत्व
मितिहारिद्रविकंतस्यैषाभवति ॥ ५ ॥ इमारुद्रायस्त्रिधन्वनेगिरः क्षिप्र
षवेदेवायस्त्रिधात्रे ॥ अषाब्हायसहमानायवेधसेतिग्मायुधायभरताश्र
णोतुनः ॥ इमारुद्रायदृढधन्वनेगिरः क्षिप्रेषवेदेवायान्नवतेषाढायान्यैः
सहमानायविधात्रेतिग्मायुधायभरतश्रणोतुनस्तिग्मंतेजतेरुत्साहक
र्मण आयुधमायोधनात्तस्यैषापराभवति ॥ ६ ॥ यातेदिद्युदवस्तृष्टादि
वस्परिस्मयाचरतिपरिस्तरुणक्तुनः ॥ सहस्त्रंतेस्वपिवातभेषुजामान
स्तोकेषुतनयेषुरीरिषः ॥ यातेदिद्युदवस्तृष्टादिवस्परिदिवोधिदिद्युद्य
तेर्वाद्युतेर्वाद्योततेर्वाक्ष्मयाचरतिक्ष्माष्टथिवीतस्यांचरतितयाचरति

३३

विह्मपयंतीचरतीतिनापरिवृणक्तुनः सासहस्त्रंतेस्वाप्तवचनमैषज्या
निमानस्त्वंपुत्रेषुचपौत्रेषुचरीरिषस्तोकं तुद्यतेस्तनयंतनोतेरग्निरधि
रुद्रुच्यतेतस्यैषाभवति ॥ ७ ॥ जराबोधतद्विद्विद्विज्ञोविशेष्यशियाय
॥ स्तोमंरुद्रायदृष्टीकं ॥ जरास्तुतिर्जरतेस्तुतिकर्मणस्तोबोधतयाबो
धयितरितिवातद्विविद्वितक्तुरुमनुष्यस्यमनुष्यस्ययजनायस्तोमंरुद्रा
यदर्शनीयमिंद्रइरां दृणातीतिवेरांददातीतिवेरांदधातीतिवेरांदारयइ
तिवेरांधारयतइतिवेदवेदवतीतिवेदोरमतइतिवेधेभूतानीतिवातद्युदे
नंप्राणेः समंधंस्तदिंद्रस्येंद्रत्वमितिविज्ञायतइदंकरणादित्यायायणइ
दंदर्शनादित्यौपमन्यवइदतेर्वैश्वर्यकर्मणइंद्राणांदारयितावाडावधि

नि. ३४
३४

तावाद्रथिताचयज्वनांतस्यैषाभवति ॥ ८ ॥ अर्द्धरुत्समसृजोविस्वानि
त्वमर्णवान्बद्धधानां अरम्णाः ॥ महांतमिद्रुपर्वतं विचदः सृजोविधारा अ
वदानुवंहन् ॥ अदृणा उत्समुत्स उत्सरेणा द्वोत्सदना द्वोत्स्यदना द्वोनत्तैर्वा
व्यसृजोस्परवानित्वमर्णवानर्णस्वत एतान्माध्यमिकान्त्संस्त्यायान्वा
बध्यमानानरम्णारम्णातिः संयमनकर्मा विसर्जनकर्मा वामहांतमि
द्रुपर्वतं मेघं यद्यवृणोर्व्यसृजोस्य धारा अवहंने नंदानुवंदानकर्मांत
स्यैषापराभवति ॥ ९ ॥ योजात एव प्रथमो मनस्वान्देवो देवान्कृतुना
पर्यभूषत ॥ यस्य शुष्माद्रोदसी अभ्यसेतां नृणां स्यमुक्ता सज्जनास
इंद्रः ॥ योजायमान एव प्रथमो मनस्वी देवो देवान्कृतुना कर्मणा पर्यभव

णं

३४

त्यर्गग्रहात्पर्यरक्षदत्यक्रामदिति वा यस्य बलाद्यावापृथिव्यावप्यविभी
तां नृणां स्यमुक्ता बलस्य महत्त्वेन सज्जनास इंद्र इत्येवैष्टार्थस्य प्रीति
र्भवत्यारव्यानसंयुक्ता पर्जन्यस्तपेराद्यंतविपरीतस्य तर्पयिताजन्यः
परो जेता वा जनयिता वा प्रार्जयिता वा रसानांतस्यैषाभवति ॥ १० ॥
विद्वक्षान्हंत्युतहंति रक्षसो विश्वं विभाय भुवनं महावधात् ॥ उतानां गा
ईषत वृक्षान् वतो यस्य पर्जन्यस्तनयनहंति दुष्कृतः ॥ विहंति वृक्षान् विहंति
चरक्षसि सर्वणिचास्माद्भूतानि विभ्यति महावधान् महान्त्यस्य वधोप्य
न पराधोभीतः पलायते वधे कर्मवतो यस्य पर्जन्यस्तनयनहंति दुष्कृतः पा
पकृतो बृहस्पतिर्ब्रह्महंतः पातावापालयितावातस्यैषाभवति ॥ ११ ॥

नि.उ.४ अरनापिनदंमधुपर्यपश्यन्मत्स्यंनदीनउदनिक्षिप्यंतं ॥ निष्टज्जभारवम
 ३५ संनृक्षाद्दहस्पतिर्विरवेणाविकृत्य ॥ अशनवतामेधेनापिनधंमधुपर्यप
 र्यन्मत्स्यामि वदीनउदके निवसंतं निर्जहारतच्चमसनिवृक्षाच्चमसः क
 स्माच्चमं त्यस्मिन्निति हस्पतिर्विरवेण शब्देन विकृत्य ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्म
 णः पातावापालयितावातस्यैषाभवति ॥ १२ ॥ अत्रमास्यमवतं ब्रह्मण
 स्पतिर्मधुधारमभियमोजसात्तणत् ॥ तमेवविश्वेपपिरेस्वर्दृशोबद्धसा
 कंसिसिचुरुत्समुद्रिणं ॥ अशनवंतमास्यंदनवंतमवानितं ब्रह्मणस्पति
 र्मधुधारमभियमोजसावलेनाभ्यत्तणत्तमेवसर्वेपिबंतिरत्रमयः सूर्य
 दृशोबद्धेनंसहसिंचंत्युत्समुद्रिणमुदकवंतं ॥ १३ ॥ क्षेत्रस्यपतिः क्षेत्रं

३५

क्षियतेर्निवासकर्मणस्तस्यपातावापालयितावातस्यैषाभवति ॥ १४ ॥
 क्षेत्रस्यपतिनावयंहितेनेवजयामसि ॥ गामश्वंपौषयित्वासनोमृकातीदृ
 शो ॥ क्षेत्रस्यपतिनावयंस्कहितेनेवजयामोगामश्वंपुष्टंपौषयित्वाहरे
 तिसनोमृकातीदृशो ॥ बलेनबाधेनेनवामृकतिर्दानकर्मातस्यैषापराभव
 ति ॥ १५ ॥ क्षेत्रस्यपतेमधुमंतमूर्मिधेनुरिवपयो अस्मात्कधुक्ष्व ॥ म
 धुश्रुतं घृतमिवसूपृतमृतस्यनः पतयोमृकयंतु ॥ क्षेत्रस्यपतेमधुमंत
 मूर्मिधेनुरिवपयोस्मात्कधुक्ष्वेतिमधुश्रुतं घृतमिवोदकंसूपृतमृतस्य
 नः पातारोवापालयितारोवामृकयंतुमृकयतिरुपदयाकर्मापजाक
 र्मावातद्यत्समान्यामृचिसमानाभिव्याहारंभवतितज्जगमिभवतीत्येकं

नि. उ. ४ मधुमंतं मधुश्रुतमितियथायदेवसमानेपादेसमानाभिव्याहारंभवति
 ३६ तज्जामिभवतीत्यपरं सहिरण्यरूपः सहिरण्यसंदृगितियथायथाक
 थाचविशेषोजामिभवतीत्यपरं ॥ मंडूकाइवोदकान्मंडूकाउदकादिवे
 तियथा ॥ वास्तोष्पतिर्वास्तुर्वसतेर्निवासकर्मणस्तस्यपातावापाल
 यितावातस्यैषाभवति ॥ १६ ॥ अमीवहावास्तोष्पतेविश्वारूपाण्यावि
 शन् ॥ सर्वास्तुशेवएधिः ॥ अभ्यमनहावास्तोष्पतेसर्वाणिरूपाण्या
 विशन्तसर्वानः ससुखोभवशेवइतिसुखनामशिष्यतेर्वकारोनामक
 रणोतस्थंतरोपलिङ्गीविभाषितगुणः शिवमित्यप्यस्यभवतियद्यद्
 पंकामयतेतत्तद्देवताभवति ॥ रूपंरूपंमधवावोभवीतीत्यपिनिगमोभ

३६

वतिवाचस्पतिर्वाचः पातावापालयितावातस्यैषाभवति ॥ १७ ॥ पुनरेहि
 वाचस्पतेदेवेनुमनसासह ॥ वसोष्पतेनिरामयमुय्येवतन्वं १ मम ॥
 इतिसानिगदव्याख्यातापानपातनूत्राव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १८
 योअनिध्मोदीदयदुप्रवं १ तयंविप्रासईकतेअध्वरेषु ॥ अपानपान्म
 धुमतीरपोदायाभिरिंदोवावृधेवीर्याय ॥ योनिध्मोदीदयद्वीप्यतेभ्यंतर
 मसुखंमेधाविनस्तवतियज्ञेषुसोपान्नपामधुमतीरपोदेह्यभिषवा
 र्ययाभिरिंदोवर्धतेवीर्यायवीरकर्मणेयमोयच्छतीतिसतस्तस्यैषाभव
 ति ॥ १९ ॥ पुरेयिवांसंप्रवतोमहीरनुबुद्धभ्युः पंथामनुपस्पर्शानं ॥
 वैवस्वतंसगमनं जनानांयुमंराजानंहविषाडुवर्य ॥ परेयिवांसंपर्या

नि-३४
२७

गतवन्तं प्रवत उद्धृतो निवत इत्यवतिर्गतिकर्मावद्धुभ्यः पन्थानमनुपस्पारा
यमानं वैवस्वतं संगमनं जनानां यमं राजानं हविषा दुवस्येति दुवस्यतीरा
क्षोतिकर्माग्निरपियम उच्यते तमेता स चोनुप्रवदन्ति ॥ २० ॥ सेनेवस्वसा
मंदधात्यस्तुर्न दिद्युत्वेष प्रतीका ॥ यमो हजातो यमोजनि त्वं जारः क
नीनां पतिर्जनीनां ॥ तं वश्वराथा वयं वसत्यास्तं न गावो न क्षंत इत्थं ॥ इति
द्विपदाः सेनेवस्वसा भयं वा बलं वा दधात्यस्तुरिव दिद्युत्वेष प्रतीका भय
प्रतीका बलप्रतीका यशः प्रतीका महा प्रतीका दीप्त प्रतीका वा ॥ यमो
हजात इंद्रेण सह संगतः ॥ यमा विहेह मातरेत्यपि निगमो भवति य
म इव जातो यमोजनि च्यमाणो जारः कनीनां जरयिता कन्यानां पतिर्जनी

३७

नां पालयिता जायानां तत्प्रधाना हि यज्ञसंयोगेन भवंति ॥ तृतीयो अग्निष्टेप
तिरित्यपि निगमो भवति तं वश्वराथा चरत्यापश्चाद्भुत्या वसत्या च निवसंत्यो
षधाद्भुत्यास्तं यथा गाव आप्नुवंति तथा प्रुया मेदं समृद्धं भोगैर्मित्रः प्रमीते
स्त्रायते संमिन्वानो देवतीति वा मेदयते र्वानस्यैषा भवति ॥ २१ ॥ मित्रो
जनान्यातयति ब्रुवाणो मित्रो दाधार पृथिवीमुत द्या ॥ मित्रः कृष्टीरनिमि
षाभिचक्षे मित्राय हव्यं घृतं वज्जु होत ॥ मित्रो जनानायातयति ब्रुवाणः
शब्दं कुर्वन्मित्र एव धारयति पृथिवीं च दिवं च मित्रः कृष्टीरनिमिषन्नपि
विषयतीति कृष्टय इति मनुष्यनाम कर्मवन्तो भवंति विकृष्ट देहा वामि
त्राय हव्यं घृतं वज्जु होतेति व्याख्यातं जुहोतिर्दानकर्माकः कमनो वाक्रमणो

नि. ३. ४
३८

वासरवोवातस्यैषाभवति ॥ २२ ॥ हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रेभूतस्यजा
तः पतिरेक आसीत् ॥ सदाधारपृथिवीद्यामुतेभोकरमेदेवायहविषावि
धेम ॥ हिरण्यगर्भो हिरण्यमयोगर्भो हिरण्यमयोगर्भोस्येतिवागर्भो
गर्भेर्गणात्यर्थे गिरत्यनर्थानितिवायदाहिस्त्रीगुणान्गृह्णातिगुणा
श्चास्यागृह्यतेथगर्भोभवतिसमभवदग्रेभूतस्यजातः पतिरेकोव
भूवसधारयतिपृथिवीचदिवंचकरमेदेवायहविषाविधेमेतिव्याख्या
तंविधातिर्दानकर्मासरस्वान्व्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ २३ ॥ येतेस
रस्वर्गर्मयोमधुमंतोद्युतश्चुतः ॥ तेभिर्नोविताभव ॥ इतिसानिगदव्या
ख्याता ॥ २४ ॥ विश्वकर्मासर्वस्यकर्तातस्यैषाभवति ॥ २५ ॥ विश्वक

३८

र्माविर्मना आद्विहायाधाताविधातापरमोतसंदृक् ॥ तेषामिष्टानिस
मिषामदंतियत्राससत्क्रषीण्परएकमाहुः ॥ विश्वकर्माविभूतमना
व्याप्ताधाताचविधाताचपरमश्चसंदृष्टाभूतानां तेषामिष्टानिवाकां
तानिवाकांतानिवागतानिवाभतानिवानतानिवाद्भिः सहसं मोदंते
यत्रैतानिसप्तक्रषीणानिज्योतीषितेभ्यः पर आदित्यस्तान्येतस्मिन्ने
कं भवंतीत्यधिदैवतमथाध्यात्मं विश्वकर्माविभूतमनाव्याप्ताधाताच
विधाताचपरमश्चसंदर्शयितेन्द्रियाणामेषामिष्टानिवाकांतानिवा
कांतानिवागतानिवाभतानिवाननतानिवाग्नेन सहसं मोदंते यत्रैतानि
सप्तक्रषीणानीन्द्रियाण्येभ्यः पर आत्मातान्येतस्मिन्नेकं भवंतीत्यात्म

नि. ३. ४

३९

गतिमाचष्टे तत्रेति हासमाचक्षते विश्वकर्मा भौवनः सर्वमेधे सर्वाणि
भूतानि जुह्वांचकार स आत्मानमप्यंत तो जुह्वांचकार तदभिवादिन्ये
षग्भवति य इमा विश्वा भुवनानि जुह्वदिति तस्यात्तराभ्यसे निर्वच
नाय ॥ २६ ॥ विश्वकर्म ह विषावा वृधानः स्वयं यजस्व पृथिवी मुतधा
॥ मुह्यंत न्ये अभितोजनसि इहास्माकं मधवा सूरिरिस्त ॥ विश्वकर्म ह
विषावर्धयमानः स्वयं यजस्व पृथिवी च दिवं च मुह्यंत न्ये अभितोज
नाः सपत्ना इहास्माकं मधवा सूरिरिस्तु प्रजाता तादृश्यं स्त्वष्ट्रा व्याख्या
तस्तीर्णे तस्मिन् क्षियति तर्पणं मयि रक्षत्यश्रमे ते वीतस्येषा भवति २७
त्यमूषु वाजिनं देवजूतं सहावानंत रूतारं रथानां ॥ अरिष्टनेमिं वृत्तना

३९

जमाश्रुं स्वस्तये तादृश्यं मिहाङ्गवेम ॥ तं भृशमन्नवं तं जूतिर्गतः प्रीतिर्वा
देवजूतं देवगतं देवप्रीतं वा सहस्वं तं तारयितारं रथानां मरिष्टनेमिं
वृत्तना जितमाश्रुं स्वस्तये तादृश्यं मिहाङ्गवेमेति कमन्यं मध्यमा देवम
वक्ष्यन्तस्येषा परा भवति ॥ २८ ॥ सद्यश्चिद्यः शवसापंचकृद्दीः स
र्य इव ज्योतिषा पस्तुतानि ॥ सहस्त्रसाः शतसा अस्य रंहिर्नस्मा वरंते
युवतिं न शयी ॥ सद्योपियः शवसा बलेन तनोत्यपः सूर्य इव ज्योति
षापंचमनुष्यजातानि सहस्त्रसानि नीशतसानि न्यस्य सागतिर्न
स्मेना वारयंति प्रयुवती मिव शरमयी मिधुं मन्युर्मन्यते दीप्तिकर्मणः
क्रोधकर्मणो बधकर्मणो वामन्युं त्यस्मादिषवस्तस्येषा भवति ॥ २९ ॥

नि. ३. ४
४०

त्वयामन्योसरथमारुजंतो हर्षमाणा सो धृषिता मरुत्वः ॥ तिग्मेष्व आ
युधा संशिराना अभिप्रयंतु नरो अग्नि रूपाः ॥ त्वयामन्योसरथमारुह्य
रुजंतो हर्षमाणा सो धृषिता मरुत्वस्तिग्मेष्व आयुधानि संशिरयमा
ना अभिप्रयंतु नरो अग्नि रूपाः अग्निकर्माणाः संनद्धाः कवचिन इति
वादधिका व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३० ॥ आदधिकाः शवसापं
चरुहीः सूर्य इव ज्योतिषा पस्ततान ॥ सहस्रसाः शतसा वा ज्यवी पृण
क्तु मध्वासमिमावचांसि ॥ आतनोति दधिकाः शवसा बलेनापः सूर्य
इव ज्योतिषापंचमनुष्यजातानि सहस्रसाः शतसा वा जीवे जनवा
नर्वैरणवान्त्संपृणक्तु नो मधुनो दकेन वचनानीमानीति मधुधमतेर्वि

४०

परीतस्य सविता सर्वस्य प्रसविता तस्यैषा भवति ॥ ३१ ॥ सविता यंत्रैः
पृथिवी मरम्णा दस्कं भुने सविता द्याम दंहत ॥ अश्वमिवाधुक्षुत्थुनि
मंतरिक्षे मत्तूते बस्थं सविता समुद्रं ॥ सविता यंत्रैः पृथिवी मरमयद
नारं मणैः तरिक्षे सविता द्याम दंहत अश्वमिवाधुक्षुत्थुनि मंतरिक्षे मेघं
बस्थं मत्तूते बस्थं मत्तूते इति वात्वरमाणा इति वा सविता समुद्रितार
मितिक मन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यदादित्योऽपि सवितो न्यते तथा च हेर
ण्यस्तूपे स्तूतोर्चिर्हिरण्यस्तूपः पिरिदं स्तूतं प्रोवाच तदभिवादि
न्येष गर्भवति ॥ ३२ ॥ हिरण्यस्तूपः सवितर्यथात्वांगिरसोऽनु देवा
जे अस्मिन् ॥ एवात्वा च न्वसं वंदमानः सोमस्येवांशुं प्रतिजागराहं ॥

नि. ३. ४
४९

हिरण्यस्तूपो हिरण्यमयस्तूपो हिरण्यमयस्तूपो स्येति वास्तूपस्त्याय
ते संघातः सवितर्यथात्वांगिरसोजुह्वे वाजेनेस्मिन्नेवं त्वार्चं नवनायवं
दमानः सोमस्येवांशुं प्रतिजागम्य हंत्वष्टाव्याख्यातस्तस्यैषा भवति
॥ ३३ ॥ देवस्त्वष्टा सविता विश्वरूपः पुषो षप्रजाः पुरुधा जजान ॥
इमा च विश्वा भुवनान्यस्य महद्देवानां मसरत्नमेकं ॥ देवस्त्वष्टा सविता
सर्वरूपः पोषति प्रजारसानुप्रदानेन बद्धधा चैमा जनयतीमानि च सर्वा
णि भूतान्युदकान्यस्य महच्चासमै देवानां मसरत्नमेकं प्रज्ञावत्वं वानवत्वं
वापि वासरिति प्रज्ञानामास्यत्यनर्थानि स्ताश्चास्यामर्था असरत्नमादि
तु संवातो वातीति सतस्तस्यैषा भवति ॥ ३४ ॥ वात आवातु भेषजं शंभुम

४९

यो भुनो हृदे ॥ प्रण आयूषिता रिषत् ॥ वात आवातु भेषज्यानि शंभुमयो भु
चनो हृदयाय प्रवर्त्यतु चन आयुरग्निर्व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३५ ॥
प्रतित्यं चारुमध्वरंगो पीथायु प्रहूयसे ॥ मरुद्भि रग्न आगहि ॥ तं प्रति चारु
मध्वरं सोमपानाय प्रहूयसे सोग्ने मरुद्भिः सहा गच्छेति कमन्यं मध्यमा
देवमवक्ष्यत्तस्यैषा परा भवति ॥ ३६ ॥ अभित्वा पूर्वपीतये सृजामि सोम्यं
मधु ॥ मरुद्भि रग्न आगहि ॥ अभि सृजामित्वा पूर्वपीतये पूर्वपानाय सो
म्यं मधु सोममयं सोग्ने मरुद्भिः सहा गच्छेति ॥ ३७ ॥ वेनो वेनतेः कांतिक
र्मणस्तस्यैषा भवति ॥ ३८ ॥ अयं वेनश्चोदयत्यग्निगर्भाज्योतिर्जरायूर
जसो विमाने ॥ इममुपासंगमे सूर्यस्य शिशुं न विप्रामृतिभीरिहंति ॥ अ

नि. ३. ४
४२

यंवेनश्चोदयत्पृश्निगर्भाः प्राष्टवर्णगर्भा आपइतिवाज्योतिर्जरायुर्ज्योतिरस्य
जरायुस्सनीयं भवति जरायुजरयागर्भस्य जरयायूयतइतिवेममपांचसंगमने
सूर्यस्य च शिशुमिव विप्रामतिभीरिहंति लिहंति स्तुवंति वर्द्धयंति पूजयंतीति वा
शिशुः संसनीयो भवति शिशूतिर्वास्याहानकर्मणाश्चिरलब्धोगर्भो भव
त्यस्कनीतिरस्संनयति तस्यैषा भवति ॥ ३९ ॥ अस्कनीते मनो अस्मा
संधारय जीवात वेस्फप्रतिरानु आयुः ॥ रां धिनः सूर्यस्य संदृशि घृ
तेन त्वं तन्वं वर्द्धयस्व ॥ अस्कनीते मनो ॥ अस्मासु धारय चिरं जीवनाय प्र
वर्द्धय च न आयूरंधय च नः सूर्यस्य संदर्शनाय रथ्यतिर्वशागमनेषि दृ
श्यते ॥ मारधाम द्विषते सोमराज नित्यपि निगमो भवति घृतेन त्वमा

४२

त्मानं तन्वं वर्द्धयस्व तर्तो व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ४० ॥ ऋतस्य हि
शुरुधः संति पूर्व ॥ ऋतस्य धीतिर्वृजिनानि हंति ॥ ऋतस्य श्लोको बधि
राततर्दकर्णाबुधानः शुचमान आयोः ॥ ऋतस्य हि शुरुधः संति पू
र्व ॥ ऋतस्य प्रज्ञावर्जनीयानि हंति ॥ ऋतस्य श्लोको बधिरस्यापि क
र्णावात्तृणाति बधिरो बस्थः श्रोत्रः कर्णौ बोधयन्दीप्यमानश्चायोर
यनस्य मनुष्यस्य ज्योतिषो वोदकस्य वेण्डरिंधेरुनते वीतस्यैषा भव
ति ॥ ४१ ॥ प्रतद्वोच्यं भव्यायेदं वेहव्यो नय इषवान्मन्मुरेजति रक्षो
हामन्मुरेजति ॥ स्वयंसो अस्मदा निदो वधै रजेत दुर्मतिं ॥ अवस्त्र

नि. उ. ४
४३

वेदधरां सोवतुरमवक्षुद्रमिव स्रवेत् ॥ प्रब्रवीमितद्भव्यायेदवेहव
नार्हद्वयद्वयान्नान्नवान्कामवान्मननानिचनोरेजयतिरक्षो
हाचबलेनरेजयतिस्वयंसोस्मदग्निनिंदितारं ॥ वधैरजेनडुर्मतिं
॥ अवस्रवेदधरांसस्ततश्चावतरंक्षुद्रमिवावस्रवेदध्यासेभूयांस
मर्थमन्यंतेयथाहोदर्शनीयाहोदर्शनीयेतितसरुच्छेपस्यशीलं
परुच्छेपऋषिःपर्ववच्छेपःपरुषिपरुषिशोपोस्येतिवेतीमानिस
सविंशतिर्देवतानामधेयान्यक्रांतानिस्तुक्तांजिहविर्भाजिते
षामेतान्यहविर्भाजिवेनोसुनीतिर्ऋतइडुःप्रजापतिःप्रजानां पाता

४३

वापालयितावातस्येषाभवति ॥ ४२ ॥ प्रजापतेनत्वदेतान्यन्योविश्वा
जातानिपरितावभूव ॥ यत्कामास्तेजुङ्गमस्तनोअस्तुवयंस्यामपतयो
रयीणां ॥ प्रजापतेनहित्वदेतान्यन्यःसर्वाणिजातानितानिपरिबभू
वयत्कामास्तेजुङ्गमस्तनोअस्तुवयंस्यामपतयोरयीणामित्यारारि
हिव्यारव्यातस्तस्येषाभवति ॥ ४३ ॥ अञ्जामुक्थैरहिंगुणीषेबुधे
नदीनारजःसुधीदन् ॥ अप्सजमुक्थैरहिंगुणीषेबुधेनदीनारजः
सूदकेषुसीदन्बुधमंतरिक्षं ब्रह्माअस्मिन्धृताआपइतिवेदमपीतर
दुधमेतस्मादेवब्रह्माअस्मिन्धृताःप्राणाइतियोहिःसबुध्यो

नि. ३. ४
४४

बुधमंतरिक्षं तन्निवासात्तस्यैषा भवति ॥ ४४ ॥ मानो हि बुधो
रिषे धान्मायुजो अस्य स्त्रिध दृतायोः ॥ माचनो हि बुधो रेषणाय
धान्मास्ययजो रवाच स्त्रिध द्यज्जकामस्य सपणो व्याख्यातस्त
स्यैषा भवति ॥ ४५ ॥ एकः सपुर्णः ससमुद्रमाविवेश सः इदं वि
श्वं भुवनं विचष्टे ॥ तं पाकेन मनसा पश्य मंतितस्तं मातारं विहस
तुरे विहमातरं ॥ एकः सपुर्णः ससमुद्रमाविश तिस्र इमानि स
र्वाणि भूतान्यपि विपश्यति तं पाकेन मनसा पश्य मंतित इ
त्युपेक्ष्यार्थस्य प्रीतिर्भवत्यारव्यानसंयुक्तं तं मातारं विहवा

४४

गेषामाध्यमिका स उ मातरं रे विह पुरुरवा बद्ध धारो रूयते
तस्यैषा भवति ॥ ४६ ॥ समस्मिं जायमान आसतगना उते म
वर्धे नद्यः स्वर्गर्त्ताः ॥ महेयत्वा पुरुरवोरणाया वर्धयं दस्युह
त्याय देवाः ॥ समासतास्मिन् जायमाने गमना दापा देवप
त्योर्वापि चैनमवर्धयन्नद्यः स्वर्गर्त्ताः स्वयंगामिन्यो महते च य
त्वा पुरुरवोरणाय रमणीयाय संग्रामाय वर्द्धयन्दस्युहत्याय
च देवा देवाः ॥ ४७ ॥ अथातो मध्यस्थानावायवाया ह्यासस्त्रा
णा सोनी चीनवारं तमूष्मिमारुद्राय याते दिद्युज्जरा बोधा

नि.उ.४

४५

दर्दयोजातो विद्वक्षान्नप्रापिनद्धमरमास्यमवतंक्षेत्रस्यपतिः
क्षेत्रस्यपतिना क्षेत्रस्यपतेमीवहापुनरेहियोअनिधर्मःपरेथि
वांसंसेनेवसृष्टामित्रोजनान्हिरण्यगर्भोयेतेसरस्वोविश्व
कर्मासर्वस्यविश्वकर्माविमनाविश्वकर्मन्हविषात्यमृषुस
द्यश्चित्तयामन्योआदधिकाःसविताहिरण्यस्तूपोदिवस्त्वष्टा
वातआवातुप्रतित्यमभित्वावेनोवेनतेअयंवेनोसुनीतक्रतस्य
प्रतद्वेचेयंप्रजापतेब्जामुक्थैर्मानोहिरेकःसपर्णःसमस्मिन्स
सचत्वारिंशत्॥४॥ इतिनैरुक्तेउत्तरषट्केचतुर्थोऽध्यायः॥

४५

श्री० ॐ श्येनोव्याख्यातस्तस्यैवाभवति॥१॥ आदायश्येनोअमरत्सोमं
सहस्त्रं सवांसंअयुतंचसाकं॥ अत्रापुरंधिरजहादरातीर्मदेसोमस्यमू
राअमूरः॥ आदायश्येनोहरत्सोमंसहस्त्रंसवानयुतंचसहसहस्त्रंसह
स्त्रसाव्यमभिप्रेत्यतत्रायुतंसोमभक्षास्तत्संबंधेनायुतंदक्षिणाइति
वातत्रपुरंधिरजहादमित्रानदानानितिवाग्मदेसोमस्यमूराअमूरइत्येदे
चसूक्तेसोमयानेनचस्तुतस्तस्मादिंद्रमन्यंतओषधिःसोमःसुनोतेर्य
देनमभिषुण्वंतिबहुलमस्यनेघंदुकंवृत्तमाश्वर्यमिवप्राधान्यनतस्य
पावमानीषुनिदर्शनायोदाहरिष्यामः॥२॥ स्वादिष्ठयामदिष्ठयापवस्व
सोमधारया॥ इंद्रायुपातवेसुतः॥ इतिसानिगदव्यांतीथेवापराभवति

ख्या

नि.उ.
४६

म

चंद्रमसो वै तस्य वा ॥ ३ ॥ सोमं मन्यते पयि वान्यत्सं पिंषंत्योषधिं ॥ सोमं यं ब्र
ह्मणो विदुर्न तस्या श्रातिकश्च न ॥ सोमं मन्यते पयि वान्यत्सं पिंषंत्योषधि मि
ति वृथा सुतम सोममाह सोमं यं ब्रह्मणो विदुरिति न तस्या श्रातिकश्च नाय ज्वे
त्यधियज्ञमथाधिदैवतं सोमं मन्यते पयि वान्यत्सं पिंषंत्योषधिमिति यजुः सु
तं सोममाह सोमं यं ब्रह्मणो विदुश्चंद्रमसं न तस्या श्रातिकश्च नादेव इत्यथै
षा परा भवति चंद्रमसो वै तस्य वा ॥ ४ ॥ यत्त्वा देव प्रपिबंति ततः आप्यायसे
पुनः ॥ वायुः सोमस्य रक्षिता समाना मास आकृतिः ॥ यत्त्वा देव प्रपिबंति
ततः आप्यायसे पुनरिति न राशं सानभिप्रेत्य पूर्वपक्षा परपक्षाविति वा वा
युः सोमस्य रक्षिता वायुमस्य रक्षितारमाह साहचर्याद्दसहरणाद्वासमा

४६

मानां संवत्सराणां मास आकृतिः सोमो नृपविशेषैरोषधि च चंद्रमा वा चंद्र
माश्चायं इमं ति चंद्रो माता चंद्रो मानमस्येति वा चंद्रश्चंद्रतेः कांतिकर्मणश्च
दनमित्यप्यस्य भवति चारुद्रमतिचिरं इमति च मेवापूर्वं चारुरुचेर्विपरीत
स्य तस्यैषा भवति ॥ ५ ॥ नवो नवो भवति जायमानो द्वाकेतुरुषसो मित्यग्रं
भागं देवेभ्यो विदधात्यायन्त्रचंद्रमास्ति रते दीर्घमायुः ॥ नवो नवो भवति
जायमान इति पूर्वपक्षादिमभिप्रेत्या द्वाकेतुरुषसो मित्यग्रमित्यपरपक्षा
तमभिप्रेत्यादित्यदैवतो द्वितीयः पाद इत्येकं भागं देवेभ्यो विदधात्याय
नित्यर्धमासे ज्यामभिप्रेत्य प्रवर्धयते चंद्रमा दीर्घमायुर्मृत्युमोरमती
तिसतो मृतं च्यावयतीति वा शतबलाक्षो मोहल्यस्तस्यैषा भवति ॥ ६ ॥

नि.उ.
४७

यस्य

परं मृत्योऽनुपरेहि पंथां यस्ते स्व इतरो देव्यानां त॥ चक्षुषां तेश्च पृथक्ते ते ब्रवी-
मिमानः प्रजां रीरिषो मोतवीरान्॥ परं मृत्यो ध्रुवं मृत्यो ध्रुवपरेहि मृत्यो कथितं
तेन मृत्यो मृतं च्यावयते भवति मृत्यो मदेवा मुदेवा तेषां मे षा भवति॥ ७॥ त्वे-
ष मिथ्या समरणं शिमीव तोरिं द्रा विष्णु सुत पावा मुरुष्यति॥ यामर्त्या य प्रति-
धीयमानं मित्कुशानोरस्तुरसना मुरुष्यथः॥ इति सानिगद व्याख्याता विश्वा-
नरो व्याख्यातस्तस्यैषा भवति॥ ८॥ प्रवो मुहे मंदमानायां धु सोर्चा विश्वान-
राय विश्वा भुवे॥ इन्द्रस्य सुमखं स होमहि श्रवो नृम्यं च रोदसी स पृथतः॥ प्रा-
चत यूयं स्तुतिं महते ध सो नस्य दात्रे मंदमानाय मोदमानाय स्तूयमानाय
शब्दाय्यमानायैति वा विश्वानराय सर्वं विभूतायेंद्रस्य यस्य प्रीति सुमहद्

४७

लं महच्च श्रवणीयं यशो नृम्यं च बलं नृन्त तं द्यावा पृथिव्यौ वः परिचरत इति कमन्यं
मध्यमा देवमवश्यं तस्यैषा परा भवति॥ ९॥ उदुज्योतिर मृतं विश्वजन्यं विश्वानरः स-
विता देवो अश्रेत॥ उदशि श्रियज्योतिर मृतं सर्वजन्यं विश्वानरः सविता देव इति धा-
ता सर्वस्य विधाता तस्यैषा भवति॥ १०॥ धाता ददातु दाशुषे प्राची जीवातु मसिता-
वयं देवस्य धीमहि सुमतिं सत्यधर्मणः॥ धाता ददातु दत्तवते प्रवृद्धां जीविकामनु-
पक्षीणां वयं देवस्य धीमहि सुमतिं कल्याणीं मतिं सत्यधर्मणो विधाता धात्रा व्या-
ख्यातस्तस्यैषा निपातो भवति बहु देवतायामुचि ११ सोमस्य राज्ञो वरुणस्य धर्म-
णि बृहस्पतेरनुमत्या उशर्मणि॥ तवाह मद्यमघवन्नुपस्तुतौ धातर्विधातः कु-
लशांस असक्षयं॥ इत्येताभिर्देवताभिरभिप्रसूतः सोमकलशानभक्षयमिति

नि. ३.
४८

कलशः कस्मात्कला अस्मिन्नेरते मात्राः कलिश्च कलाश्च किरतेर्विकीर्णा मात्राः
१२॥ अथातो मध्यस्थाना देवगणास्तेषां मरुतः प्रथमा गामिनो भवन्ति मरुतो
मितरा विणो वा मितरो चिनो वा मह इवन्तीति वा तेषां मेषा भवति ॥ १३॥ आविद्युन्म
दिर्मरुतः स्वर्के रथे भिर्यातः ऋष्टिमदिरश्वपणैः ॥ आवर्षिष्ठयान इषावयो
नयस्तता सुमायाः ॥ विद्युन्मदिर्मरुतः स्वर्केः स्वचनेनैरिति वा स्वचनेनैरिति वा
स्वर्चिभिरिति वा रथैरायातः ऋष्टिमदिरश्वपणैरश्वपतनेनैर्वर्षिष्ठेन चनो नै
नवय इवापतत सुमायाः कल्याणकर्माणो वा कल्याणप्रज्ञा वारुडा व्याख्या
तास्तेषां मेषा भवति ॥ १४॥ आरुडा सुइ इवन्तः सुजोषसो हिरण्यरथाः सुवि
ताय गन्तव्यः ॥ इयं वोऽस्मत्प्रतिहर्यते मतिस्तृप्तजेन दिव उत्सा उदन्येव ॥

४८

आगच्छत रुडा इंद्रेण सह जोषणाः सुविताय कर्मण इयं वोऽस्मदपि प्रतिकाम
यते मतिस्तृप्तजेन दिव उत्सा उदन्येव तृप्तकृत्यते रुदन्युरुदन्यते त्रै
भवतु रुभांतीति वर्तेन भांतीति वर्तेन भवन्तीति वा तेषां मेषा भवति ॥ १५॥
विष्टीशमीतरणिलेन बाधतो मर्तासः संतोऽमृतत्वमानशुः ॥ सोधन्व
नात्र भवः सूरचक्षसः संवत्सरे समष्ट्यंतधीतिभिः ॥ कृत्वा कर्माणि हि
प्रलेन वोढारो मेधा विनो वा मर्तासः संतोऽमृतत्वमानशिरै सोधन्वनात्र
भवः सूरख्याना वा सूरप्रज्ञा वा संवत्सरे समष्ट्यंतधीतिभिः कर्मभिर्त्रैभ्य
विभवा वा जइति सुधन्वन आगिरसस्य त्रयः पुत्रा बभूवुस्तेषां प्रथमोत्त
माभ्यां बडुवं निगमा भवन्ति न मध्यमेन तदेतदभोश्च बडुवचनेन च म

नि० उ०
४६

सस्यचसंस्तवेन बहूनि दत्ता तेषु योऽसूक्ता निभवंत्यादित्यरश्मयोऽप्यभ
वञ्च्यंते ॥ अंगो ह्यस्य यदसंस्तना गृहेत दधेदमभवेनानुगच्छथ ॥ अंगो
ह्यआदित्यो गृहणीयस्तस्य यदस्वपथ गृहयावत्तत्र भवत्यनतावदिह भव
थेत्यंगिरसो व्याख्यातस्तिषामेषा भवति ॥ १६ ॥ विरूपासु इदं यस्तद्वं
भारवेपसः ॥ ते अंगिरसः स्तनवस्ते अंगे परिजिज्ञिरे ॥ बहु रूपा क्रपयस्ते
गंभीरकर्मणो वा गंभीरप्रज्ञावर्ति गिरसः पुत्रास्ते गे रधिजिज्ञिर इत्यग्निज
न्मपितरो व्याख्यातस्तिषामेषा भवति ॥ १७ ॥ उदीरतामवरुत्परासु न्म
ध्यमाः पितरः सोम्यासः ॥ असंयद्वयुरवृका क्रतुज्ञास्ते नो वं तु पितरो हवे
षु ॥ उदीरतामवरुत्परासु न्मध्यमाः पितरः सोम्याः सोमसं

४६

पादिनस्ते सुंये प्राणमन्वीयुरवृका अनमित्राः सत्यज्ञा वायुज्ञा वातिन आगच्छं
तु पितरो द्धानेषु माध्यमिकेऽयमइत्याहुस्तस्मान्माध्यमिका न्पितृन्मन्यंते अंगि
रसो व्याख्याताः पितरो व्याख्याता भृगवो व्याख्याता अथर्वाणोऽथ नवंतु स्त
र्वतिश्चरतिकर्मा तत्प्रतिषेधस्तेषामेषा साधरणा भवति ॥ १८ ॥ अंगिरसो
नः पितरो न वग्वा अथर्वाणो भृगवः सोम्यासः ॥ तेषां वयं सुमंतो यज्ञिया ना
मपि भुङ्क्ते सोमनस्यो संम ॥ अंगिरसो नः पितरो न वगतयो न वनीत गतयो
वाथर्वाणो भृगवः सोम्या सोमसं पादिनस्तेषां वयं सुमंतो कल्याण्यां म
तो यज्ञिया नामपि चेषां भुङ्क्ते भंदनीये भाजनवति वा कल्याणे मनसि स्या
मेति माध्यमिको देवगण इति नैरुक्ताः पितर इत्याख्यातमथाप्युच्यते

नि. ३.
५०

ते ॥ १९ ॥ सूर्यस्येव वक्षथो ज्योतिरेषां समुद्रस्येव महि मार्गसीरः ॥ वातस्येव प्र
ज्वो नान्येन स्तोमो वसिष्ठाऽन्वेते वेवः ॥ इति यथा आह्या आ प्रोते स्तेषामे
ष निपातो भवत्येन्द्रा मृचि ॥ २० ॥ स्तुषेय्यं पुरुवर्यं समृच्चमिनतं ममास्यमास्या
नां ॥ आदर्षते शवसा सप्तदानं नृप्रसाक्षते प्रतिमानो निभूरि ॥ स्तोतव्यं बहु रू
पमुरुभूतमीश्वरतममाप्तव्यमोप्तव्यानामादृणातियः शवसा बलेन सप्तदा
तृनिति वा सप्तदानवानिति वा प्रसाक्षते प्रतिमानो निबहूनि साक्षतिरा प्रोतिक
र्मा ॥ २१ ॥ अथातो मध्यखानास्त्रियस्ता सामदितिः प्रथमा गामिनी भवत्य
दितिर्व्याख्याततस्या एषा भवति ॥ २२ ॥ दक्षस्य वादिते जन्मनि व्रते राजाना
मित्रावरुणा विवाससि ॥ अदूर्तपंथाः पुरुरथो अर्यमा सप्तहोता विषु रूपे

५०

षु जन्मसु ॥ दक्षस्य वादिते जन्मनि व्रते कर्मणि राजानो मित्रावरुणो परिचर
सि विवासतिः परिचर्या यां हविष्मां आविवासतीत्याशास्तेर्वा तू अदूर्तपंथा अ
खरमाणपंथा बहु रथोर्यमादित्योरीनियच्छतिसप्तहोता सप्तास्मे रश्मयो
रसानभिसनामयंति सप्तेन मृषयस्तुवंतीति वा विषमरूपेषु जन्मसु कर्म
सूदयेष्वादित्यो दक्ष इत्याहु रादित्यमध्ये च स्तुतो दितिर्दाक्षायणी ॥ अदि
तेर्दक्षो अजायत दक्षादितिः परीति च तत्कथमुपपद्येत समानजन्मानो
स्यातामित्यपि वा देवधर्मेणोत्तरेतरजन्मानो स्यातामितरेतरप्रकृती अ
ग्निरप्यदिरुच्यते तस्येष्वाभवति ॥ २३ ॥ यस्मेत्वं सुद्रविणो ददाशो नागा
स्त्वमदिते सर्वता ॥ यं भद्रं शवसा चोदयासि प्रजावताराधसा ते स्या

नि. ३.
५९

म॥ यस्मै त्वं सुद्विणोददास्य नागास्त्वमनपरा धत्वमदिते सर्वासु कर्मत
तिष्ठाग आङ्पूर्वाङ्मेरेन एतेः किल्बिषं किल्भिदं सुकृतकर्मणो भयं की
र्त्तिमस्य भिनत्तीति वायं भद्रेण शवसा बलेन चोदयसि प्रजावता च राधसा
धनेन ते वयमिह स्यामेति सरमा सरणात्तस्या एषा भवति ॥ २४ ॥ किमि
च्छंती सरमा प्रेदमान इदूरे ह्यध्वाजगुरिः परांचेः ॥ कास्मे हितिः का परि
तकम्यासीत् कुथं रसाया अतरः पयांसि ॥ किमिच्छंती सरमेदं प्राणैर्दूरे ह्य
ध्वाजगुरिर्जगम्यतेः परांचेनैरचितः का ते स्मा स्वर्थं हितिरासीत् किं परित
कनं परितकम्यारात्रिः परित एनांत कमत केमेत्युल्लना मंत कत इति सतः क
थं रसाया अतरः पयांसीति रसानदी रसतेः शब्दकर्मणः कथं रसांता ल्यु
नि

५९

दकानीति वादे वशुनीदेण प्रहिता पणिभिरसुरैः समूह इत्याख्यानं सरस्व
ती व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ २५ ॥ पावकानः सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीव
ती ॥ यज्ञं वष्टुधिया वसुः ॥ पावकानः सरस्वत्यनैरन्नवती यज्ञं वष्टुधिया व
सुः कर्म वसुस्तस्या एषा भवति ॥ २६ ॥ महो अर्णः सरस्वती प्रचेतयति के
तुना ॥ धियो विश्वा विराजति ॥ महदणः सरस्वती प्रचेतयति प्रज्ञापयति केतु
ना कर्मणा प्रज्ञया वेमानि च सर्वाणि प्रज्ञानान्यभिविराजति वागर्थेषु वि
धीयते तस्मान्माध्यमिकां वाचं मन्यते वाग्व्याख्यातिरस्या एषा भवति ॥ २७ ॥
यद्वाग्वदंत्य विचेतनानि राष्ट्रीदेवानां निषसादं मुद्रा ॥ चतस्र ऊर्जं दुडु
हे पयांसि क्वस्विदस्याः परमं जगाम ॥ यद्वाग्वदंत्य विचेतनान्यविज्ञाता

स

नि. ३.
५२

निराष्ट्रदेवानां निषसादमंडामदना चैत सोऽनुदिश कर्जंडुडुहेपयांसि कश्चिद
स्याः परमं जगामेति यत्पृथिवीं गच्छतीति वा यदादित्यरश्मयो हरंतीति वा तस्या
एषा परा भवति ॥ २८ ॥ देवीं वाचमजनयंत देवास्तां विश्वरूपाः पशवो वदंति ॥ सानो
मंडेषु मूर्जंडुहाना धेनुर्वागस्मानुपसृष्टुते तु ॥ देवीं वाचमजनयंत देवास्तां सर्वरूपाः
पशवो वदंति व्यक्तवाचश्चाव्यक्तवाचश्च सानो मदनान्नं चरसंचडहाना धेनुर्वाग
स्मानुपेतु सृष्टुतानुमतीरां केति देवपत्न्या वितिनैरुक्ताः योर्णमास्या वितियाजि
काया पूर्वा योर्णमासी सानुमतिर्योत्तरा सारां केति विज्ञायते नुमतिरनुमननात्
स्या एषा भवति ॥ २९ ॥ अन्विदनुमते त्वं मन्यासे शं च न स्तुधि ॥ कलेदक्षाय नो हि नु
प्रण आयुषितारिषः ॥ अनुमन्यस्वानुमते त्वं सरवं च नः कुर्वे न च नो पत्याय धीहि

५२

प्रवर्धय च न आयुः राकाराते दानकर्मणस्तस्या एषा भवति ॥ ३० ॥ राकामहं सुहं वी
सुष्टुती कुवेष्टुणो तु नः सुभगा बोधतु त्मना ॥ सीव्यत्वयः सूच्या छिद्यमानया
ददातु वीरं शतदायमुक्थ्य ॥ राकामहं सुहं वीसुष्टुत्या क्वयेष्टुणो तु नः सु
भगा बोधतु त्मना सीव्यत्वयः प्रजजननकर्म सूच्या छिद्यमानया सूची
सीव्यते ददातु वीरं शतप्रदमुक्थ्य वक्तव्यप्रशंसं सिनीवाली कुङ्कुरिति
देवपत्न्या वितिनैरुक्ता अमावास्ये इति याजिकाया पूर्वा मावास्या सा सि
नीवाली योत्तरा सा कुङ्कुरिति विज्ञायते सिनीवाली सिनमन्नं भवति सि
नातिभूतानि वालं पर्वणोते स्तस्मिन्नन्नवती वालिनी वावाले नैवास्या
मणुत्वाच्चंद्रमाः सेवितव्यो भवतीति वा तस्या एषा भवति ॥ ३१ ॥ सिनीवा

नि. ३.
५३

लिष्टुष्टुकेयादेवानामसिस्वसा॥ जुषस्वहव्यमाहुतं प्रजां देविदिदिष्टिनः॥
सिनीवा लिष्टुष्टुजघनेस्तुकस्त्यायतेः संघातेः पृथुक्शस्तुकेष्टुस्तुकेवाया
त्वं देवानामसिस्वसा स्वसा सुअसास्वेषु सीदतीति वा जुषस्वहव्यमदनं प्रजां
च देविदिशानः कुहू रूहतेः काभूदिति वा कसतीहूयत इति वा क्काहुतं हवि
र्जुहोतीति वा तस्या एषा भवति॥ ३२॥ कुहू मुहं सुहृतं विष्नुना पसमस्मिन्यु
ज्ञे सुहवां जोहवीमि॥ सानो ददातु श्रवणं पितृणां तस्यैते देविहविषाविधेम॥
कुहू मुहं सुहृतं विदितकर्माणमस्मिन्यज्ञे सुहानामाहुये सानो ददातु श्रवणं
पितृणां पित्र्यं धनमिति वा पित्र्यं यश इति वा तस्यैते देविहविषाविधेति व्याख्या
तं यमी व्याख्याता तस्या एषा भवति॥ ३३॥ अन्यमूषुत्वं यम्यन्यउत्वां परिघज

मे
५३

तेलिबुजेवृक्षं॥ तस्यवात्वं मनइच्छासवातवाधाकृणुष्वसंविदं सुसंज्ञं॥ अ
न्यमेवहितं यम्यन्यस्त्वां परिघं क्ष्यते लिबुजेवृक्षं तस्यवात्वं मनइच्छासवात
वाधानेन कुरुष्व संविदं सुसंज्ञं कल्याणसंज्ञं यमीयमंचकमेता प्रत्याचच
क्षइत्यारव्यानं॥ ३४॥ उर्वशी व्याख्याता तस्या एषा भवति॥ ३५॥ विद्युन्नयाप
तंतीद विद्योइरंतीमे अप्याकाम्यानि॥ जनिष्टो अयोनर्यः सुजातः प्रार्वशीति
रतदीर्घमायुः॥ विद्यदिवयापतं तद्योतत हरंतीमे अप्याकाम्यानुदका
न्यंतरिक्षलोकस्य यदानूनमयं जायेताद्व्योध्यय इति नर्यो मनुष्यो नृभ्यो
हितो नरापत्यमिति वा सुजातः सुजाततरोऽथोर्वशी प्रवर्धते दीर्घमायुः पृ
थिवी व्याख्याता तस्या एषा भवति॥ ३६॥ बलिस्थापर्वतानां रिवृद्धं विभ

य

नि.उ.
५४

विष्टथिवि॥ प्रयाभूमिंप्रवत्वतिमुक्ताजिनोषिमहिनि॥ सत्यंत्वंपर्वतानांमे
धानांखेदनंछेदनंभेदनंबलममुत्रधारयसिष्टथिविप्रजिन्वसियाभूमिंप्र
वणवतिमहत्वेनमहतीत्युदकवतीतिवेंडाणीइस्यपत्नीतस्याएषाभवति
॥३७॥ इंडाणीमासुनारिषुसुभगामहमश्रवं॥ नह्यस्याअपरंचनजुरमा
मरतेपतिर्विश्वस्मादिंडुत्तरः॥ इंडाणीमासुनारिषुसुभगामहमश्रुणवं
नह्यस्याअपरामपिसमांजरयांम्रियतेपतिःसर्वस्माद्यइंडुत्तरस्तमेत
द्दूमस्तस्याएषापराभवति॥३८॥ नाहमिंडाणिरारणसरव्युर्वृषाकपेर्त्त
ते॥ यस्येदमप्यंहविःप्रियंदेवेषुगच्छतिविश्वस्मादिंडुत्तरः॥ नाहमिंडा
णिरमेसरव्युर्वृषाकपेर्त्तते॥ यस्येदमप्यंहविरप्कश्रुतमद्भिःसंस्कृतमि

५४

तिवाप्रियंदेवेषुनिगच्छतिसर्वस्माद्यइंडुत्तरस्तमेतद्दूमोगोरीरोच
तेज्वलतिकर्मणोयमपीतरोगोरोवर्णएतस्मादेवप्रशस्योभवतित
स्याएषाभवति॥३९॥ गोरीर्मिर्मायसलिलानितक्षत्येकपदीद्विपदी
साचतुष्पदी॥ अष्टापदीनवपदीबभूवुषीसहस्राक्षरापरमेव्योमन्॥ गो
रीर्निर्मिमायसलिलानितक्षतीकुर्वत्येकपदीमध्यमेनद्विपदीमध्यमे
नचादित्येनचचतुष्पदीदिग्भिरष्टापदीदिग्भिश्चावांतरदिग्भिश्चनवप
दीदिग्भिश्चावांतरदिग्भिश्चादित्येनचसहस्राक्षराबहूदकापरमेव्य
वनेतस्याएषापराभवति॥४०॥ तस्याःसमुद्राअधिविहरंतितेनजीवं
तिप्रदिशश्चतस्रः॥ ततःक्षरत्यक्षरंतद्विश्वमुपजीवति॥ तस्याःसमुद्रा

नि. उ.
५५

अधिविशरंतिवर्षंतिमेघास्तेनजीवंतिदिगाश्रयाणिभूतानिततः
क्षरत्यक्षरमुदकं तत्सर्वाणिभूतान्युपजीवंतिगोव्याख्यातातस्याः
एषाभवति॥४१॥ गौरमीमेदनुवत्संमिषंतंमूर्धनंहिंङ् कृणोन्मा
तुवाउ॥सृक्काणंघर्ममभिवाशानामिमातिमायुं पयतेपयोभिः॥गो
रन्वमीमेदत्संनिमिषंतंमनिमिषंतमादित्यमितिवा मूर्धनमस्या
मिहिङ्करोन्मननायसृक्काणंसरणंघर्महरणमभिवावशानामि
मातिमायुं प्रप्यायतेपयोभिर्मायुमिवादित्यमितिवावागेषामाध्य
मिकाघर्मधुगितियाज्ञिकाधेनुर्धयतेवाधिनोतेवातस्या एषाभव
ति॥४२॥ उपकृयेसुडुघां धेनुमेतां सुहस्तोगो धुगुतदोहदेनां॥श्रे

५५

ष्ठं सवं सविता सा विषन्तोभीष्टो घर्मस्तदुषु प्रवोचं॥ उपकृयेसुदो
हनां धेनुमेतां कल्याणहस्तोगो धुगपिचंदोग्ध्येनां श्रेष्ठं सवं सवि
ता सुनोतुनेत्तेभीष्टे घाहिश्रेष्ठः सर्वपांसववानां यदुदकं यद्वापयो
यजुष्मदभीष्टो घर्मस्तं सुब्रवीमिवागेषामाध्यमिकाघर्मधुगि
तियाज्ञिका अघ्याहंतव्याभवत्यघघ्नीतिवातस्या एषाभवति॥४३॥
सुयवसाङ्गवती हि भूया अथो वयं भगवंतः स्याम॥ अद्वितृणम
घ्ये विश्वदानी पिव शुद्धमुदकमाचरंती॥ सुयवसादिनी भगवती
हि भवाथेदानी वयं भगवंतस्यामाद्वितृणमघ्ये सर्वदा पिव च शुद्ध
मुदकमाचरंती तस्या एषा पराभवति॥४४॥ हिङ् कृण्वती वसुपत्नी

नि. ३
५६

वसूनां वत्समिच्छंतीमनसाभ्यागात् ॥ दुहामश्विभ्यां पयो अध्येयं साव
र्धतां महते सौभगाय ॥ इति सानि गदव्याख्याता पथ्या स्वस्तिः पंथा अंत
रिक्षं तं निवासात्तस्या एषा भवति ॥ ४५ ॥ स्वस्तिरिद्धि प्रपथे श्रेष्ठो रे व
स्वत्यभियावा ममेति ॥ सानो अमासो अरणो निपातु स्वावेशा भवतु
देव गोपा ॥ स्वस्तिरेव हि प्रपथे श्रेष्ठो रे वणा स्वती धनवत्यभ्येति याव
सूनिवननीयानि सानो मागृहे सानि रमणे सानि र्गमने पातु स्वावेश
भवतु देवी गोप्त्री देवानो पायत्विति देवानां गोपायंत्विति वाषा व्या
ख्याता तस्या एषा भवति ॥ ४६ ॥ अपोषा अनसः सरत्सं पिष्टा दह वि
भ्युषी ॥ नियत्सी शिश्रथ हृषा ॥ अपोरदुषा अनसः संपिष्टा न्मेघा
स

५६

द्विभ्युष्यनो वायुरनितैरपिवोपमार्थे स्यादनस इव शकटादिवानः शकटमा
नद्वमस्मिंश्चीवरमनितैर्वा स्याज्जीवनकर्मण उपजीवंत्येन न्मेघोप्यन एतस्मा
देवयन्निरशिश्नथ हृषावर्षिता मध्यमस्तस्या एषा परा भवति ॥ ४७ ॥ एतदस्या अ
नः शये सुसंपिष्टं विपाश्या ॥ सा सारं सी परावतः ॥ एतदस्या अन आशेतै सुसंपिष्ट
मितर दिव विपाशिविमुक्त पारि ससारोषाः परावतः प्रेरितवतः परागता द्वेका व्या
ख्याता तस्या एषा भवति ॥ ४८ ॥ अभिनदुका यूथस्य माता स्मन्नुदीभिर्बुर्वशीवा
गृणातु उर्वशीवा नृहृदि वा गृणानाभ्युर्ण्वाना प्रभृथस्य योः ॥ सिषक्तु न उर्ज
व्यस्य पुष्टेः ॥ अभिगृणातु नदुका यूथस्य माता सर्वस्य माता स्मदभि नदीभिर्बु
र्वशीवा गृणातु उर्वशीवा नृहृदि वा गृणानाभ्युर्ण्वाना प्रभृथस्य प्रभृत
स्या योरयनस्य मनुष्यस्य ज्योतिषो वा दकस्य वा सेवतां नोन्नस्य पुष्टे रोदसीरु

नि. ३.
५७

इस्यपत्नीति स्या एषा भवति ॥ ४८ ॥ रथं नु मारुतं वयं श्रवस्युमाङ्ग वामहे ॥ आय
स्मिन्तु स्तोसुरणा निविभ्रती सचा मुरुत्से रोदसी रथं क्षिप्रं मारुतं वयं श्रव
णीयमाङ्गया मह आयस्मिन्तु स्तोसुरमणीया न्युदकानि विभ्रती सचा मरुद्भिः
सह रोदसी रोदसी ॥ ५० ॥ श्येनो व्याख्यात आदाय स्वादिष्ठया सोमं मन्यते यत्त्वा
देवनो नवः परं मृत्यो त्वेष मिस्था प्रवो मह उडुज्योतिर्धाता ददातु सोमस्य राज्ञो या
तो मध्यस्थाना देवगणा आविद्युन्मद्रिरारुद्रा सो विष्टी शमी विष्ट्या स उदीरता म
वरे गिर सो नः सूर्यस्येव स्तुषेय्यमथातो मध्यस्थाना स्त्रियो दक्षस्येवायस्मे त्वं कि
मिच्छंती पावकानो महो अणो यद्वा ग्वदंती देवी वाचमन्विदनुमते राकामहं सिनीवा
ली कुहूमहमन्यमूषूर्वशी विद्यन्ता किं थ्यं डाणी नाहमिं डाणि गोरीभि मायतस्याः समुद्रा
गोरमी मेडु पद्मे सूयवे सा हिं कृण्वती स्वस्तिरिध्योषा एतदस्या अभिन इकारथं नु पंचशत

मेघं

व ५७

ॐ अथातो घृष्टानां देवतास्ता सामश्विनो प्रथमा गामिनो भवतोऽश्विनो य
जुश्नुवाते सर्वं रसेनान्यो ज्योतिषान्यो श्वेरश्विना विलोर्णवाभस्तत्कावश्विनो ध्या
वा एथिव्य विलेके होरात्रा विलेके सूर्या चंद्रमसा विलेके राजानो पुण्यरुता विले
तिहासिकास्तयोः कालजर्ध्वमर्धरात्रा त्स्काशी भावस्यानुविष्टं भमवुत मोसा
गोहिमध्यमे ज्योतिर्भाग आदित्यस्तयो रेषा भवति ॥ ५१ ॥ वसाति पुस्म चरयो
सिते अपेत्वा विव ॥ कुदेदमश्विना युवमभि देवाऽं अगच्छतं ॥ इति सानिगदव्याख्या
ता वसाति पुस्म चरयो वसातयो रातयो वसंते समा इतरेतरातयो वक्तेर्वावहते
वी सिते अपेत्वा विव ॥ अपेत्वा हृत्रहणं सुरातयोस्तयोः समानकालयोः समान
कर्मणोः संस्तुत प्राययो रसं स्तेवै नैषोर्ध्वो भवति वा सा लो न्यज च्यत उषः पु

नि० ३०
५८

वस्तवान्यइति तयोरेषा परा भवति ॥२॥ इहे हजाना समवावशीतामरेपसातन्वा
नामभिः स्वेः ॥ जिष्णुर्वीमन्यः सुमरवस्यस्त्विदिदो अन्यः सुभगः पुत्रकहे ॥ इह चे
हचजातो संस्तयेते पापेनालिप्यमानया तन्वानां भिश्च स्वेर्जिष्णुर्वीमन्यः सु
महतो बलस्यैरयितामध्यमो दिवोन्यः सुभगः पुत्रकहत आदित्यस्तयोरेषा भ
वति ॥३॥ प्रातर्द्युजा विबोधया श्विना विहाग छतां ॥ अस्य सोमस्य पीतये ॥ प्रातर्द्यो
गिनो विबोधया श्विना विहाग छतां मस्य सोमं पानाय तयोरेषा परा भवति ॥४॥
प्रातर्द्युजध्वमश्विना हि नोत नसायमस्ति देव्या अजुष्टं ॥ उतान्यो अस्मद्यजते
विचावः पूर्वः पूर्वो यजमानो वनीयान् ॥ प्रातर्द्युजध्वमश्विनो प्रहिणुत नसायम
स्ति देवे ज्या अजुष्टमेतदप्यन्यो अस्मद्यजते विचावः पूर्वः पूर्वो यजमानो वनीयान्

परा

स्य

५८

नयितुमस्तयोः कालः सूर्योदयपर्यंतस्तस्मिन्नन्या देवता अप्यंत उषा वष्टेः
कांतिकर्मण उछते रितरामाध्यमिकान्तस्या एषा भवति ॥५॥ उषस्तच्चित्रमाभरा
स्मभ्यं वा जिनीवति ॥ येन तो कंचुतनयं च धामहे ॥ उषस्तच्चित्रं चायनीयं महनी
यं धनमाहरास्मभ्यमन्नवति येन पुत्रांश्च पौत्रांश्च दधीमहि तस्या एषा परा भव
ति ॥६॥ एता उत्या उषसः केतुमक्रतु पूर्वार्धे रजसो भानुमंजते ॥ निष्कृण्वानाः
आयुधानी वधुष्णावः प्रतिगावोरुषीर्यंति मातरः ॥ एतास्ता उषसः केतुमक्रुष
तप्रज्ञानमेकस्या एव पूजनार्थं बद्धवचनं स्यात्पूर्वार्धे तं रिक्षलोकस्य समंजते स
तना ॥ निष्कृण्वाना आयुधानी वधुष्णावः ॥ निरित्येष समित्येतस्य स्छान एमी
दिषां निष्कृतं जारिणी वित्यपि निगमो भवति प्रतियंतिगावोगमनादरुषीरारोच

नि.उ.
५६

नान्मातरोभासो निर्माच्यः सूर्योऽस्य पत्न्येषे वाभिस्तृष्टकालतमातस्या ए
षा भवति ॥ ७ ॥ सुकिंशुकं शल्मलिं विश्वरूपं हिरण्यवर्णं सुदतं सुचक्रं ॥ आरो
हसूर्ये अमृतस्य लोकं स्यो नं पत्ये वहतुं कृणुष्व ॥ सुकारानं रान्नमलं सर्वस्य
मपि वोपमार्थे स्यात्स किंशुकमिव शल्मलिमिति किंशुकं कंशतेः प्रकाशयति
कर्मणः शल्मलिः सुशरो भवति शरवान्वारोहसूर्ये अमृतस्य लोकमुदक-
स्य सुखं पत्ये वहतुं कुरुष्व सविता सूर्यो प्रायच्छतो मायराज्ञे प्रजापतये वेति च
ब्राह्मणं दृषाकपायी दृषाकपेः पत्न्येषे वाभिस्तृष्टकालतमातस्या एषा भव
ति ॥ ८ ॥ दृषाकपायिरेवति सुपुत्र आसुं देस्तुषे ॥ घसत्तु इन्द्रक्षणेः प्रियं काचि
त्करं हविर्विश्वस्मादिन्द्रोत्तरः ॥ दृषाकपायिरेवति सुपुत्रे मध्यमेन सुस्तुषे मा

५६

ध्यमिकया वाचा स्तुषासाधुसादिनीति वासाधुसानिनीति वास्वपत्यं तत्स नोती
ति वा प्राश्नातु त इन्द्रक्षणे एतान्माध्यमिकान्त्संस्त्यायात्तु क्षण उक्षतेर्द्विकर्मण
उक्षंत्युदकेनेति वा प्रियं कुरुष्व सुखाचय करं हविः सुखकरं हविः सर्वस्माद्य इन्द्र
तरस्तमेत इम आदित्यं सरण्यूः सरणात्तस्या एषा भवति ॥ ९ ॥ अपागृहं नमृतां
मर्त्येभ्यः कृत्वी सवर्णामदधुर्विवस्वते ॥ उताश्विनावभरघत्तदासीदजहादुदामि
थुना सरण्यूः ॥ अप्यगृहं नमृतां मर्त्येभ्यः कृत्वी सवर्णामदधुर्विवस्वते ॥ प्याश्वि
नावभरघत्तदासीदजहादौमिथुनो सरण्यूर्मध्यमं च माध्यमिकां च वाचमिति
नेरुक्ताय मंचयमीचेत्येति हासिकास्तत्रेति हासमाचक्षते त्वाष्टी सरण्यूर्विव
स्वत आदित्याद्यमोमिथुनो जनयां चकार स सवर्णामन्यां प्रतिनिधायाः श्वं रूपं

नि. उ.
६०

कृत्वा अइशवसविवस्वानादित्य आश्वमेवरूपं कृत्वा तामनुसृत्य संबभूव ततो
श्विनो जज्ञाते सवर्णायां मनुस्तमिवादिन्येष गर्भवति ॥१०॥ त्वष्टा इहि त्रेवहं
कृणोतीतीदं विश्वं भुवनं समेति ॥ यमस्य माता पयुष्यमाना महोजाया विव
स्वतो ननाश ॥ त्वष्टा इहि त्रुर्वहनं करोतीतीदं विश्वं
वनं समेतीमानि च सर्वाणि भूतान्यभिसमागच्छंति यमस्य माता पयुष्यमाना
महतो जाया विवस्वतो ननाश रात्रिरादित्यस्यादित्यो दयेन तर्धयते ॥११॥ सवि
ता व्याख्यातस्तस्य कालो यदा द्यौरपहततमस्काकीर्णरश्मिर्भवति तस्येषा भ
वति ॥१२॥ विश्वा रूपाणि प्रीतिमुंचते कविः प्रासावीद्गुडं दिपदे चतुष्पदे ॥ विना
कमरव्यत्सविता वरेण्यो नु प्रयाणमुष सो विराजति ॥ सर्वाणि प्रज्ञानानि प्र

६०

तिमुंचते मेधावी कविः कान्तदर्शिनो मेति कवने की प्रसवति भद्रं दिपाद्गुडं चतुष्पा
द्गुडं व्यचिरव्यपन्ना कंसविता वरणीयः प्रया मे नृष सो विराजत्यधो रामः सावि
त्र इति पशुसमाम्नाये विज्ञायते कस्मात्सामान्यादित्यधस्तात्तदेकाग्रं तमो भव
त्यतस्मात्सामान्यादधस्तादामो धस्तात्लक्ष्णः कस्मात्सामान्यादित्यग्निं चित्वा
नत्वा न रामामुपेया इमारमणा योपेयते न धर्मा यद्वृष्णजातीये तस्मात्सामा
न्याह कवाकुः सावित्र इति पशुसमाम्नाये विज्ञायते कस्मात्सामान्यादिति काला
नुवादं परीत्य ह कवाकोः पूर्व शब्दानुकरणं वचो रुत्तरं भगो व्याख्यातस्तस्य का
लः प्रागुत्सर्पणात् तस्येषा भवति ॥१३॥ प्रातुर्जितुं भगमुग्रं देवमव्यं पुत्रमदिते
र्यो विधत्ता ॥ आधश्चिद्यं मन्यमानस्तुरश्चिदाजा चिद्यं भगं भूक्षीत्याह ॥ प्रात

नि. ३.
६१

र्जितं भगमुग्रं कृये मवयं पुत्रमदिते र्यो विधारयिता सर्वस्याधश्चिद्यं मन्यमानः
आढ्याकुर्दे रिदस्तुरश्चितुरइतियमनामंतरते कीलरते कीलरया तर्णगतिर्यमे
राजा विद्यं भगं भक्षीत्याहां धो भगइत्या डरनुत्तरमोन घश्यते प्राशित्रमस्या
क्षिणी निर्जघानेति च ब्राह्मणं ज नं भगो गच्छतीति वा ज नं गच्छत्यादित्य उदये
न सूर्यः स ते कीलवते कील्यते कीलस्ये पा भवति ॥ ४॥ उडुलं ज्ञातं वेदसं देवं
वहंति केतवः ॥ इति विश्वोयुसूर्यं ॥ उदहंति तं ज्ञात वेद सं रश्मयः केतवः सर्वेषां
भूतानां दर्शनाय सूर्यमिति कमन्यमादित्या देवमवश्यं तस्ये पा पराभवति
॥ १५॥ चित्रं देवानां मुदगादनी कुंचसु मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ॥ आप्राद्या वा प
थिवी अंतरिक्षं सूर्य आत्मा जगत् स्तु सुषश्च ॥ चायनीयं देवानां मुदगमदनी

६१

कंख्या नं मित्रस्य वरुणस्याग्नेश्चापू पुरद्या वा पथिव्यो चांतरिक्षं च महत्वेन
तेन सूर्य आत्मा जगत् स्य च स्थावरस्य चाथय इक्षिमे पोषं पुष्यति तत्पूषा भव
ति तस्ये पा भवति ॥ ६॥ शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यद्विषु रूपे अहनी द्यौरि
वासि ॥ विश्वा हि मायाः अवसि स्वधा वो भूदा ते पूषं निहराति रस्त ॥ शुक्रं ते
अन्यल्लोहितं ते अन्यद्यजतं ते अन्यद्यज्ञियं ते अन्यद्विषम रूपे ते अहनी
कर्म द्यौरि वचासि सर्वाणि प्रज्ञानान्यवस्यन्त वन्भाजनवती ते पूषन्निह दत्ति
रस्त तस्ये पा पराभवति ॥ १७॥ पथस्पथः परिपति वचस्या कामेन कृतो अ
भ्यान कर्क ॥ स नो रास छुरुधश्चंदाग्राधियं धियं सीषधाति प्रपूषा ॥ पथ
स्पथोधिपति वचनेन कामेन कृतो भ्यान कर्क मभ्यापन्नोर्क मिति वास नोद

नि. ३.
६२

तद्विष्णुर्भवति

स्तुतु चायनीयायाणि धनानि कर्म कर्म च नः प्रसाधयतु पृथेक्यथ यदि पितो
भवति विष्णुर्विशतेर्वा व्यभोतेर्वा तस्यैषा भवति ॥१८॥ इदं विष्णुर्विचक्रमे
त्रेधानि दधे पदं ॥ समूहमस्य पांसुरे ॥ यदि दं किंच तद्विचक्रमे त्रे विष्णुस्त्रि
धानि धत्ते पदं त्रेधा भावा यष्टि व्यामंतरिक्षे दिवीति शाकपूणिः समारो
हणे विष्णु पदे गय शिरसी लोर्णवाभः समूहमस्य पांसुरे व्यायने त
रिक्षे पदं न दृश्यतेऽपि वोपमार्थे स्यात्समूहमस्य पांसुल इव पदं न दृश्य
त इति पांसवः पादेः सूर्यं त इति वा पन्नाः शिरत इति वा पंसनीया भवन्तीति
विवा ॥१९॥ विश्वानरो व्याख्यातस्तस्यैष निपातो भवत्येन्द्रा मृचि २०
विश्वानरस्य वृस्पतिमनानतस्य शवसः ॥ एवैश्व चर्षणीनामृती ऊरे रथा

६२

नां ॥ विश्वानिरस्यादित्यस्यानानतस्य शवसो महतो बलस्यैवैश्व कामेयेरे
नेरवनेर्वा चर्षणीनां मनुष्याणां मृत्या च पथारथानां मिंद्रमस्मिन्यज्ञे द्रया
मिव रुणो व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥२१॥ येनापावकचक्षसा भुरण्यं तु
जनां अनु ॥ त्वं वरुण पश्यसि ॥ भुरण्युरिति क्षिप्रनामा भुरण्युः शकुनिर्भूरि
मध्वानं नयति स्वर्गस्य लोकस्यापि वोक्ता तत्संपाती भुरण्युरनेन पावकरव्या
निन ॥ भुरण्यं तु जनां अनु ॥ त्वं वरुण पश्यसि ॥ तत्रैव यं स्तुम इति वा क्यशे
षोपि वोत्तरस्यां ॥२२॥ येनापावकचक्षसा भुरण्यं तु जनां अनु ॥ त्वं वरुण प
श्यसि ॥ विद्यामेधुरजस्तृथ्वहामिमानो अक्नुमिः ॥ पश्यन् जन्मानि सूर्य ॥
येषि घोरजश्च पृथुमहांतं लोकमहानि च मिमानो कृभीरात्रिभिः पश्यन्
सह

नि. ३.
६३

जन्मानिजातानि सूर्यापि वा पूर्वस्यां ॥ २३ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यं तु
जनां अनु ॥ त्वं वरुण पश्यसि ॥ प्रत्यङ् देवानां विशः प्रत्यङ् देविमानुषान्
॥ प्रत्यङ् विश्वं स्वर्देशे ॥ प्रत्यङ् दिदं सर्वमुदे पि प्रत्यङ् दिदं ज्योतिरुच्यते प्रत्यङ्
दिदं सर्वमभि विपश्यसीत्यपि वै तस्यामेव ॥ २४ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यं
तु जनां अनु ॥ त्वं वरुण पश्यसि ॥ तेन नो जनान् अभि विपश्यसि केशी केशार
श्मयस्ते स्तद्वा भवति काशनादा प्रकाशनादा तस्ये वा भवति ॥ २५ ॥ के
श्यग्निं केशी विषं केशी विभर्ति रोदसी ॥ केशी विश्वं स्वर्देशे केशी दिज्यो
तिरुच्यते ॥ केश्यग्निं च विषं च विषमित्युदकनाम विष्णाते विषं पूर्वस्य स्नाते
शुध्यर्थस्य विषं पूर्वस्य वा स च तेर्घा वा दृष्टव्यौ च धारयति केशी दिदं सर्वमिदं

६३

मभि विपश्यति केशी दिज्योतिरुच्यते इत्यादित्य माहा थाप्येते इतरे ज्योतिषा
केशिनी उच्येते धूमे नाग्नी रजसा च मध्यमस्तेषां मिषासाधारणा भवति ॥ २६ ॥
त्रयः केशिनः क्रतुथा विचक्षते संवत्सरे वपत एक एषां ॥ विश्वमेको अभि चक्षते
चीभिर्ध्राजिरेकस्य ददृशे न रूपं ॥ त्रयः केशिनः क्रतुथा विचक्षते काले काले मि
विपश्यन्ति संवत्सरे वपत एक एषामित्यग्निः दृष्टिर्विदहति सर्वमेको अभि विप
श्यति कर्मभिरादित्योगतिरेकस्य दृश्यते न रूपं मध्यमस्याथ यद्विश्वमिभिर
भिप्रकंपयन्नेति तदृषा कपिर्भवति दृषा कंपनस्तस्ये वा भवति ॥ २७ ॥ पुनरे
हि दृषा कपे स विता कल्पयावहे ॥ य एष स्वप्नं शनोस्तु मे पि पथा पुनर्विश्व
स्मादिदं उत्तरः ॥ पुनरेहि दृषा कपे स प्रसूता निवः कर्माणि कल्पयावहे य ए

नि० उ०
६४

पस्वन्ननेशनस्वप्नान्नाशयस्यादित्युदयेन सोस्तमेपि पथा पुनः सर्वस्माद्यदं
इत्तरस्तमेतद्भूम्यादित्यं यमो व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ २८ ॥ यस्मिन् हृषे
संपल्लशे देवैः सैपि बतेयमः ॥ अत्रानो विरपतिः पिता पुराणां अनुवेनति ॥ य
स्मिन् हृषे संपल्लशे स्थाने वतः क्षये वापि बोपमार्थे स्याद्दृष्ट इव संपल्लश इति
हृषो ब्रह्मना सल्लाशं पल्लाशना देवैः संगच्छते यमो रश्मिभिरादित्यस्तत्र नः सर्व
स्य पाता वा पालयिता वा पुराणाननुकामयेता ज एकपादजन एकः पाद एकेन
पादेन पातीति वै केन पादेन पिबतीति वै कोस्य पाद इति वा ॥ एकं पादं नोति वद
तीत्यनिगमो भवति तस्यैष निपातो भवति वैश्वदेव्या मृचि ॥ २९ ॥ पावीर
वीत न्य तुरेकपादजो दिवो धृती सिंधुरापः समुद्रियः ॥ विश्वेदेवासः शृण

पि

६४

वृन्वचो सिमे सरस्वती सहधाभिः पुरंध्या ॥ पिविद्वान्त्यो भवति यद्विपुनाति
कायं तद्वत्सवीरमायुधं तद्वनिंदः पवीरवान् ॥ अतितस्ते पवीरवानित्यपि नि
गमो भवति तदेव तावाकपावीरवीपावीरवीचदिव्या वाकतन्यतुस्तनित्री वा
चोन्यस्या अजश्चैकपादिवो धारयिता सिंधुश्चापश्च समुद्रियाश्च सर्वे च देवा
ः सरस्वती च सह पुरंध्यास्तुत्या प्रयुक्तानि धाभिः कर्मभिर्युक्तानि शृण्वंतु व
चनानीमानीति पृथिवी व्याख्याता तस्या एष निपातो भवत्येन्द्राग्या मृचि ॥ ३०
यदि द्वाग्नी परमस्या पृथिव्यां मध्यमस्या मवमस्या मुतस्तु ॥ अतः परिवृषणा
वाहिया तमथा सोमस्य पिबतं सुतस्य ॥ इति सानिगदव्याख्याता समुद्रा व्या
ता समुद्रा व्याख्यातस्तस्यैष निपातो भवति पावमान्या मृचि ॥ ३१ ॥ पवित्र

नि. ३.
६५

वंतुः परिवाचमासतेपितैषां प्रलोअभिरक्षतिव्रतं॥ महः समुद्रंवरुणस्तिरोद
धेधीराइहे कुर्धुरुणेधारमं॥ पवित्रवंतोरश्मिवंतो माध्यमिकादेवगणाः पर्या
सते माध्यमिकावाचं पितैषां प्रलोः पुराणोभिरक्षतिव्रतं कर्म महः समुद्रंवरु
णस्तिरोतर्द्धात्यथधीराः शक्रवंतिधरुणेष्टकेषुकर्मण आरंभमार
ब्धुमज एकपाद्याख्यातः पृथिवीव्याख्याता समुद्रो व्याख्यातस्तेषामेषानि
पातोभवत्यपरस्यांबुदेवतायामृचि॥ ३२॥ उत नोहिर्बुध्यः शृणोत्वज एक
पाद्यथिवीसमुद्रः॥ विश्वेदेवाक्ता ह्यधोऊवानास्तुतामंत्राः कविशस्ताअवं
तु॥ अपिच नोहिर्बुध्यः शृणोत्वज श्रेकपाद्यथिवीचसमुद्रश्च सर्वे च दे
वाः सत्यह्योवायज्ञह्योवाह्यमानामंत्रैः स्तुतामंत्राः कविशस्ताअवंतु

६५

त्य

मिधाविशस्तादध्युः प्रत्यक्तो ध्यानमिति वा प्रक्तमस्मिं ध्यानमिति वाऽथर्वी व्याख्या
तो मनुर्मननात्तेषामेषानि पातोभवत्येन्द्रामृचि॥ ३३॥ यामथर्वी मनुष्यिताद
ध्युः धियुमलत॥ तस्मिन्ब्रह्माणि पूर्वथे इउक्ता समग्मुता च ननु स्वराज्यं॥
यामथर्वी च मनुष्यपिता मानवानां दध्युः च धियमतनिषत तस्मिन्ब्रह्माणि
कर्माणि पूर्वे इउक्ता निचसंगछंतामर्चन्या नृपास्ते स्वराज्यं॥ ३४॥ अथातो
धुरछाना देवगणस्तेषामादित्याः प्रथमागामिनो भवत्यादित्या व्यातास्तेषा
मेषामवति॥ ३५॥ इमा गिर आदित्येभ्यो घृतस्नूः सुनाडाजभ्यो जुहाजुहोमि
॥ शृणोतुमित्रो अर्यमा भगो नस्तविजातो वरुणो दक्षो अंशः॥ घृतस्नू घृतप्र
स्ताविन्यो घृतप्रस्ताविन्यो घृतसानिन्यो घृतसारिण्य इति वाऽऽतीरादित्ये

रव्या

नि.उ.
६६

भ्याश्चिरं जुका जुहोमि चिरं राजभ्य इति वा शृणोतु न इमा गिरो मित्रश्चार्थमा
च भगश्च बकुजा तश्च धाता दक्षो वरुणो शश्याः शोऽशुना व्याख्यातः सप्त ऋषयः
यो व्याख्यातास्तेषामेषा भवति ॥ ३६ ॥ सप्त ऋषयः प्रतिहिताः शरीरे सप्तर
क्षंतिसदमप्रमादं ॥ सप्तापु स्वपतो लोकमीयुस्तत्र जागृतो अस्वप्नजो सत्र
सदो च देवो ॥ सप्त ऋषयः प्रतिहिताः शरीरे रश्मय आदित्ये सप्तरक्षंतिसद
मप्रमादं संवत्सरमप्रमाद्यंतः सप्तापनास्त एव स्वपतो लोकमस्तमितमादि
त्यंयंतितत्र जागृतो स्वप्नजो सत्र सदो च देवो वा व्यादित्या वित्यधि देवतमथा
ध्यात्मं सप्त ऋषयः प्रतिहिताः शरीरे षळिंदियाणि विद्यासप्तम्यात्मनि
सप्तरक्षंतिसदमप्रमादं शरीरमप्रमाद्यंतिसप्तापनानीमान्येव स्वपतो

६६

त्मा

लोकमस्तमितमानंयंतितत्र जागृतो स्वप्नजो सत्र सदो च देवो प्राज्ञश्चात्मा तैज
सश्चेत्यात्मगतिमाचष्टे तेषामेषा परा भवति ॥ ३७ ॥ तिर्यग्बिलश्चमस ऊर्ध्वं
ध्रुयस्मिन् न्यशो निहितं विश्वरूपं ॥ अत्रासत ऋषयः सप्त साकं ये अस्य गोपाम
हतो बभूवुः ॥ तिर्यग्बिलश्च स ऊर्ध्वं बंधन ऊर्ध्वं बोधनो वायस्मिन् न्यशो निहितं स
र्वरूपमत्रासत ऋषयः सप्त सहादित्य रश्मयो ये अस्य गोपाम हतो बभूवुरि
त्यधि देवतमथाध्यात्मं तिर्यग्बिलश्चमस ऊर्ध्वं बंधन ऊर्ध्वं बोधनो वायस्मिन् न्य
शो निहितं सर्वरूपमत्रासत ऋषयः सप्त सहेंदियाणियान्यस्य गोपाम हृणिम
हतो बभूवुरित्यात्मगतिमाचष्टे देवा व्याख्यातास्तेषामेषा भवति ॥ ३८ ॥ दे
वानां मद्रास्तमुनिर्ऋतुतां देवानां रातिरभि नो निवर्ततां ॥ देवानां सख्यमु

नि. ३.
६७

पसेदिमावृयं देवानु आयुः प्रतिरंतु जीवसे ॥ देवानां वयं स मतो कल्याण्या मता
हजुगामिना मृतुगामिना मिति वा देवानां दानमभि नो निवर्ततां देवानां सख्यमु
पसीदेम वयं देवान आयुः प्रवर्धयंतु चिरं जीवनाय विश्वे देवाः सर्वे देवास्तेषा
मेषा भवति ॥ ३५ ॥ ओ मा सश्रवणी धृतो विश्वे देवासु आगत ॥ दाश्वं सोदा
श्रुषः सुतं ॥ अविता रोवा वनीया वा मनुष्य धृतः सर्वे च देवा इहा गच्छत दत्त वंते
दत्त वतः सतमिति तदेतदेकमेव वैश्वदेवं गायत्रं चंदरा तथा युवि धर्ते यत्तु
किं चिद्वक्त्रं देवतं तदैश्वदेवानां स्थाने युज्यते यदेव विश्वलिंगमिशा कृष्णि
रनल्यंतगतस्त्वेष उद्देशो भवति वभुरेक इति दरा द्विपदा अलिंगा भूतांशः
काश्यप आश्विन मित्रे कलिंगमभितर्षायं सूक्ते मे कलिंगं साध्या देवाः साध

ति
६७

नात्तेषा मेषा भवति ॥ ४० ॥ युजेन यजम यजंत देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्या स
न् ॥ ते ह नाकं महिमानः स चंतु यत्र पूर्वे साध्याः संति देवाः ॥ युजेन यजम यजंत दे
वा अग्निनाग्निम यजंत देवा अग्निः पशुरासीत्तमाल भंतते नायजंतेति च ब्राह्म
णं ॥ तानि धर्माणि प्रमान्या सन् ॥ ते ह नाकं महिमानः समसेवंत यत्र पूर्वे साध्याः
संति देवाः साधनाद्यु रूशो देवगण इति नैरुक्ताः पूर्वे देव युगमित्यारव्यानं
वसवो यदि वसते सर्वमग्निर्वसुभिर्वासव इति समारव्या तस्मात्तथि वीरू
ना इंदो वसुभिर्वासव इति समारव्या तस्मान्मध्यस्थाना वसव आदित्य रश्मयो वि
वासना तस्माद्यस्थानास्तेषा मेषा भवति ॥ ४१ ॥ सुगावो देवाः स देवा सक
र्मय आजुग्मुः सवनमिदं जुषाणाः ॥ जक्षिवांसः पपिवांसश्च विश्वे स्मर्धत व

ति

सवोवस्रनि ॥ स्वागमनानिबोदेवाः सपथान्यकर्मय आगच्छत सवनानीमा
निजुषाणाः स्वादितवंतः पीतवंतश्च सर्वे धत्तवसवोवस्रनितेषामेषापराश
वति ॥ ४२ ॥ ज्मया अत्रवसवोरंत देवा उरावंतरिक्षे मर्जयंत शुभ्राः ॥ अर्वाक्यु
थर्गुरु जयः कृणुध्वं श्रोता इतस्य जग्मुषो नो अस्य ॥ ज्मया अत्रवसवोरमंत
देवा ज्माष्टथिवीतस्यां भवति रोचांतरिक्षे मर्जयंत गमयंतरमयंत शुभ्राः शो
भमाना अर्वाच एनान्यथो बद्धजवाः कुरुध्वं शृणुत इतस्य जग्मुषो नो ॥ स्याग्ने
र्वाजिनो व्याख्याता स्तेषामेषा भवति ॥ ४३ ॥ शंनो भवंतु वाजिनो हवेषु देवता
तामित इवः स्वर्काः ॥ जंभयंतो हिं हं कं रक्षांसि सनेम्यस्मद्युयवं नमीवाः ॥ स
खानो भवंतु वाजिनो हानेषु देवता तौ यज्ञे मित इवः समित इवः स्वर्का स्वं चना

इति वा स्वर्चना इति वा स्वर्चिष इति वा जंभयंतो हिं च रं कं च रक्षांसि च क्षिप्रमस्मद्या
वयं तमीव दिवाश्वा इति वा देवपत्न्यो देवानां पत्न्यस्तासामेषा भवति ॥ ४४ ॥
देवानां पत्नी रुशतीरवंतु ॥ ४५ ॥ देवानां पत्न्य उरात्यो वंतु नः प्रावंतु नस्त
न जये पत्य जननाय चानसं सननाय च याः पार्थिवा सोया अपामपि ब्रते
कर्मणि तानो देवाः सहवाः शर्मयंस्तु शरणं तासामेषापरा भवति ॥
॥ ४६ ॥ उत ग्ना व्यंतु देवपत्नी रिं डा ण्य ग्ना य्य श्विनी राट् ॥ आरो
हंसी वरुणा नीश्वणे तु व्यं देवीर्य क्रतुर्जनीनां ॥ अपि च ग्ना व्यंतु देव
पत्न्य इं डा णी इत्यपत्य ग्ना य्यग्नेः पत्य श्विन्य श्विनोः पत्नी राडा
जंते रोदसी रुडस्य पत्नी वरुणा नीच वरुणस्य पत्नी वरुणा नीच वरुण

नि. ३. ६९ स्वपत्नी व्यंतु देव्यः कामयंतां यत्रतुः कालोजायानां यत्रतुः कालोजा
 यानां ॥ ४६ ॥ अथातोद्युस्थानावसातिपुसेमेहेहजाताप्रातर्द्युजाप्रातर्द्यु
 जध्वमुषस्तच्चित्रमेतावत्याः सुकिंशुकंदृषाकपाय्यपागृहं लघाडुहित्रे सवि
 ताविश्वारूपाणि प्रातर्जितमुदृत्यंशुक्रंतेपथस्यथइदंविष्णुर्विश्वानरोव्या चित्रं
 व्यतोविश्वानरस्ययेनापावकेतिचतुष्कं केश्यः १ ग्नित्रयः केशिनः पुनरेहिय
 स्मिन्हस्तेपावीरवीयइंद्राग्नीपवित्रवंतुतनोहिर्यामथवीथातोद्युस्थाना
 र देवगणाइमागिरः सप्तत्रयस्तिर्योविलोदेवानामासायजेनसुगावोदेवा ६९
 जमयाअत्रशंनोमवंतुदेवानांपत्नीरुतगनाव्यंतुषट्चत्वारिंशत् ॥ ३० नि. पंछा. ६९

हरिः ॐम् ॥ अथेमाअतिस्ततयइत्याचक्षतेपिवासंप्रत्ययएवस्यान्माहभाग्या
 हे देवतायाः सोग्निमेवप्रथममात्ममग्नेद्युभिस्त्वमाशुशुक्ष्णिरिति यथैतन्त्स्तेन स्मि
 हिलदारेनिमिषश्चनेशइतिवरुणस्याथैषेइस्य ॥ १ ॥ अद्यावदंडंतेरातंरातंभूमी
 रुतस्यः ॥ नत्वावज्जिन्त्सहस्रं सूर्या अनुनजातमष्टरोदसी ॥ यदितइंद्रातंदिवः
 रातंभूमयः प्रतिमानानि स्युर्नत्वावज्जिन्त्सहस्रमपिसूर्यानिद्यावापृथिव्यावप्यभ्य
 श्रुवीतामित्येषादित्यस्य ॥ २ ॥ यदुदंचोदृषाकपेगृहमिंद्राजगंतन ॥ कः १ स्यपु
 ल्वधोमृगः कमगंजनयोपनोविष्वस्मादिंद्रोत्तरः ॥ यदुदंचोदृषाकपेगृहमिंद्रा
 जगमर्तकस्यपुल्वधोमृगः कसबद्धादीमृगोमृगोमाष्टैर्गतिकर्मणः कमगमर्दे
 रांजनयोपनः सर्वस्माद्यइंद्रोत्तरस्तमेतद्रूम आदित्यमथेषादित्यरश्मीनां ॥ ३ ॥

नि० उ०
७०

विहिंसो तोरस्सतनेंद्रदेवममंसत ॥ यत्रामददृषाकपिरर्थः पुष्टेषु मत्सरवा विस्मादि
दुत्तरः ॥ व्यसृष्टतहिप्रसवायनचंद्रदेवममंसत यत्रामाद्यदृषाकपिरर्थ ईश्वरः
पुष्टेषु पोषेषु मत्सरवाममसरवामदनसरवायेनः सरवायस्तेः सहेति वा सर्वस्माद्य
इंद्र उत्तरस्तमेतद्मन्त्रादित्यमथेषां श्विनोः ॥ ४ ॥ सृण्वेवजर्भरी तुर्फरी तूने तोरो
वतुर्फरी पर्फरीका ॥ उदन्यजेवजेमनामदेरूतामैजराय्वजरं मुरायु ॥ सृण्वेव
तिद्विविधा सृणिर्भवति भर्ता च हंता च तथा श्विनौ चापि भर्तारौ जर्भरी भर्तार
वित्यर्थस्तु स्तुर्फरी तूहंतारौ ॥ नैतोरो वतुर्फरी पर्फरीका ॥ नितोरास्यापत्यने
तोरां नैतोरो वतुर्फरी क्षिप्रहंतारौ ॥ उदन्यजेवजेमनामदेरू ॥ उदन्यजेवेत्यद
कजे इवरत्ने सामुदेचांद्रमसेवाजिमने जयमने जेमनामदेरू ॥ तामैजराय्वजरं

राम
७०

मुरायु ॥ एतज्जरायुजं शरं शरदमजीर्णमथेषां सोमस्य ॥ ५ ॥ तरत्समंदीधावतिधा
रास्तुतस्याधसः ॥ तरत्समंदीधावति ॥ तरतिसपापं सर्वमंदीयस्तौ धावति गच्छत्यु ति
ध्वंगति ॥ धारास्तुतस्याधसः ॥ धारयाभिषुतस्य सोमस्य मंत्रपूतस्य वाचास्तु
तस्याथेषा यज्ञस्य ॥ ६ ॥ चत्वारिंशं गात्रयोः अस्य पादा द्वे शीर्षे सप्तहस्ता सोम
स्य ॥ त्रिधा वदो वृषभोरोरवातिमहो देवो मर्त्यां आविवेश ॥ चत्वारिंशं गेति वेदा
वा एत उक्तस्त्रयोस्य पादा इति सवनानि त्रीणि द्विशीर्षे प्रायणी यो दयनीये संहस्ता
सः सप्त छंदांसि त्रिधा वदस्त्रिधा वदो मंत्रब्राह्मं कल्पे वृषभोरोरवातिरोरवण
मस्य सवनक्रमेण क्रगिभिर्यजुर्भिः सामभिर्यदेन मृग्भिः शंसंति यजुर्भिर्य
जंति सामभिस्तु वंति महो देव इत्येष हि महो देवो यद्यजो मर्त्यां आविवेशेत्येष

नि० ३०
७१
हिमनुष्यानां विशति यजनार्यत्तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ ७ ॥ स्वयं तोनापेक्षं
तु आधारे हंति रोदसी ॥ यज्ञं ये विश्वतो धारं स विद्वांसो विते निरे ॥ स्वर्गं छंत ईजाना
वाने संत ते मुमेवलोकं गतवंत मीक्षंत मिति ॥ आधारे हंति रोदसी ॥ यज्ञं ये विश्व
तो धारं सर्वतो धारं स विद्वांसो विते निरे इत्यथेषावाचः प्रबल्हते व ॥ ८ ॥ चत्वारि
वाक्परिमिता पदानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः ॥ गुहात्रीणि निहितानि
गयंतितुरीयं वाचमनुष्या वदन्ति ॥ चत्वारि वाक्परिमितानि पदानि तानि वि
दुर्ब्राह्मणा ये मेधाविनो गुहायां त्रीणि निहितानि नार्थं वेदयन्ते गुहा गृह्णते स्त
रीयं त्वरतेः कतमानि तानि चत्वारि पदान्यांकारो महाव्याहृतयश्चेत्यापेक्षन्नामा
ख्याते चोपसर्गनिपाताश्चार्तिवैयकरणामंत्रः कल्पो ब्राह्मणं चतुर्थं व्यावहा

राम
७१

रि कीर्तियाज्ञिकाऋचोयजूंषिसामानिचतुर्थश्रव्यावहरि कीर्तितैरुक्ताः सर्पाणां वा
ग्वयसोऽक्षइत्यसरीस्पस्यचतुर्थश्रव्यावहारिकीत्येके पशुषु तूष्णेषु मृगेष्वामनि
चेत्यात्मप्रवांअथपिब्राह्मणंभवतिसावैवाकसृष्टाचतुर्धाव्यभवदेष्वेवलोकेषु
जीणिपशुषुतुरीयंयाष्टथिव्यांसाग्नेोसारथंतरेयांतरिक्षेसावायोसावामदेव्येय
दिविसादित्येसावृहतिसास्तनयित्नावथपशुषुततोयावागत्यरिच्यततांब्राह्मण
ष्वदधुस्तस्माद्ब्राह्मणा उभयांवाचंवदंतियाचदेवानांयाचमनुष्याणामित्य
थेषाक्षरस्य॥२॥ ऋचोअक्षरेपरमेव्यामन्यस्मिन्देवाधिनिषेदुः॥ यस्तन् ज
वेदकिंनृचाकरिष्यतियइत्तद्विदुस्तइमेसमासते॥ सचोअक्षरेपरमेव्यवने
यस्मिन्देवाअधिनिषण्णाः सर्वेयस्तन्वेदकिंसनृचाकरिष्यतियइत्तद्विदु

नि० ३०
७२

स्तइमेसमासतइतिविदुषउपदिशतिकतमत्तेदतदसरमेभित्येपावागितिशाक
पूणिर्चश्चक्षुह्यसरेपरमेव्यवनेधीयंतेनानादेवतेषुचमंनेषेतद्ववाएतदसरंयत्स
वात्रयीविद्याप्रतिप्रतीतिचब्राह्मणे॥१०॥ आदित्यइतिपुत्रःशाकपूणेरेषगर्भव
तियदेनमर्चंतिप्रत्यचःसर्वाणिभूतानितस्ययदन्यन्मंत्रेभ्यस्तदसरंभवतिरश्म
योत्रदेवाउच्यंतेयएतस्मिन्नधिनिषण्णाइत्यधिदेवतमथाध्यात्मंशरीरमत्रकुरु
च्यंतेयदेनेनार्चंतिप्रत्यचःसर्वाणींद्रियाणितस्ययदविनाशिधर्मतदसरंभवतीं
द्रियाण्यत्रदेवाउच्यंतेयान्यस्मिन्नात्मन्येकंभावतीत्यात्मप्रवादा॥११॥ असरं
नसरतिनक्षीयतेवाकसरंभवतिवाचोसइतिवाक्षोयानस्यांजनान्तत्प्रकृतीतर
दत्तेनसामान्यादित्ययंमंत्रार्थचिंताभ्यूहभ्यूहोपिश्रुतितोपितर्कतो नतुपृथक्त्वे

राम
७२

नमंत्रानिर्वक्तव्याःप्रकरणशएवतुनिर्वक्तव्यानह्येषुप्रत्यक्षमस्त्यन्तेषेरतपसोवापा
रोवर्यवित्कतुरवलुवेदितृषुभूयोविद्यःप्रशस्योभवतीत्यक्तपुरस्तान्मनुष्यावाक्त्र
विषूक्रामत्सदेवानब्रुवन्कोनत्रविभविष्यतीतितेभ्यएतंतर्कमपिप्रायछन्मंत्रा
र्थचिंताभ्यूहमभ्यूहंतस्माद्यदेवकिंचानूचानोभ्यूहल्यपितद्ववति॥१२॥ हृदातृष्टे
षुमनसोजंवेपुयद्वाह्मणाःसंयजंतेसखायः॥ अत्राहलंविजडुर्वेद्याभिरोहब्र
ह्मणोविचरंत्फले॥ हृदातृष्टेषुमनसांप्रजंवेपुयद्वाह्मणाःसंयजंतेसमानारव्या
नाक्रत्विजोत्राहलंविजडुर्वेद्याभिर्वेदितव्याभिःप्रवृत्तिभिरोहब्रह्मणजहब्रह्म
णजहएषांब्रह्मेतिवसियंविद्याश्रुतिमृतिबुद्धिस्तस्यास्तपसापारमीप्सितव्यं
तदिदमायुरिच्छताननिर्वक्तव्यंतस्माच्छदःकरोषाउपेक्षितव्याअथागमोयायां

नि० उ०
७३

देवतां निराहृतस्यास्तस्यास्ताद्भाव्यमनुभवत्यनुभवति ॥ १३ ॥ अथेमायद्यावोयदुदं
चोविहिंसोतोः सृण्वेवतरत्सचत्वारिंशंगास्वयंतश्चत्वारि वागचो अक्षर आदित्य इ
त्यक्षरं नक्षरं तिहदा तेषु त्रयोदश ॥ इति निरुक्ते त्रयोदशोऽध्ययः ॥ परिशिष्टं
३०३म् व्याख्यातं देवतं यज्ञांगं चाथात ऊर्ध्वमार्गगतिं व्याख्यास्यामः सूर्य आत्मितु
दितस्य हि कर्म इष्टार्थे तदनुप्रवदं त्यथैतं महंतमात्मानं मे षर्गणः प्रवदतीति मित्रं वरु
णमग्निमादुरित्येष महानात्मात्मजिज्ञासायात्मानं प्रोवाचाग्निरस्मि जन्मना जा
तवेदा अहमस्मि प्रथमजा इत्येताभ्यां ॥ १ ॥ अरस्मि जन्मना जातवेदा घृतं मे चक्षुरम
तं म आसन ॥ अर्कस्त्रिधा तुरजसो विमानो जसो धर्मो हविरस्मि नाम ॥ अहमस्मि
प्रथमजा त्रुतपूर्वदेवेभ्यो अमृतस्य नाभिः ॥ यो माददाति स इदेव मा अहमन्नमन्न

मि
राम
७३

मदंतमप्राप्तिसहजात्वा प्रादुर्बभूवैवंतं व्याजहाराय तमात्मानमभ्यत्मजमंतिकमन्यस्मा
आचक्ष्वेति ॥ २ ॥ अपश्यंगोपामनिपद्यमानमाचपराचपृथिभिश्चरंतं ॥ ससुधीची
ः सविपूचीर्वसानु आवरीवर्ति भुवनेधृतः ॥ आवरीवर्ति भुवनेधृत रित्येष महानात्मा
सत्त्वलक्षणस्तत्परंतद्ब्रह्मतत्सत्यं तत्सलिलं तदव्यक्तं तदस्पृशं तदरूपं तददृशं तदग
धं तदमृतं तच्छुक्लं तं निष्ठाभूतात्मा सेषाभूतप्रकृतिरित्येकं तत्क्षेत्रं तदज्ञानाक्षेत्रज्ञ
मनुप्राप्य निरात्मजमेथेष महानात्मा त्रिविधो भवति सत्त्वरजस्तम इति सत्त्वं तु मध्ये
विशुद्धं तिष्ठत्यभितोरजस्तम इति सौतिका मंदेषस्तम इत्यविज्ञातस्य विशुध्यतो विभू
तिं कुर्वतः क्षेत्रज्ञ एतत्कायकल्पते प्रतिभाति लिंगो महानात्मा तमो लिंगो विद्याप्र
काशलिंगस्तमोऽपि निश्चयलिंग आकाशः ॥ ३ ॥ आकाशगुणः शब्द आकाशाद्वा

नि० ३०
७४

युद्धिगुणस्पर्शेनवायोर्ज्योतिस्त्रिगुणरूपेणज्योतिषाप्रपञ्चतुर्गुणारसेनाद्भ्यः पृथि
वीपञ्चगुणागंधेनपृथिव्याभूतग्रामरुखावरजंगमास्तदेतदहर्गुणसहस्रंजागर्तितस्य
तेसुषुप्त्यनंगानिप्रत्याहरतिभूतग्रामाः पृथिवीमपियंतिपृथिव्यपञ्चापोज्योतिष
ज्योतिर्वीर्यंवायुराकाशमाकाशमनोमनोविद्याविद्यामहांतमात्मानंमहानात्माप्र
तिभांप्रतिभाप्रकृतिंसास्वपितियुगसहस्रंरात्रिस्तावेतावहोरात्रावजस्रंपरिवर्ततेस
कालस्तदेतदहर्भवतियुगसहस्रपर्यंतमहर्गुणद्रव्येणविदूरात्रियुगसहस्रंतांतेहोरा
त्रविदोज्जनाइति॥७॥तंपरिवर्तमानमन्योन्यनुप्रवर्ततेस्रष्टादृष्टाविभक्तातिमात्रोहमि
तिगम्यतेसमिध्यादर्शनेदंपावकंमहाभूतेषुचिरेणवाकाशाद्वायोः प्राणश्चक्षुश्चव
क्तारं च तेजोऽद्भ्यः स्नेहं पृथिव्यामूर्तिः पार्थिवंस्वप्नेगुणान्विद्यात्रीन्मातृतस्त्री

राम
७४

न्यततोऽस्मिन्नायुमज्ज्ञानः पितृत्तस्वज्ज्ञांसंशोणितानिमातृतोन्नपानमित्यष्टौसोयं
पुरुषः सर्वमयः सर्वज्ञानोपिक्लृप्तः॥५॥१८॥सयधनुरुध्यतेतद्भवतियदिधर्मो नुरुध्यते
तद्देवोभवतियदिज्ञानमनुरुध्यतेतदमृतोभवतियदिकाममनुरुध्यतेसंच्यवतइमांये
निंसंदध्यात्तदिदमत्रमतंश्लेषारेतसः संभवतिश्लेषणोरसोरसाच्छोणितंशोणित
न्मांसंमांसान्मेदेमेदसस्मावास्त्रात्रोऽस्थीन्यस्थिभ्योमज्ज्ञामज्ज्ञातोरेतस्तदिदंयोनौरे
तःसिक्तं पुरुषः संभवतिशुक्रातिरेकेपुमान्भवतिशोणितातिरेकेस्त्रीभवतिद्वाभ्यां
समेननपुंसकोभवतिशुक्रभिन्नेनयमोभवतिशुक्रशोणितसंयोगान्मातृपितृसंयो
गाच्चतत्कथमिदंशरीरंपरंसंयम्यतेसौम्याभवत्येकरात्रोषितंकलकंभवतिपञ्चरात्र
दुदुदाः सप्तरात्रात्येकीद्विः सप्तरात्रादुर्बुदः पञ्चविंशतिरात्रः स्वस्थितोऽधनोभवति

नि० ३०
७५

मासमात्रात्कठिणोभवतिद्विमासाभ्यंतरेशिरःसंपद्यतेमासत्रयेणग्रीवाव्यादेशोमा
सचतुर्केणत्वगव्यादेशःपंचममासेनखरोमव्यादेशःषष्ठेमुखनासिकाक्षिश्रात्रंच
संभवतिसप्तमेचलनसमर्थोभवत्यष्टमेबुध्याध्यवस्यतिनवमेसर्वांगसंपूर्णोभव
ति॥मृतश्चाहंपुनर्जातोजातश्चाहंपुनर्मृतः॥नानायातिसहस्राणिमयोपितानि
यानिैव॥आहाराविविधाभुक्ताःपीतानानाविधास्तनाः॥मातरोविविधादृष्टाःपि
तरःसहस्रस्तथा॥अवाङ्मुखःपीड्यमानोजंतुश्चैवसमन्वितः॥सारव्ययोगंसस
भ्यस्येत्पुरुषंवापंचविंशकमितिततश्चदशमेमासेप्रजायतेजातश्चवायुनास्पृश्यस्त
नस्मरतिजन्ममरणमंतेचशुभाशुभंकर्मैतच्छरीरस्यप्रमाण्य॥११॥अष्टोत्तरंसे
धिज्ञतमष्टकपालंशिरःसंपद्यतेषोडशवपापलानिनवस्नायुशतानिसप्तशतं

७५

पुरुषस्यमर्मणामर्धचतस्रोरोमाणिकोद्योद्वयंस्थष्टकपालानिद्वादशकपालानिजि
ह्वाष्टषणोह्यष्टस्रपणीततोपस्थगुदपाय्वेतन्मूत्रपुरीषंकस्मादाहारपानसिक्तत्वाद
नुपचितकर्मणावन्यान्यजायेतेइतिविद्याकर्मणीसमन्वारितेपूर्वप्रज्ञाचमहत्
ज्ञानतमसिमग्नौजरामरणस्तुतिपासाशोकक्रोधलोभमेहमदभयमत्सहैरषवि
षादेर्ष्यासूयात्मैकैर्द्वैरभिभूयमानःसोस्मादार्जवंजवीभावानांतंनिर्मुच्यतेसो
स्मापांनंमहाभूमिकावच्छरीरानिमेषमात्रैःप्रक्रम्यप्रकृतिरधिपशत्येतजसंशरी
रंरुत्वाकर्मणानुरूपंफलमनुभूयतस्यसंसयेपुनरिमंलोकंप्रतिपद्यते॥२०॥अ
थयेहिंसामाश्रित्यविद्यामुत्सृज्यमहत्तपस्तेपिरेचिरेणवेदोक्तानिवाकर्मणि कु
र्वन्तिधूममभिसंभवन्तिधूमाद्वात्रिरात्रेरपक्षीयमाणपक्षमपक्षीयमाणपक्षाद्

नि० ३०
७६

क्षिणायनं दक्षिणायनात्पितृलोकं पितृलोकं चंद्रमसं चंद्रमसो वायुं वायुं चैष्टिं चैष्टिं
शेषधयश्चैतद्भूतस्य संसये पुनरेवेमं लोकं प्रतिपद्यते ॥ २१ ॥ अथ ये हिंसा मुत्सु
ज्यविद्यामाश्रित्य महत्तपस्तेऽपि रेज्ञानोक्ता निवाकर्माणि कुर्वन्ति ते चिरमि संभवन्त्य
विषो हरद्ग्रापूर्यमाणपक्षमापूर्यमाणपक्षादुदगयन् मुदगयनाद्देवलोकं देवलो
कादादित्यमादित्याद्देद्युतं वेद्युतान्मानसं मानसः पुरुषो भूत्वा ब्रह्मलोकमभि संभ
वन्ति तेन पुनरावर्तन्ते शिष्टादं दश्रुकाय तद्दं न जानन्ति तस्मादिदं वेदितव्यमथाप्या
ह ॥ २२ ॥ न तं विदाथु यद्माजु जानान्यद्युष्माकमंतरं बभूव ॥ नीहारेण प्रावृता जल्य
चासुत्पठ कृच्छ्रासश्चरन्ति ॥ न तं विद्या विदुषो यमेवं विद्वांसो वदन्त्यक्षरं ब्रह्मण
स्पतिमन्यद्युष्माकमंतरमन्यदेषामंतरं बभूवेति नीहारेण प्रावृतास्तमसा जल्य

७६

चासुत्पठ कृच्छ्रासः प्राणं सूर्यं यत्यथ गामिनश्चरन्त्यविद्वांसः क्षेत्रज्ञमनुप्रवदन्त्यथा
हो विद्वांसः क्षेत्रज्ञो नुकल्पन्ते तस्य तपसा सहा प्रमादमेत्यथा सव्यो भवति तेना संतत
मिच्छेत्तेन सख्यमिच्छेत्तदेष हि सर्वाश्रेष्ठः संजानाति भूतं भवद्भविष्यदिति ज्ञाता कस्मा
ज्ञायतेः सर्वा कस्मात्सख्यतेः सह भूतं दिव्यैः शेरते महाभूतानि संदिधाणि प्रज्ञया
कर्मकारयतीति तस्य यदापः प्रतिष्ठाशीलमुपशम आत्मा ब्रह्मेति सब्रह्मभूतो भव
ति साक्षिमात्रो व्यतिष्ठते बंधो ज्ञानकृतो यात्मनो महतः प्रथमं भूतनाम धेयान्य
नुक्रमिष्यामः ॥ २३ ॥ हंसः घर्मः यज्ञः वेनः मेधः रुमिः भूमिः विभुः प्रभुः शंभुः
शुभुः बुधकर्मः सोमः भूतं भुवनं भविष्यत् आर्षः महत् व्योम यज्ञः महः स्वर्ग
कं स्तुतीकं स्मृतीकं सतीकं सतीनां गहनं गभीरं गङ्गां कं अन्नं हविः सद्मा स

नि० नु०
७७

देनं। कृतं। योनिः। कृतस्य योनिः। सत्यं। नीरं। हविः। रयिः। सत्। पूर्णं। सर्वं। अक्षितं। वीर्यं।
नाम। सर्पिः। अपः। पवित्रं। अमृतं। इंदुः। हेमास्वः। सर्गः। शंबरं। शंबरं। वियत्। व्यो
म। बर्हिः। धन्वा। अंतरिक्षं। आकाशं। आपः। पृथिवी। भूः। स्वयंभूः। अध्वा। पुष्करं।
सगरः। समुद्रः। तपः। तेजः। सिंधुः। अर्णवः। नाभिः। वृक्षः। ऊर्ध्वः। तत्। यत्। किं।
ब्रह्म। वरेण्यं। हंसः। आत्मा। भवति। बंधं त्यक्तं। यदा हि प्या। शरीराणि। अव्ययं च स
कुरुते। यज्ञः। आत्मा। भवति। यदेनं तं न्वते ये तं महांतमात्मानं मतानि सृक्तान्येता
ऋचो नु प्रवदंति॥ २४॥ सोमः पवते जनिता मतीनां जनिता दिवो जनिता पृथिव्याः॥
जनिताग्नेर्जनिता सूर्यस्य जनिता इन्द्रस्य जनिता तविष्मोः॥ सोमः पवते सोमः सृ
ती यः प्रसवनाज्जनिता मतीनां प्रकाशकर्मणा मादित्यरश्मीनां दिवोद्योतनकर्मणा मा

७७

दित्यरश्मीनां पृथिव्या प्रथनकर्मणा मादित्यरश्मीनां मर्गगतिकर्मणा मादित्यरश्मीनां
सूर्यस्य स्वीकरणकर्मणा मादित्यरश्मीनां मिंद्रस्यैश्वर्यकर्मणा मादित्यरश्मीनां विष्मो
व्याप्तिकर्मणा मादित्यरश्मीनां मित्यधिदेवतमथाध्यात्मं सोम आत्मा पितृत्वादेवो दि
याणां जनितेत्यर्थः॥ अपि वा सर्वो भिर्विभूतिभिर्विभूतत आत्मेत्यात्मगतिमाचष्टे १२
॥ २५॥ ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणां॥ ज्येनो गृध्राणां स्व
धितिर्वेनानां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन्॥ ब्रह्मा देवानां मित्येष हि ब्रह्मा भवति देवानां
देवनकर्मणा मादित्यरश्मीनां पदवीः कवीनामित्येष हि पदं वेत्ति कवीनां कवीयमा
नाना मादित्यरश्मीनामृषिर्विप्राणामित्येष हि ऋषिणो भवति विप्राणां व्यापनकर्म
णा मादित्यरश्मीनां महिषो मृगाणामित्येष हि महान् भवति मृगाणां मार्गणकर्मणा

नि०३०
७८

मादित्यरश्मीनां श्येनो गृध्राणां मिति श्येन आदित्यो वृत्तिः श्यायते गर्गति कर्मणो गृध्राणां
ल्यो भवति गृध्र्यते स्थान कर्मणो यत एतस्मिंस्तिष्ठति स्वधितिर्वनानां मित्येष हि स्वयं
कर्माण्यादित्यो धत्ते वनानां वनन कर्मणा मादित्यरश्मीनां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन्ति
त्येष हि पवित्रं रश्मीनां मित्येति स्तूयमान एष एवेतत्सर्वमक्षरमित्यधिदेवतमथाध्या
त्वं ब्रह्मा देवानां मित्ययमपि ब्रह्मा भवति देवानां देवन कर्मणा मिन्द्रियाणां पदवीः कवी
नामित्ययमपि पदं वेत्ति कवीनां कवीयमानानां मिन्द्रियाणां ऋषिर्विप्राणामित्ययमपि
ऋषिणो भवति विप्राणां व्यापन कर्मणा मिन्द्रियाणां महिषो मृगाणामित्ययमपि महा
न्भवति मृगाणां मार्गण कर्मणा मिन्द्रियाणां श्येनो गृध्राणां मिति श्येन आत्मा भवति
श्यायते ज्ञान कर्मणो गृध्राणां मिन्द्रियाणां गृध्र्यते ज्ञान कर्मणो यत एतस्मिंस्तिष्ठति स्व

७८

धितिर्वनानां मित्ययमपि स्वयं कर्माण्यात्मनि धत्ते वनानां वनन कर्मणा मिन्द्रियाणां सोमः
पवित्रमत्येतिरेभन्ति त्ययमपि पवित्रमिन्द्रियाण्यत्येति स्तूयमानो यमेवेतत्सर्वमनुभ
वत्यात्मगतिमाचरे ॥ २६ ॥ तिस्रो वाच ईरयति प्रवद्विर्नृतस्य धीतिं ब्रह्मणो मनीषां ॥
गावो यंति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यंति मृतयो वावशानाः ॥ वद्विरादित्यो भवति सति
स्रो वाचः प्रेरयत्येवो यजंषि सामान्यतस्यादित्यस्य कर्माणि ब्रह्मणो मतान्येव एवेत
त्सर्वमक्षरमित्यधिदेवतमथाध्यात्वं वद्विरात्मा भवति सति स्रो वाच ईरयति प्रेरयति
विद्यामतिबुद्धिमतामृतस्यात्मनः कर्माणि ब्रह्मणो मतान्ययमेवेतत्सर्वमनुभवत्या
त्मगतिमाचरे ॥ २७ ॥ सोमं गावो धेनुवो वावशानाः सोमं विप्रामृतिभिः पृच्छमानाः
॥ सोमः सुतः पूयते अज्यमानः सोमं अर्कास्त्रिष्टुभः सन्नवंते ॥ एत एव सोमं गावो

नि० ३०
७९

धेनवोरश्मियोवावश्यमानाः कामयमाना आदित्यं यं त्येवमेव सोमं विप्रारश्मयो मति
भिः पृच्छमानाः कामयमाना आदित्यं यं त्येवमेव सोमः स्तुतः पूयते अज्यमान एतमे
वा कश्चिन्निष्ठुभश्च संनवंते तत एतस्मिन्नादित्य एकं भवंतीत्यधिदेवतमथाध्या
त्ममेत एव सोमं गावो धेनव इन्द्रियाणि वावश्यमानानि कामयमानान्यात्मानं यं त्ये
वमेव सोमं विप्रा इन्द्रियाणि गतिमिमानां कामयमानान्यात्मानं यं त्येवमेव सोमः
स्तुतः पूयते अज्यमान इममेवात्मा च सप्तत्रयश्च संनवंते तान्येतस्मिन्नात्मन्ये
कं भवंतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २८ ॥ अक्रान्तसमुद्रः प्रथमे विधर्मन् जनयन् प्रजाभु
वनस्य राजा ॥ दृषापवित्रे अधिसानोऽव्ये बृहत्सोमो वा दधे सुवान इंदुः ॥
अत्यक्रीत्समुद्र आदित्यः परमेव्यवने वर्षकर्मणा जनयन् प्रजाभुवनस्य राजा

धि

सर्वस्य राजा दृषापवित्रे अधिसानो अव्ये बृहत्सोमो वा दधे सुवान इंदुरित्यधिदेवत
मथाध्यात्ममत्यक्रीत्समुद्र आत्मा परमेव्यवने ज्ञानकर्मणा जनयन् प्रजाभुवनस्य राजा
सर्वस्य राजा दृषापवित्रे अधिसानो अव्ये बृहत्सोमो वा दधे सुवान इंदुरित्यात्मग
तिमाचष्टे ॥ २९ ॥ महत्तत्सोमो महिषश्च कारापां यदुर्भो दृणीत देवान् ॥ अदधादिंदेप
वमानु ओजो जनयत्सूर्ये ज्योतिरिंदुः ॥ महत्तत्सोमो महिषश्च कारापां यदुर्भो दृणीत
देवानां पत्यमदधादिंदेपवमान ओजो जनयत्सूर्ये ज्योतिरिंदुरादित्य इंदुरात्मा ॥ ३० ॥
विधुं दृष्टाणं समने वदूनां युवानं संतं पलितो जगार ॥ देवस्य पश्यकाव्यं महित्वाद्या
ममारसहः समान ॥ विधुं विधमनशीलं दृष्टाणं दमनशीलं युवानं चंद्रमसं पलितं
आदित्यो गिरति संघो मियते स दिवा समुदिते त्यधिदेवतमथाध्यात्मा विधुं विधमन

नि०३०
८०

शीलं दडाणं दमनशीलं युवानं महान्तं पलित आत्मा गिरतिरात्रो म्रियते रात्रिः समुदिते
त्यात्मगतिमाचष्टे ॥ ३१ ॥ साकं जानां सप्तयमादुरेकजं पक्षिघ्नमात्ररूपयो देवजा इति ॥
तेषां मिष्टानि विहितानि धाम्ना रूपां त्रेरेजंते विरुतानिरूपशः ॥ सहजातानां षण्णा
मृषीणा मादित्यरश्मयस्तेषां मिष्टानि वाकांता निवाक्रांता निवागतानि वामतानि
वानतानि वाङ्मिः सहसं मोदंते यत्रैतानि सप्तत्रयीणां निज्यातीं धितेभ्यः परादित्य
स्तान्येतस्मिन्नेकं भवंतीत्यधि देवतमथाध्यात्मं सहजातानां षण्णामिन्द्रियाणां मात्मा
सप्तमस्तेषां मिष्टानि वाकांता निवाक्रांता निवागतानि वामतानि वानतानि वान्निनस
हसं मोदंते यत्रैतानि सप्तत्रयीणां निन्द्रियाण्येभ्यः परात्मा तान्येतस्मिन्नेकं भवं
तीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ ३२ ॥ स्त्रियः सती स्ता उमे पुंस आदुः पश्यदक्षुण्वान्नि विचेत

८०

दुधः ॥ कविर्यः पुत्रः स इमा चिकेतुयस्ता विजानात्स पितुष्पितासद ॥ स्त्रिय एवेतिताः
शब्दस्पर्शरूपरसगंधहारिण्यस्ता अमुं पुंशब्दे निराहारः प्राण इति पश्यन्कष्टं न विजा
नात्यंधः कविर्यः पुत्रः स इमा जानाति यः स इमा जानाति स पितुष्पितासदित्यात्मग
तिमाचष्टे ॥ ३३ ॥ सप्तार्धं गर्भा भुवनस्य रेतो विघ्नेः स्तिष्ठति प्रदिशा विधर्मणि ॥ ते
धातिभिर्मनसा ते विपश्चितः परिभुवः परिभवन्ति विश्वतः ॥ सप्तेतानादित्यरश्मीन
यमादित्यो गिरतिमध्यस्थानोर्ध्वशब्दे यत एतस्मिंस्तिष्ठति तानि धीतिभिश्च मनसा
च विपर्ययन्ति परिभुवः परिस्रवंति सर्वाणि कर्माणि वर्षकर्मणेत्यधि देवतमथाध्या
त्मं सप्तेतानीन्द्रियाण्ययमात्मा गिरतिमध्यस्थानोर्ध्वशब्दे यान्यस्मिंस्तिष्ठति तानि
धीतिभिश्च मनसा च विपर्ययन्ति परिभुवः परिस्रवंति सर्वाणि इन्द्रियाणि ज्ञानकर्मणो

नि० ३०
८१

त्यात्मगतिमाचष्टे ॥ ३४ ॥ न विजानामि यदि वेदमस्मिन्निण्यः संनद्धो मनसा चरामि ॥
न हि विजानान्बुद्धिमतः पुत्रः परिवेदयंते यमादित्यो यमात्मा ॥ ३५ ॥ अपाङ्गः प्राङ्गेति
स्वधया गभीतो मर्त्यो मर्त्येनास्योनिः ॥ ताशश्च ताविष्वचीना विष्वक्तान्यः १ न्ये चिक्वु
र्नति चिक्वुरन्यं ॥ अपां चयति प्रां चयति स्वधया गभीतो मर्त्य आदित्यो मर्त्येन च
इमसा सह तोशश्चङ्गामिनो विश्वगामिनो बह्वुगामिनो वा पश्यत्यादित्यं च इमसा
मित्यधिदेवतमथाध्यात्ममपां चयति प्रां चयति स्वधया गभीतो मर्त्य आत्मा मर्त्येन
मनसा सह तोशश्चङ्गामिनो विश्वगामिनो बह्वुगामिनो वा पश्यत्यात्मानं न मन इ
त्यात्मगतिमाचष्टे ॥ ३६ ॥ तदिदं स भुवनेषु ज्येष्ठं यतो जज्ञ उग्रस्त्वेष नृमणः ॥ सद्यो
जज्ञानो निरिणाति शत्रून् नु यं विश्वे मदं त्यूमाः ॥ तद्भवति भूतेषु भुवनेषु ज्येष्ठं

८१

क
मादित्यं यतो जज्ञ उग्रस्त्वेष नृमणादीति नृमणः सद्यो जज्ञानो निरिणाति शत्रून् निति रिणा
तिः प्रीतिकर्मादीतिर्मावानुमदं तियं विश्वकृमा इत्यधिदेवतमथाध्यात्मं तद्भवति भूते
षु भुवनेषु ज्येष्ठं मव्यक्तं तपो जायत उग्रस्त्वेष नृमणा ज्ञान नृमणः सद्यो जज्ञानो निरिणा
ति शत्रून् निति रिणातिः प्रीतिकर्मादीति कर्मावानुमदं तियं सर्वकृमा इत्यात्मगतिमाच
ष्टे ॥ ३७ ॥ कोऽग्र्यं युक्ते धुरिगाः कृतस्य शिमीवतो भामिनो दुर्हणा यून् ॥ आसन्निष्
न्द्स्वसो मयोभून् य एषां भूत्या मृणधृत्सजीवात् ॥ कच्चदित्यो धुरिगा युङ्क्ते रश्मीन् क
र्मवतो भानुमतो दुराधर्षान् सून्यपुणवंतीषूनि पुणवंति मयोभूनि सरवभूनि य इमं सं
भृतं वेदकथं सजीवतीत्यधिदेवतमथाध्यात्मं क आत्मा धुरिगा युक्ते इन्द्रियाणिकर्मव
तो भानुमतो दुराधर्षान् सून्यपुणवंतीषूनि पुणवंति मयोभूनि सरवभूनि य इमं संभृ

नि० ३०
८२

तं वेदचिरं जीवतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ ३८ ॥ कर्दपते तु ज्यते का विभाय कोमं सते संतुमि
इं को अंति ॥ कस्तो काय कइ भायो तराये धिब्रक्तु न्वे ३ को जनाय ॥ कएव गच्छति को द
राति को विभेति कोमं सते संतुमि इं कस्तो काया पत्न्या यमहते च नोरणा यर मणीया य
दर्शनीयाय ॥ ३९ ॥ को अग्निमीदृह विषा घृतेन सुचाय जाता क्रतुभिर्धुवेभिः ॥ कस्मै
देवा आवहाना शुहोम कोमं सते वीति होत्रः सुदेवः ॥ कश्चादित्यं पूरायति हविषा च
घृतेन च सुचाय जाता क्रतुभिर्धुवेभिरिति कस्मै देवा आवहाना शुहोमार्थो कोमं
सते वीति होत्रः सुदेवः कल्याणं देव इत्याधि देवतमथा ध्यात्वा कश्चात्मानं पूरायति ह
विषा च घृतेन च सुचाय जाता क्रतुभिर्धुवेभिरिति कस्मै देवा आवहाना शुहोमार्थो
कोमं सते वीति होत्रः सुप्रज्ञः कल्याणप्रज्ञ इत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ ४० ॥ त्वमंगप्रशंसि

८२

षो देवः शविष्ठमर्त्यं ॥ न त्वदन्यो मधवन्नस्ति मर्दिते इब्रवीमि ते वचः ॥ त्वमंगप्रशंसी देवः
शविष्ठमर्त्यं न त्वदन्योस्ति मधवन्पाता वापालयिता वाजिता वास्वरथिता वे इब्रवीमि ते
वचस्तु युक्तं ॥ ४१ ॥ हंसः शुचिषद्वसरंतरि ससद्देवा वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् ॥ नृषद्व
रसद्वतु सद्देवा मुसद्वत्ता गो जा क्रतु जा अद्रि जा क्रतु जा अद्रि जा क्रतु ॥ हंस इति हंसाः
सूर्यरश्मयः परमात्मा परं ज्योतिः पृथिवी व्याप्तेति व्याप्तं सर्वं व्याप्तं वनन कर्मणानन्या
सेनादित्यं मंडलेनेति त्ययतीति लोको त्ययतीति हंसं त्ययतीति हंसाः परमहंसाः पर
मात्मा सूर्यरश्मिभिः प्रभूतगभीरवसतीति त्रिभिर्वसतीति वारश्मिर्वसतीति वावद्वि
र्वसतीति वास्वर्णरेताः पूषा गर्भारिभेति रिभंता वनकुटिलानि कुटंता रिभंतां तरि
क्षाचरत्यथांतरिक्षाचरदिति दिवि भुवि गमनं वासुभानुः सुप्रभूतो होतादित्यस्य

नि० ३०
८३

गताभवंत्यतिथिर्दुरोणसत्सर्वेदुरोणसद्द्वंसंवेरसाविकर्षयतिरग्निर्विकर्षयतिर्वद्वि
र्विकर्षयतिवननंभवत्यश्वगोजाअग्निगोजाधरिगोजाःसर्वगोजाःसर्वगोजाःसर्वगोजाःसर्वगोजाः
भवन्तिनिगमोनिगमव्यतिभवत्येषेनिर्वचनाय ॥४२॥ द्वास्तुपुर्णसयुजासखायासमा
नंदृष्टंपरिषस्वजाते॥तयोरन्यःपिप्लवंस्वादत्यनश्नन्त्योःअभिचाकशीति॥द्वौद्वौ
प्रतिष्ठितौसुकृतौविस्तिधर्मकर्तारौदुष्टतंपापंपरिसारकमित्याचक्षतेस्तुपुर्णसयु
जासखायेत्यात्मानंदुरात्मानंपरमात्मानंप्रत्युत्तिष्ठतिशरीरएवतज्जायतेदृष्टंरक्षश
शरंदृष्टंरक्षोप्रतिष्ठापयति॥तयोरन्यदुक्तान्नमनश्नन्त्योःसरूपतांसलोकतामश्रु
तेयएवंवेदान्नमनश्नन्त्योःअभिचाकशीतीत्यात्मगतिमाचष्टे॥४३॥ आयाहीदंपु
थिभिर्शक्तितेभिर्यज्ञमिमंनोभागधेयंजुषस्व॥तृप्ताजङ्गुर्मातुक्सेवयोषाभागस्ते

८३

पेतृषसेयीवुपामिव॥आगमिष्यंशक्रोदेवतास्तास्त्रिभिस्तीर्थेभिःशक्रप्रतैरेशकि
तेभिस्त्रिभिस्तीर्थैर्यज्ञमिमंनोयज्ञभागमग्नीषोमभागाविंदोक्तपुस्तृप्तामेवंमातु
कयोगकन्याभागंसर्तुकेवसायादेवतास्तास्तत्क्षणेशक्रंनिदर्शनं॥४४॥विप्रंवि
प्रोसेवसेदेवंमर्त्तासकृतये॥अग्निंगीर्भिह्वामहे॥विप्रंविप्रोसेवसेविदुर्वेदविंदते
वेदितव्यंविमलशरीरेणवायुनविप्रस्तद्वत्पद्मानिलयस्थितमकारसंहितमुक्ता
रंपूरयेन्मकारनिलयंगतंविप्रंप्राणेषुविंदुसिक्तंविकसितंवद्वितेजःप्रभंकनकप
पेधमृतशरीरममृतजातस्थितममृतवाचा मृतमुखेववदंति॥अग्निंगीर्भिह्वाम
हे॥अग्निंसंबोधयेदग्निःसर्वादेवताइतितस्योत्तराभ्यसेनिर्वचनाय ४५ जात
वेदसेसुनवामुसोममरातीयतोनिदहातिवेदः॥सनःपर्षदतिदुर्गाणिविश्वानावे

मि० नु०
८४

बुसिंधुदुरितात्यग्निः॥ जातवेदस इति जातमिदं सर्वं स च राचरं स्थित्कल्पन्तिः प्रलयन्य
येनाछायसूनुवामसोममिति प्रसवेनाभिषवायसोमं राजानममृतमरातीयतोयज्ञा
र्यमिति स्मोनिश्चयेनिदहातिदहतिभस्मीकरोति सोमो दददित्यर्थः सनः पर्षदतिदुर्गा
णिदुर्गमनानि रुजानानि नावेव सिंधुं यथा कश्चित्कर्णधारो नावेव सिंधोः स्यंदनानंदो ज
लदुर्गमहाकूलांतरयतिदुरितात्यग्निरितिदुरितानितारयति तस्येवापराभवति
॥४६॥ इदं तेन्याभिरसमानमृद्धिर्थाः काश्चुसिंधुं प्रवहंति नृधः॥ सर्पो जीर्णमिव क्वचं
जहाति पापं स शिरस्कोभ्युपेत्य॥ इदं तेन्याभिरसमानमृद्धिर्थाः काश्चुसिंधुं पतिं कृत्वा
नद्यो बहंति सर्पो जीर्णमिव सर्पस्त्वचं त्यजति पापं त्यजं त्यापन्नाप्नोते स्ता सामेषा म
वति॥४७॥ अंबकं यजामहे सुगंधिं पुष्टिवर्धनं॥ उर्वारुकमिव बंधनान्मृत्योर्मुक्षीय

८४

ममृतात॥ अंबको रुद्रस्तं अंबकं यजामहे सुगंधिं सुगंधिं सुगंधिं पुष्टिवर्धनं पुष्टि
कारकमिवोर्वारुकमिव फलं बंधनादारोधनान्मृत्योः सकाशान्मुचस्व मां कस्मादि
त्येषामितरेषापराभवति॥४८॥ शतं जीवशरदो वर्धमानः शतं हेमतां छतमुवसंता
न॥ शतमिडाग्नी सविता ह्यस्यतिः शतायुषा हविषे मं पुनर्दुः॥ शतं जीवशरदो वर्ध
मान इत्यपि निगमो भवति शतमिति शतं दीर्घमायुर्मरुत एना वर्धयंति शतमेतमे
व शतात्मानं भवति शतमनंतं भवति शतं मे श्वर्यं भवति शतमिति शतं दीर्घमायुः
॥४९॥ मातेराधांसि मातं कृतयो वसोऽस्मान् कदाचन दभन्॥ विश्वा च न उपमिमी
हि मानुषवस्त्रनि चर्षणिभ्यः॥ मा च ते धामानि मा च ते कदाचनः सरिषुः सर्वाणि
प्रज्ञानान्युपमानाय मनुष्यहितो यमादित्यो यमात्माथैतदनुप्रवदं त्यथैतं महांतमा

नि० न०
८५

मानमेषगणः प्रवदति वैश्वकर्णे देवानां नुवयं जानानां सदासीन् नो सदासीन् न दानीमि
ति च सेषात्मजिज्ञासा सेषा सर्वभूतजिज्ञासा ब्रह्मणः सारिष्टं स रूपतां स लोकतां गम
यति य एवं वेद नमो ब्रह्मणे महते भूताय नमः पास्केराय नमो यास्काय ब्रह्मशुकुमसी र
य ब्रह्मशुकुमसीय ॥ ५० ॥ अथेमा यद्यावो यदुदं चो विहिंसोतोः सृण्येव तस्व चत्वा
रि न श्रेगा स्वयंतश्चत्वारि वा गृचो अक्षर आदित्य इत्यक्षर नक्षरति हृदा तेषु व्याख्या
तं देवतमग्निरस्मिजन्मना पश्यं गोपामाकाशगुणस्तं परिवर्तमानं स यद्यनुरुध्यते ष्टा
त्तरमथ ये हिंसा माश्रित्याथ ये हिंसा मुत्सृज्य न तं हं सो धर्मः सोमः पवते ब्रह्मा देवानांति
स्त्रोवाच ईरयति सोमं गावो क्रान्महत्तमो मे विधुं दद्राणं साकं जानांस्त्रियः सतीः स
प्तार्धगर्भानविजानान्यपाङ् प्राडेति तदिहा संको अघ्युङ् के क ईषते को अग्निमी

द्वैत्वमंगहंसः शुचिर्षदा सपुष्पाया ह्यं इविप्रं विप्रांसो जातवेद स इदं ते न्याभिख्यं बकंश
तं जीवमातेराधांसीति पंचाशत् ॥ इति निरुक्ते च यो दशोऽध्यायः ॥ शके १०३४
अंगिरा नाम संवत्सरे आडपदवधचतुर्दश्यां विवासेरे इदं पुस्तकं समाप्तं ॥ हरडीक
रोपनामक जनार्दन पाध्ये याची पोथा चिंचक करोपनामक गंगाधर भट्टेन लिखितं ॥
शुभं भवतु ॥ छः श्रीः छः

नि० उ०
८६

इति निरुक्त उत्तर षड्के समाप्तः

८६